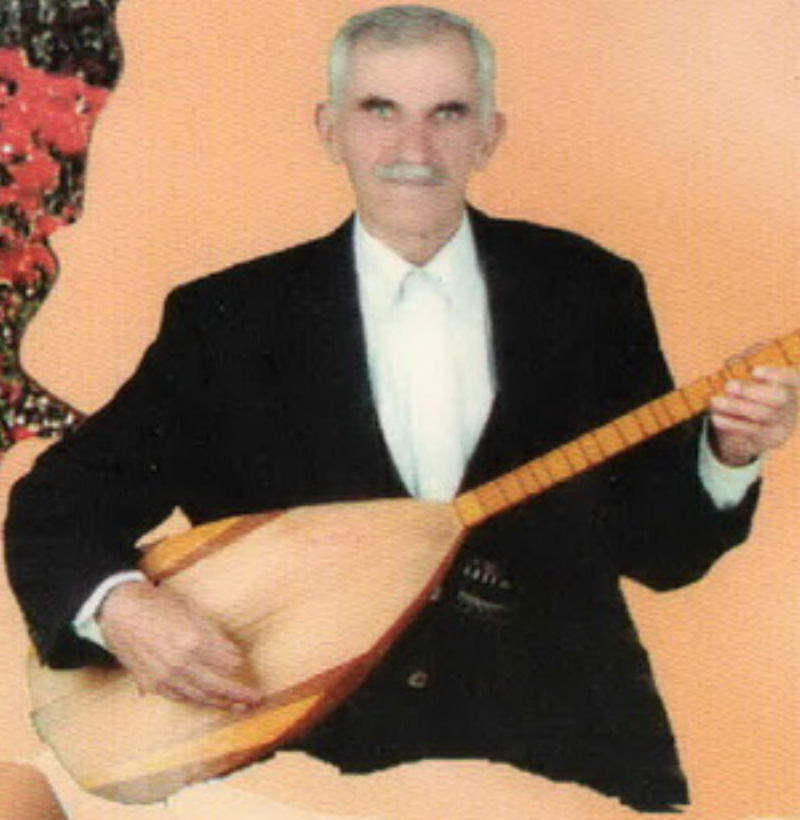

OZAN FARUK

Ayşe BENEK KAYA

Ayşe BENEK KAYA

OZAN FARUK

Basım Yılı : Kasım, 2004

Kapak Kompozisyon : Uğur KAYA

Yazılım ve Baskı :

Dilek Ofset Matbaacılık Telf. : 221 019 63 – SİVAS

OZAN FARUK

Ozanlar yatağı Sivas'ın merkez ilçe dâhil 17 ilçesi vardır. Bunların içinde en fazla âşık Şarkışla, Divriği ve Kangal'dan çıkmıştır. Az sayıda olsa da Gemerek'ten de önemli âşıklar yetişmiştir. Adil Özsoy, Ahmet Kaya, Güzel Akdağ, Ali Abbas Bakır, Hasan Güldiken (Coşarî), Süleyman Ulutaş (Destanî), Emir Özkan, Etem Bakır, Halil İbrahim Yürük, Ahmet Işık, İhsan Akpınar, İzzet Özbek, Mehmet Özbek, Mustafa Özbek, Durmuş Özmen, Battal Türksever gibi âşıklar ilk aklımıza gelenlerdir. İşte bu kitapta tanıtmaya çalıştığımız Ozan Faruk da bunlardan birisidir.

Asıl adı Faik Korkmaz olan Ozan Faruk, 1931 yılında Gemerek'in Çat köyünde doğmuştur. Baba adı Beşir, anne adı Adeviye'dir. Herhangi bir tahsil görmemiştir, ancak ilkokul diploması okul dışından almıştır. Geçimini bir müddet rençperlikten sağlamıştır. Askerlik hizmetini Erzurum'da yapmıştır. Nezahat Hanım'la evli olup bu evlilikten Adeviye, Alim, Aslan ve Fatma adlarında çocukları olmuştur. 1969 yılında Almanya'ya gitmiş, 1984 yılına kadar orada işçi olarak çalışmıştır. Halen köyünde yaşamaktadır.

Şiir yazmaya on dört yaşındayken başlamıştır. Daha sonra Şeyh Çoban Mehmet'ten feyiz alarak bu alanda ilerleme kaydetmiştir. Çoban Mehmet (Can), Şarkışla'nın Mengensofular mezrasından olup saç çalmayan ümmi bir şairdir. Çeşitli kerametler gösterdiği söylenir. Yanına gelenler dini ve felsefi konularda ondan feyiz almış, bu çerçevede şiirler yazmışlardır. Onun feyzi ile Sivas'tan altı büyük şair çıkmıştır. Gazi Karaca (şikk Gündüz), İsmet Tanbaş (Doğu şığı)Cumhur Karabulut (Hüroğlu), Ahmet Günbulut (Sefil Selimî), Salih Çınar (Seren) mahlasını vermiştir. Sözkonusu şairlerin mahlasını da Çoban Mehmet vermiştir. Bu şairlerden birisi de Ozan Faruk'tur.

Sazı usta derecede çalamasa da, irticalen şiir söyleyebilmektedir. Şiir sayısı 400'den fazladır. Hemen her konuda şiir söylemiştir ancak, dinî ve fikrî konulardaki şiirleri daha fazladır. Şiir tekniği güçlüdür. Şiirlerinde Faruk, Ozan Faruk, Âşık Faruk, Âşık Ozan, Faruk Ozan ve Faruk Korkmaz gibi mahlaslar kullanmıştır.

Âşık Faruk Korkmaz Sivas vilâyetinin Gemerek kazasının Eşikli köyünde doğmuş. Kendisi 1931 doğumlu bir babanın bir oğlu olması sebebiyle çok küçük yaşta da geçim derdi için ev gâilesi üzerine düşmüş. Zamanın yarattığı yoksulluk mücadelesi ile karşı karşıya gelmiş bulunan Âşık Faruk, 13 yaşında işe atıldı ve yoksulluk muhannet savaşının en derin mücadelesine başladı ve hayatını şöyle dile getirdi. " 13 yaşına girince çalışma hislerim başladı. Babamın elinden işgücünü kendi üzerime almak kanaati gönlümde uyandı. Kendimiz fakir bir ev idik. Kapımızda sağılacak ancak bir inek ve iki merkebimiz bulunurdu. Yürür servetimiz bundan ibaret idi. Sene 1942'ye basmış idi. O günün gelir kaynakları ancak ormandan faydalanmamıza el veriyordu. Ormandan kestiğim ağaçları ova köylerde satmakla ihtiyacımızı temin eylerdik. Ormandan hariç başka bir gelirimiz yoktu. Orman kesmeyi de kendimizde alışkanlık haline getirmiştik. Bilinçsiz bir düşünce ile yetişken bir orman olamaz ise bulduğumuz ağaçları kesip satmadığımızda aç kalacağımızı düşünürdük. Bu yanlış tutumumuzla ormanları nasıl yok ettiğimizi düşünmek bile sonradan bize tarifi mümkün olamayan bir pişmanlık veriyordu. Ne yazık ki geçimimizi temin edecek herhangi bir umudumuz yoktu. Gidip ormanları kömür haline getirmekle gerek zenginlere bakmakla çitili çarık ayağımdan çıkmakla da yoksulluk kara günler birbirini geçen zamanın o günlerinde Âşık Faruk 18 yaşlarına girmiş ve kendilerinde öz anayurdu olan Eşikli Köyü'nden Büyük Çat Köyü'ne geçmiş olmalarına rağmen geçim şartları da bu yönden biraz olsun değişmişti. Çat Köyü eski bir Ermeni Köyü olmasına rağmen yaylımı geniş, mezrası da çoktu. Bundan faydalanan Faruk, zengin olanlardan para alarak muamelecilik yapmakla yeni hayat mücadelesi ile uğraşır giderdi. Bu arada gönlünden biraz hisler belirmeye başladı. Faruk gördüğü işleri büyük bir iştah içinde görüyor, gönülden kendi kendine de şimdi bir aşık olsam çalsam çığırsam diye düşünüyordu. Bu sırada askerlik çağı da yaklaşmış ya bir özüm ya bir sözüm olmalı diye düşünüyordu. İki yön seçmeye karar verdi. Ya bir pehlivan ya bir âşık olsam ne kadar da iyi olur diyordu. Âşık olsam mahlasım ne olsa bana uyar dedi ve Ozan Faruk olsa ne kadar iyi olur diye düşündü ve bu mahlasta karar verdi.

ŞİİRLER

- 1 -

Yokluk kardeş olmuş mal ister benden
Hiçten bir hissen var al kurtulayım
Arısız kovandan bal ister benden
Getir terazini böl kurtulayım.

Gençlik elden çıkar yokluk gülmeden
Günüm geçmez gözyaşımı silmeden
Ömrüm teknil olup günüm dolmadan
Şu gözüm yaşını sil kurtulayım.

İlyas denizde de Hızır karada
Kanaat yokladı bazı arada
Yokluk nöbet bekler benden sırada
Varlık bir kapımı çal kurtulayım.

Her nereye gitsem geldin ardından
Beni eyleme vatanımdan yurdumdan
Sen Faruk'un Faruk senin derdinden
Zalim vaden yetsin öl kurtulayım.

- 2 -

Bu fakirlik beni yaman belledi
Bırakmaz yakamı gelir her zaman
Malım gazel yedi saman belledi
Yokluk beni kışa boğdu dar zaman

Adamın boyunda karı yarardım
Tahmin üzerine keven arardım
Yazın görenlerden semtin sorardım
Ah dağlara boynum büktüm bir zaman

Helik ayağında karın yüzünden
Gahi çınırımdan kahi izimden
Yokluğunun muhannetin sözünden
Keven eştim göğce çektim bir zaman.

Zemheri ayında erken kalkardım
Kar donmuş mu deyin hemen bakardım
Faruk der erkenden yola çıkardım
Akören' de kara çöktüm bir zaman.

- 3 -

Misafir gelene boldur yerimiz
Can kurban edene kurban serimiz
Şah-ı merdi merdan Ali pirimiz
Derim misafirler sefa geldiniz.

Siz sefa geldiniz bizi görmeye
Hoca mı ararsız rüya yormaya
Derdiniz var ise tabip sormaya
Sorun misafirler sefa geldiniz.

Bazı misafirin içi alaca
Dara düşmeyince gitmez ilaca
Çok hacı gider ya boş döner hacca
Görün misafirler sefa geldiniz.

Kitapsız okudu kalemsiz yazdı
Bunca Süleyman'ın tahtını gezdi
Gene baş gösterdi yareler azdı
Sarın misafirler sefa geldiniz.

Biz Muhammed Hak yolundan aşlandıık
Görene göründük köre taşlandıık
Faruk der haklyken bir de suçlandıık
Yorun misafirler sefa geldiniz.

- 4 -

Ayaktan başlayan bakan baş olur
Yolda yürüyemez uçar kuş olur
Mevlâ bu ya hikmeti olur iş olur
Durun misafirler sefa geldiniz.

Gülmeyin zamansız her an gamlanın
Eksilmeyin tamamlanın tamlanın
Dost elinden dolu için demlenin
Alın misafirler sefa geldiniz.

Dağları sis tuttu beller kışlandı
Dost aklıma düştü gözüm yaşlandı
Gene derdim siftahlandı başlandı
Derin misafirler sefa geldiniz.

Âşık Faruk der ki gezdim âlemi
Elim aldım destan yazdım kalemi
Benim sevdiğime benden selamı
Verin misafirler sefa geldiniz.

- 5 -

Kimisi gidiyor kimi geliyor
Kimisi doğuyor kimi ölüyor
Kimisi ağlıyor kimi gülüyor
Eser kısım kısım yeli dünyanın

Kimi öküzünden haber veriyor
Kimi yaya çıkmış zemin kuruyor
Kimi yerde gökte hakkı arıyor
Şaşkınlık içinde hali dünyanın.

Nicesi haramla nefis doyurur
Kuru lafla kıllı hırka ayrılır
Evlat atasına yumuş buyurur
Zehirden acıdır balı dünyanın

Faruk der kiminin gülmüyor bahtı
Kimisi de yapmış sarayı tahtı
Zamane hep azdı kul kula baktı
Bilmem nere gider yolu dünyanın

- 6 -

Sene 1945. Bu sene içinde Büyük Çat Köyü'nde ikamet etmekteydi. Kendisi ise o sene için bir maşuktan âşıklık deryasına düşürülmüştü. Gönlünde tecelli eden aşk fırtınası durmadan esiyordu. Gece gündüz çalıp çağırmakla meşgul olan Faruk Korkmaz, köylüleri tarafından o an için ilçeleri olan Çayıralan'a giden köy heyeti ve köyün ileri gelen ağaları tarafından şikâyet edildi. Şikâyetçiler kendilerini şöyle savunuyorlardı. Bu adam şeyh olmuş hiç durmadan çalıp çağırıyor. Köyün kadını kızı bunu dinlemek için etrafında toplanıyorlar, dedi. Bu şikâyetler üzerine ilçenin kaymakamı ve karakol komutanı Başçavuş tarafından ozanın Çayıralan ilçesine getirilmesi istendi. Bu arada bir kısım köylüler de bankadan para almak için ilçeye geldiler. Âşık Korkmaz burada bir akrabasının evinde misafir edildi. Akşam bir kahvehanede toplanan şikâyetçiler, karakol komutanına "Başefendi o çalıp söyleyen adam buraya geldi" demişler. O da birini görevlendirip beni istediler. Ben de hiç itiraz etmeden görevli ile birlikte gittim. Kaymakam beyli hâkim bey de bulunduğumuz yere geldiler. Sanki bizim ifademiz orada alınacak gibiydi. Şikâyetçiler o kadar kalabalıktı ki kahvehaneye sığmıyordu. Kaymakam bey, Faik Korkmaz sen misin diye söze başladı.

Ben de "Evet benim Kaymakam Bey " dedim. Bana hitap ederek "Evlâdım sen bir şeyler söylüyor ve başına bir sürü kadın kız topluyormuşsun. Bak bütün köy halkı senden şikâyetçi" dedi. ben de "Gelin beni dinleyin diye hiç kimseyi zorlamadım." Kaymakam Bey haydi evlâdım o söylediklerin ne ise söyle biz de duyalım, âşıklar güzel sever derler. Bakalım sen hangi güzeli seviyorsun. Bu sözler üzerine ozan şöyle dedi:

Münkirler yoluma tuzak kursalar
Yusuf gibi zindan zindan sürseler
Şah Hüseyin gibi yara vursalar
Gene dönmem Muhammed'den Ali'den.

Kerbelâ misali açsalar yara
Nesimi gibi beni çekseler dara
Pir Sultan misali katlime sıra
Gene dönmem Muhammed'den Ali'den.

Hazret-i Eyyup gibi tutulsam derde
Nesim gibi bulsam postumu yerde
Yusuf gibi kalsam kuyuda darda
Kalsam dönmem Muhammed'den Ali'den

Bir dünya puluna muhtaç da etse
Yağdırsa başıma hep taşta etse
İğneden ipliğe muhtaç da etse
Gene dönmem Muhammed'den Ali'den.

Münkirler katlime yazsalar ferman
Yer gök ehli olmasa derdime derman
Taht'ın devreylese Sultan Süleyman
Gene dönmem Muhammed'den Ali'den.

Faruk der müşrikler Nemrud'a tapsa
Tuzak kursa Cennet Cehennem yapsa
Bedenden ayrılrsa başım da kopsa
Gene dönmem Muhammed'den Ali'den.

- 7 -

Bu türkümü okuduktan sonra, Kaymakam Bey çok beğendiğini bir türkü daha söylememi ve kendi makamına ait olmasını istedi:

Şahtan haber veren seher yelleri
Neden bizlere de esmez Kaymakam
Âşkın kılıcına boyun verenler
Yârden ümidini kesmez Kaymakam.

Dünyanın ilmiyle fenni yarışsa
Dört kitaba tapan hepsi karışsa
Nefis ile sabır harbe girişse
İtikat kendini bozmaz Kaymakam.

Damakla kanaat etse temaşa
Gönül sergi açsa kutnu kumaşa
Ceset malik olsa toprağa taşa
Hakk'a âşık olan azmaz Kaymakam.

Gönül evrakları dosta mı gitmez
Günlerim mi geçmez çilem mi bitmez
Azdı yarelerim hiç sargı tutmaz
El vurup yaremi çözmez Kaymakam.

Neden ağır Çayıralan havası
Erciyes'in dibi Kayser ovası
Çat'tır bu Faruk'un yurdu yuvası
Âşıklar çilesiz gezmez Kaymakam.

- 8 -

Kaymakam'a ikinci bir türkü daha okudum. Beni takdir ederek bildiğin yerde çalıp söylemede serbestsin dedi. Bu arada Başçavuş, bir türkü de ben isterim. Sevdiğin her kimse onu öv ve son cümlelerinde Leylâ ismiyle bağla dedi. Türküm şöyle idi:

Güzeller içinde güzel seçersin
Nergiz gül misali o Leylâ Leylâ
Yetişir bağında gonca açarsan
Dertlerin dermanı bu Leylâ Leylâ

Âşık aşkın kazanında pişiyor
Seher bülbülünen coşu; taşıyor
Hak hakikatın tam savaşıyor
Muhammed güzeli o Leylâ Leylâ

Menendi bulunmaz güzel birisi
Güzeller ceminde belli sürüsü
Yusuf'tan ziyade bir tek birisi
Cihanın sultanı hu Leyla Leyla

Yel yardımcı olur başlar tufana
Kızarsa toprağa sığmaz Cihana
Dağlar şikâyetçi dert yana yana
Deryalar İlyas'ı su Leylâ Leylâ

Faruk ozanım der bu işte geçti
Şikâyet olundu dillere düştü
Bizim Başefendi Leylâ'yı seçti
Gel sende derdini de Leylâ Leylâ

- 9 -

Bu türküyü Başçavuş'a dinleten ozan, beyefendiler benim suçum bu sözlerimden ibaret dedi. Bu arada Çat Köyü halkından biri söze karışarak Kaymakam Bey bak Allah'ın üzerine hiç sözü var mı? Allah aşkı olan Allah için söyler, bunlar gelini kıza âşık oluyorlar dedi. Ozan buna karşılık olarak izniniz olursa bunun cevabını ben vereyim dedi.

Behey gafil insan gaflette durma
Bütün mevcudatta bir Allah Allah
Erenler cemini neden hor gürdün
Hu çeker dilleri der Allah Allah

Bir ucu zahirde bir ucu batın
Bir kula dememiş gaflette yatın
Kur'an'ı gönderdi emrimi tutun
Mü'min her nefeste der Allah Allah.

Hazreti Muhammed'i nurdan eyliyen
Cibril vasıtası ile söyleyen
Evvelden ahire haber eyleyen
Faruk der görünmez sır Allah Allah.

- 10 -

Bu türküsünü okuyup bitiren ozana Kaymakam ve Başçavuş işin rast gelsin deyip oradan ayrıldılar. Bizim şikâyetçiler de böylece donup kaldılar. Yani dünyanın kendini aldatmasına karşılık ozan dünyaya şöyle sesleniyor:

Gördüm işin bitmez gibi
Bu mal bana yetmez gibi
Sanki gelen gitmez gibi
Aldatıyor dünya beni.

Tamahlık ettik paraya
Gelmiyor ki bir araya
Gâhi köşke kah saraya
Konduruyor dünya beni.

Bir dost benim aklım aldı
Başa gelmedik ne kaldı
Çokta muhannete saldı
Aldatıyor dünya beni.

Gâh motora koşturuyor
Gâhi biçer biçtiriyor
Kanaatim kaçtırıyor
Aldatıyor dünya beni

Faruk zemzem içtiriyor
Gâhi gökte uçuruyor
Kanaatim kaçtırıyor
Aldatıyor dünya beni

- 11 -

Annem babam belim bükür
Yavrularım hep yas çeker
Nazlı yârim yaşlar döker
Gözyaşıyla yollar bizi.

Zannetme ki bugün bitmez
Belleme ki gelen gitmez
Hiç bir tabip derman etmez
Teneşire korlar bizi.

Azrail can kasabından
İmam Hanefi mezhebinden
Amel defter hesabından
Kurtarırsa diller bize

Emelim sağdan verirken
Hep komşular yas kurarken
Ruhum cesedi görerken
Hep komşular yollar bizi.

Arife az sözler yeter
Sin yetişir ömür biter
Ta kıyametece yatar
Dar kabire korlar bizi.

İlham söyler kalem yazan
Böyle kurulmuş bu düzen
Konan göçer Faruk Ozan
Salacalar sallar bizi.

- 12--

Dünyaya geleli ararım seni
Gönlümün sultanı nerdesin nerde
Bütün mevcudattan sorarım seni
Derdimin dermanı nerdesin nerde

Hiç mi bilmen düşkünlerin halinden
Sensiz murat almam dünya malından
Yarattın da nere kaçan kulundan
Ömrümün kervanı nerdesin nerde.

İlyas olup deryalara karışan
Hızır olup dardakine erişen
Güzel olan Yusuf sensin yarışan
Dünyanın fermanı nerdesin nerde.

Dört kitap içinde mihman cananım
Ölenece dost yoluna yananım
Bir güzelin meftunuyum inanın
Aşkımın harmanı nerdesin nerde

Ecel mektup yazmış Faruk kistine
Mevlâ'm hasret koma beni dostuma
Azrail de hamle eder üstüme
Derdimin dermanı nerdesin merde.

- 13 -

Hak dedi Muhammed Ali sözlerim
Dört nebiyi bir sıfatta izlerim
Yolundayım dost yolunu gözlerim
Beklerim yolların gelene kadar

Bir ismi Muhammed bir ismi Ahmet
Yer gök ehli bekler o dosttan rahmet
Hak için çekeyim sevdiğim zahmet
Seni ben de arayıp bulana kadar.

Her nereye baksan onu görürüm
Sağır kör olarak beni görürüm
Ayette Hadiste seni görürüm
Dört kitap içinde Kur'an'a kadar.

Hasretiyim dosta varıp yetmezsem
Muhammed Ali'yi tavaf etmezsem
Mehdi Resul ordusuyla gitmezsem
Dahi iflah olmam ölene kadar.

Ozan Faruk ahir var ise ölüm
Dünya bir rüyadır tabiri zulüm
Zenginlik kanaat fakirlik ilim
Bir gam yolcusuyum gülene kadar.

- 14 -

Fakirin derdini silsen de gitmez
Sözü cevher olsa hiç tesir etmez
Zenginler arsınır evine gitmez
Ne de yüzü soğuk olur fakirin.

O yazıyı yazan felek de olsa
Asliyeti temiz dilek de olsa
Bir huri misali melek de olsa
Kötü isim alır kızı fakirin.

Ne benliği olur ne kibir eder
Allah ne verse yer işine gider
Ne yetim hakkı yer ne gazap eder
Hakk'a apaçaktır özü fakirin.

Fukaraya sabır n'etsin varlığı
Bunca evliyalardan çekmiş darlığı
Kanaat mülkünde sabır varlığı
En büyük nimeti tuzu fakirin.

Ne yaylası olur ne de obası
Faruk bitmez fakirliğin çabası
Ne bir tığı olur ne bir yabası
Varlığı sebatı sözü fakirin.

- 15 -

Âşıkın maşuktan bak adı ayrı
Dünya imtihan ya hep tadı ayrı
Seherde kuşların feryadı ayrı
Bülbülün figanı gül kapısında.

Âşığın gönlünde feyiz coşunca
Aşk ateşi cesedine düşünce
Maşuğun sevdası baştan aşınca
Gözetir dostunu dil kapısında.

Maşuktan âşığa nazar yeterken
Hakk'ın hikmetinden alıp satarken
Gafiller gaflete düşmüş yatarken
Mü'min hal içinde hal kapısında.

Gönlümün sultanı gözüm ışığı
Evliya mekânı mürşit eşiği
Hak muhabbet salları Ali beşiği
Bekler Fâdim'Ana yol kapısında.

Âşık Ozan sana Faruk dediler
Adını aldılar isim koydular
Âşıkların piri kırklar yediler
Bekle sevdiğini dur kapısında.

- 16 -

Çekti kılıcını vurdu serime
Yaraladı acımadan sevdiğim
Şikâyet eylerim nazlı yârime
Yareledi acımadan sevdiğim.

Hanicik ikrarlar nerede sözler
Hakk'ı olan avını gözetir izler
Bir koyun yaralı bak çoban gözler
Yoksa incitti mi seni sevdiğim.

Ne kadar çok imiş sözde durmayan
Hakk'ı tastik edip ıhrar vermeyen
Bizi gafil sayan seni görmeyen
Vurdu yaraladı beni sevdiğim.

Âşık Ozan bu yareler çok derin
Sabır kalesine çık ki ol serin
Mahkemey Kubra'da ifade yârin
Eğer çağırırsa beni sevdiğim.

- 17 -

Nefis ile sefa kılan
Muhammed'den medet bekler.
Evlad Rasul'e cefa kılan
Muhammed'den medet bekler.

Şah Ali'ye yara açan
Muhammed'den medet bekler
Kelle koltuğunda kaçan
Muhammed'den medet bekler.

İsa'yı çarmıha geren
Hüseyin'e kılıç vuran
Şah Hasan'a ağı veren
Muhammed'den medet bekler.

Faruk derya dipsiz uçsuz
Ümit eder güçlü güçsüz
Dava çalan suçlu suçsuz
Muhammed'den medet bekler.

- 18 -

Sana insan deyi bir sır derlerse
Açıp her mecliste dilde gezdirme
Bir emanet verip sakla derlerse
Takıp bir bayrağa yolda gezdirme.

Zenginle zengin ol fakirle fakir
Evvelki iyiliği unutma ahir
Sır gizli ibadet bunu kalp okur
Koyup bir çantaya elde gezdirme.

Gözet aşağıyı yukarı bakma
Hem iyilik edip hem başa kakma
Hatırlar incitip gönüller yıkma
Elin lafın alıp elde gezdirme.

Haksız davalara şahitlik edip
Gülün derip bülbül dalda gezdirme
Yaralı ceylanın avına çıkıp
Akıtıp kanını çölde gezdirme

Gönül hükmetmezse dil birşey demez
Faruk Hak'tan korkan haramı yemez
Niyetin ibadet kılarken namaz
Gönlünü gözünü malda gezdirme.

19 -

Münkirler inkârcı söze bakmayın
Hakk'ın meydanında yürün erenler
Kanaat eyleyin aza bakmayın
Sabrın kapısında girin erenler.

Muhammed'in boyasından boyanın
Mevla'ya sığın Hakk'a dayanın
Zalimler uyusun sizler uyanın
Kendi yarenizi sarın erenler.

Dört kapıda kırk makamda el nedir
Arı kimdir çiçek nedir bal nedir
Hal içinde kula gelen hal nedir
Bir kaba softadan sorun erenler.

Bir olun birliğe gelin sallanman
Nefse uyup temiz iken kirlenmen
Halka bakıp yeşillenmen allanman
Erkan meydanında yürün erenler

Faruk der bu dünya vermez bir fayda
Zenginlik kanaat güzellik huyda
Güzelin ehliysen ar bizim soyda
Muhammed Ali'den sorun erenler

- 20 -

Gönlümün sultanı güzel ararken
Hak Muhammed Ali Şah ırast geldi
Siddıktan Settar'dan Gaffar sorarken
Gaffur-u Rahim Ya Hak ırast geldi.

Bir dost delisiyim gözüm yollarda
Kudreti hükmetmiş var gönüllerde
İsmi Levh-i mahfuz yazar dillerde
Hızır dardakine ok ırast geldi.

Arzuhaller dostu gitmez sanırdım
Çağırısam sevdiğim yetmez sanırdım
Ölürüm hasretlik bitmez sanırdım
Hızır dardakine çok ırast geldi.

Hak ademde diyen bir fikir taşır
Sabrın kalesinde gezer dolaşır
Muhammed'i seven Hakk'a ulaşır
İsmi Elif yazan çok rast geldi.

Faruk der dostuna nerdeydin nerde
Gönül nerd'ararsa orda mı orda
Güneşin uğrunda bulut bir perde
Lânet inkârcıya çok ırast geldi.

- 21 -

Kâmil olan yolcu yoldan ayrılmaz
Hakikatte olan halden ayrılmaz
Kul Allah'tan Allah kuldun ayrılmaz
Hazret-i Muhammed yârin aşkına

Avcı olan gezer izin peşinde
Mecnunun bulunmaz aklı başında
Çoğu şu dünyada mal telaşında
Ali Zülfikar'dan şaldan ayrılmaz.

Bülbül güle figan eder zarınan
Ulu dağlar duman alır karınan
Faruk dostuyunan aşk ateşinde
Eli mızırıptan telden ayrılmaz.

- 22 -

Gene bahar geldi yaprak açıldı
Ağaçlar domurcuk dallar yemyeşil
Şu zalim gurbette vah ömrüm geçti
Şimdi vatanımda eller yemyeşil.

Lale sümbül açar nevrüz süslenir
Yağmur yağar güneş vurur beslenir
Keklikler ötüşür dağlar seslenir
Gelir sükün suyu seller yemyeşil.

Çiçek bile mevsimini biliyor
Gül bülbüle meyil vermiş gülüyor
Kuzular otluyor koyun meliyor
Yayılmış çimende diller yemyeşil.

Gönül kederlenip gel etme merak
Kanaat eyle ki bulasın felah
Sahip ol ikrara öz Hakk'a bırak
İsrail elinde surlar yemyeşil.

Her canlıyı mevsim eyler himaye
Kırkların cemiyle girsen Cumaya
Faruk bir göz atıp baksan semaya
Bulutun üstünde yollar yemyeşil.

- 23 -

Kimisi seçecek erkânı yolu
Kimi çok görecek hırkayı şalı
Kimisi beğenmez yeşili alı
Olacak dostlarım bunları olacak.

Kimi min'eteğe uzun diyecek
Kadın moda deyip pantol giyecek
Helal deyip domuz eti yiyecek
Olacak dostlarım bunları olacak.

Hayâsız kadınlar açmış saçını
İmanı yok örtmek bilmez kıçını
Modaya ad koymuş kendi suçunu
Olacak dostlarım bunları olacak.

Camiye yön dönmez sinema ister
Haram zina ile nefsinin besler
Bir de boya çalmış kendini süsler
Olacak dostlarım bunları olacak.

Şeytan arkadaşı gider izinden
Lanet yağıyor şer akıyor yüzünden
Utanmadan Muhammed'in sözünden
Olacak dostlarım bunları olacak.

Şahini beğenmez Faruk kargalar
Bilmem ahir zaman bilmem görgüler
Azmış yara tutmaz oldu sargılar
Olacak dostlarım bunları olacak.

- 24 -

Sene 1969. Avrupa devletlerine teşebbüs ettiğim günlerde elimde bir sürü inek bulunmaktaydı. Para sahibi kayın babam Nezir Şan, kaynım Osman Şahinler idi. O gün için almış olduğumuz inekleri de oğlum Alim Korkmaz'la kendim yaymakta idim. Buna rağmen aynı işe ortak olan bir de halamın oğlu Mustafa Mert Aslan'dı. Topladığımız malı sırayla yaymakta idik. Bu sıralarda Avusturya'dan izine gelen Rifat Şan'la karşılaştım, kendisi de hem akrabam oluyor hem de samimi arkadaşım. Bana dedi ki "Burada boşa uğraşma, benim de iznim doluyor, benimle beraber sen de turist olarak gidelim. Hiç çekinme turist olarak gider işçi olursun" dedi. Bana şahsen çok cesaret verdi. Bunun üzerine turist olarak teşebbüse karar verdik. Damızlık koyunlarımızı da sattık. Paldır palas yola çıktık, dağlar başına tek başına bırakarak bakalım ne dedi:

Erenler bu işe siz olun hazır
Kahrolsun padişah kör olsun vezir
Denizdeki İlyas karada Hızır
Bilmem nere atar yolum ayrılık.

Ey zalim muhannet hallerim görme
Kuzum inekleri ormana salma
Anneden öksüzüm san mahzun durma
Kesiyor sıladan elim ayrılık.

Danışıkta yatan huri gılmanlar
Kara ziyarette derde dermanlar
Üşütme kuzumu yeşil ormanlar
Bir dost teberiği gülüm ayrılık.

Büyük Çat Köyü'nün serin belinden
Ayrılıyom vatanımdın yurdumdan
Muratsız gelinin gonca gülünden
Gene tazelendi ölüm ayrılık.

Kayseri'dir Erciyes'in yazısı
Hiç biter mi gurbet elin sızısı
Mektup gönderirse eş dost kuzusu
Döker gözyaşımı selim ayrılık.

Âşık Faruk yola turist koyulur
Haraç yiyen hep dolmaçlar soyulur
Bunlar bize bir mucizet sayılır
Yoksulluk muhannet zulüm ayrılık.

- 25 -

Âşık Faruk Korkmaz'ın turist gitmesi üzerine yolculuğa ilk başlamasına ait ikinci bir şiiri var. Turist olarak gidiyor, Parasını mal-mülk satmakla temin ediyor. Nereden binip hangi memlekete gidiyor. Dolmaç ismini alan tercümanlar kaç para alıyor. En son nerede iş bulabiliyor, buna bakalım ne diyor:

Sene bin dokuz yüz altmış dokuzun
Sekizinci ayın yirmi beşinde
Baktım âlem dış devlete gidiyor
Ben ne duram dedim Çat'ın başında.

Ben turist gitmeye niyet eyledim
O gün geldim horantaya söyledim
Sığındığım Mevlâ'ya niyet eyledim
Biz de gezek dedim kısmet peşinde.

Pasaport almaya sıra yoğudu
Muhannet sözünden yarem çoğudu
Cebimde harçlık hiç param yoğudu
Kıyamet var dedim malın başında.

.....

-26-

Bize böyle uğradı turist oyunu
Ondan terk eyledim ben Çat Köyü'nü
Yonca haymasını kırk beş koyunu
Turistlik yolunda hazır eyledik.

Turist gidiyoruz dedik sorana
İndik Kayseri'ye bindik Varan'a
İtikat eyledik Hazret Kur'an'a
Varıp İstanbul'u gezer eyledik.

İstanbul'da dövizleri alınca
Edirne'de çıkışları vurunca
İtalya'da biz hududa girince
Orda pasaportu bozar eyledik.

Yedik çürüğü de döndük geriye
Şoförler der iş bitti geldik buraya
Rıfat arayıcı oldu girdi araya
Tekrar şoför ile pazar eyledik.

İkinci hududa dönüp varınca
Arabalar sıra sıra durunca
Şoför ümit yok sözünü verince
Dizimiz bağını çözer eyledik.

İndik arabadan biz yola düştük
Derman tabibine derdimiz açtık
Bayrağın dibini gezerek geçtik
Orda kadir Mevlâ'm nazar eyledi.

Yolu böyle Viyana'ya yetirdik
Taksinin birini yolda yitirdik
İki bin Şilin'e dolmaç götürdük
Un çuvalı gibi tozar eyledik.

Turist ismini duyan belledi sıraç
Gâh taksi tutturur gâhi de araç
Çatlı Adem dolmaç deyince haraç
Kendimizi desten yazar eyledik.

Sıkıntı koymadı verdiler bize
Avcı gibi sürüp geldiler ize

Gavur polisleri vermedi vize
Tatlı canımızdan bezer eyledik.

Çağırıyom Hızır İlyas getmiyor
Gizli turistlere günler bitmiyor
Sılaya gitmeye yüzüm tutmuyor
Tüm malı davarı pazar eyledik.

En son Faruk Viyana'ya oturdu
Vize aldı sitembili bitirdi
Mektup yazdı memlekete yetirdi
Böylece bir turist gezer eyledik.

- 27 -

Aç karnına tok teselli verenler
El kendine kendi ile gülenler
Ceket kırk yamadan donsuz duranlar
Böyle geçti günü bilmiyon niye.

On lira yevmiyeye çıkanlar
Keçi çalmak için ağıl yakanlar
Topal eşeğine tek nal çakanlar
Şimdi trene de binmiyon niye.

Değneğini araçlarda koyarken
Öksüz oğlan dul avradı soyarken
Yüz liraya alt'ay davar yayarken
Şimdi Kastabuzdan gelmiyon niye.

Çitili çarıkla dağda yürürken
Şahide ne hacet kendin görürken
Çoban durup yırtık aba sürürken
Kazanıp kıymetim bilmiyon niye.

Boşa yükseklenme boşa kurulma
Sonradan görmüş sözümü kırılma
Beyhude alışıp boşa yorulma
Evine beş kuruş salmiyon niye.

Gönlünü vermişsin Alman kızına
Şerefli Türk olsan bakman yüzüne
Beş kuruşsuz giden gelin izine
Sen senin halini bilmiyon niye.

Âşık Faruk der ki yaralar derin
Avusturya değil mekânın yerin
Hanıcık kazancın nic'oldu kârın
Kör m'oldu gözlerin görmüyon niye.

- 28 -

Gitmesen dünyadan kendim bilmeden
Ömür bir yel gibi geçer n'ideyim
Şu ceset şehrinde ruh kanatsız kuş
Çırpınır da bir gün uçar n'ideyim?

Ümidin kesilip günün dolarken
Azrail canıma müşteri olurken
Ruhum şu âleme gidip gelirken
Kaçar fırsatlar elimden n'ideyim?

Aşk pazarı her meydana kurulmaz
Cevher pazarında saman sürülmez
Ölmeden ölmeyen ölür dirilmez
Bir mahlûk misali göçer n'ideyim?

Müşteri sayılmam hisse almazsam
Mahzun görünürüm ağlar gülmezsem
Menzile varamam yolum almazsam
Her gelen ileri geçer n'ideyim?

Yazar Âşık Faruk farzdan sünnetten
Yaradan koymasın beni himmetten
Bir haber söyleyen Cehennem Cennetten
Hakk'ın gizli sırrın açar n'ideyim?

- 29 -

Köln Şehri'nde işçi olarak çalışan Âşık Faruk Korkmaz'ın yanına öz yurdu olan Eşikli Köyü'nden amcası oğlu Necip Şahin memlekete izinli gitmesi sebebiyle yanına geldi Bizden de eşe dosta bol selâm götür diyen Âşık aldı bakalım ne dedi:

İpsiz bağlanmışım burdan gitmeye
Öz anayurduma varıp gitmeye
Eşinen dostunan bayram etmeye
Gönül arzuluyor dostları kardeş.

Eşikli öz yurdum gelip geçmeye
Yayla kül savuran konup göçmeye
Bağdasar yurdundan bir su içmeye
Dinlesen keklikten sesleri kardeş.

Çıtlıklı'nın sayda koyun yayılır
Tekdil sesi ta Coplan'da duyulur
Bu hasretlik bize zulüm sayılır
Gitmiyor gönlümün yasları kardeş.

Mezeliboyu'nun yemlikli yurdu
Gayri çekilmiyor gurbetin derdi
Gayet az bulunur Çökeğ'in kurdu
Getirir çobanlar postları kardeş.

Gardaş Âşık Faruk son verdi söze
Bu zalim gurbetler yurt oldu bize
Yediden yetmiş selâmlar size
Götür selamı dostlara kardeşler.

- 30 -

Zamanın elinden çark azgın oldu
Hız vermiş kendine döner ha döner
Musallat buluttan belâ yağmuru
Mahsulün üstüne iner ha iner.

Ecel harman olmuş çecim savurur
Karabulut başucumu çevirir
Nere bir baş koysam yıkar devirir
Baykuş viraneye döner ha döner.

Ben Adem'im deyip Hakk'a gelmeyen
Kur'an ile Peygamber'i bilmeyen
Muhammed farzıyla namaz kılmayan
Nar-ı Cehennemde yanar ha yanar.

Ölüm gelir Faruk dünyanın başı
Hastalık taşıyor toprağı taşı
Musallat yağmuru ecelin kışı
Dünyanın üstüne döner ha döner.

- 31 -

Karalı haberler geldi peş peşe
Esiyor gönlümde kış derin derin
Her nereden duysam ölüm haberi
Akar gözlerimden yaş derin derin.

İlkbahar ayında tohum ekerler
Ölüm acısını herkes çekerler
Mezarın kazarlar suyun dökerler
Dikerler başına taş derin derin.

Görmedim dünyada ebedi kalan
İsmi kendi de bu dünya yalan
Ne siyaset kabul eder ne de plan
Bir gün de sorarlar suç derin derin.

Nice göçü yaylasından indirdi
Nice yuva yıktı ocak söndürdü
Nice viraneye baykuş kondurdu
Çok gözden akıttı yaş derin derin.

Ömrü tekmil olup günü dolana
Azrail çağırır nöbet gelene
Ne mutlu ölmeden evvel ölene
Kendi mezarını eş derin derin.

Gelenler durmadı giden gelmedi
Bu bir sırrı hikmeti kimse bilmedi
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Gel Faruk düşünme boş derin derin.

- 32 -

Büyük Ozan Veysel adın
Tarihlere isim kodun
Sadık yârim toprak dedin
Sarıldın mı Veysel şimdi.

Gençlik çağında coşarken
Aşkın kaynayıp taşarken
Ömür güneşin aşarken
Yoruldu mu üstat şimdi.

Sazının üstünde perden
Tarih haber verir senden
Sana nöbet gelen yerden
Soruldun mu üstat şimdi.

Bu yolda gidenler gelmez
Gelse de kendini bilmez
Ölmeden ölenler ölmez
Dirildin mi üstat şimdi.

Girince dostun bağına
El attı ömrünün çağına
Sevdiğinin dergahına
Kuruldun mu üstat şimdi.

Şarkışla'nın bucağında
Emektar saz kucağında
Ana yurdun ocağında
Sarıldın mı üstat şimdi.

Âşık Faruk şiir yazar
Büyük Veysel ulu ozan
Kara toprak yaptı düzen
Sarıldın mı üstat şimdi.

- 33 -

Avusturya'da kalan âşık bir Pazar günü şöyle bir havadar yerde
gezip hava alma sırasında bir kanepeye oturdu. Gurbetliğin verdiği ezikliği
ile gönül sarayının sultanını düşünürken gökyüzünde bir katar turnanın
vatanına doğru uçtuğu gören Âşık bakalım ne dedi:

Veysel Karani'nin bağı baş için
Oniki İmamlar gözü yaşı için
Sabi sübyan öksüz yetim baş için
Yardan bana haber verin turnalar.

Uğran Tur dağına görün Musa'yı
Kılavan eyleyin alın Aksa'yı
Eğer severseniz Hazret İsa'yı
Derdime bir derman sorun turnalar.

Nuh'un esrarları tufan gemide
Cebrail Mikail onlar tamuda
İsrafil Azrail Kırklar camide
Erenlere selam verin turnalar.

Davut Aleyhisselam telin ustası
Üç beş yeri on iki olur postası
Hazreti Muhammed batın ustası
Zülfikar Ali'den sorun turnalar.

Güzel isterseniz Yusuf'a bakın
Can teslimin İsmail'e bırakın
Bozmayın katarı sakince kakın
İbrahim düşünüyün sorun turnalar

Avusturya dağın yüksekten uçun
Yunan'ı Bulgar'ı acele geçin
Anayurda girin bir katar açın
Siz yarın yurduna konun turnalar.

Yazar Âşık Ozan derdi bitmez ki
Belleme dünyaya gelen gitmez ki
Hasretim dostuma elim yetmez ki
Benden de bir selam verin turnalar.

- 34 -

Uyarsan nefesine seni azdırır
Bütün sevapları günah yazdırır
Hayırı kor şer yolunda gezdirir
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Uyarsan nefesine yoldan çıkarsın
Helâlin kor haramlara bakarsın
Fitne olur kulu kula takarsın
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Nefsin atı ile yeli aşarsın
O şeytandır tuzağa düşersin
Bir gün orta yerde kalır şaşarsın
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Nefsine uyarsan çıkan çileden
Şeytan hali koymaz seni hileden
Ölsen kurtaraman sen bu çileden
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Eğrinin doğrunun yok sanma farkı
Herkes metana veriyor narkı
Bir gün ulu mahşer soracak sorgu
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Uyanlar şeytana olacak pişman
Nefis insanlara en büyük düşman
Hayır yol bırakıp şer yola düşmen
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Nefis şeytan atı bir gün yorulur
Cem olur mahşere mizan kurulur
İğneden ipliğe hesap sorulur
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

Yıkarsan nefsinin putun perdesin
O zaman sararsın gönül yarasın
Faruk'ta bulursun bunun çaresin
Uyma ha nefesine sen uyma uyma.

-35 -

Gurur kibrim dökülmezse
Mal ortadan çekilmezse
Nefsim örkü sökülmezse
Ben o dosta gidemem ki.

Karşıma sabır çıkmazsa
Kötü sözden dil korkmazsa
Yalan ortadan kalkmazsa
Ben o dosta gidemem ki

Söylenen sözü duymazsam
İkrar verir de uymazsam
Gönlümü alçağa koymazsam
Ben o dosta gidemem ki

Âşık Ozan Faruk adım
Dostu bulmaktı muradım
Cesat şehrinde aradım
Bulsam haber edemem ki.

- 36 -

Evvel ahır gibi dünyanın işi
Serimi sevdaya salan sen yetiş
Sordum tarihlerden bilinmez yaşı
Adem'i topraktan kuran sen yetiş.

Anca sen aralan dost bu davayı
Adem'den halk ettin Hazret Havva'yı
Müminlere kurban kıldın deveyi
Bismillah bıçağı çalan sen yetiş.

Yunus'la balık karnında oturan
Kendi deryasına kendin götüren
Bin divan kurup hesaba oturan
İğneden ipliğe soran sen yetiş.

Cennette hata oldu Adem'in işi
Veyis kanaati İbrahim düşü
Şeytanı kör eden Hacer'in taşı
Şit de Muhammed'e varan sen yetiş.

Gönderen Musa'ya torda kurdumu
Eyüp'ün sabrıyla bağlar derdini
Faruk terk etmeden ceset yurdunu
Nöbet Mehdi'ninse sıran gel yetiş.

- 37 -

Trafik kazasında ölen eniştemiz Ahmet Bakar için:

Silinmez alnımdan bu kara yazım
İki tane oğlum üç tane kızım
Bunlar sana emanet ey iki gözüm
Çıkıyom evimden dönmemesine.

Eşim Nezehat'im ocağım tütsün
Metini ihmal etme tahsilin etsin
Dar günde beş kardeş imdada yetsin
Muradım koynumda kalmamasına.

Hasretine düştüm gözleri yaşlı
Sinesi gam dolu yaresi başlı
Eşini yitirmiş yürek ateşli
Ağla ey gözlerim dinmemesine.

Ahmed'im der bitti düşüncem çabam
Dua edin bana eylemen yaban
Ben sizi severim annemle babam
Sizden ayrılıyorum dönmemesine.

Cesedim bulunmaz kabrim kazsınlar
Mezar taşım yok ki ismim yazsınlar
Muratsız yavrular bensiz gezsınler
Biz karar almadık inmemesine.

TIR vurdu otobüsü büktü katladı
Bilmem Arif oğlan nasıl atladı
Benzin ateş aldı depo patladı
Gidiyorum gurbete dönmemesine.

Yavrularım unutmasın adımı
Almadım dünyada ben muradımı
Âşık Faruk tattı ölüm tadını
Aktı gözyaşları dinmemesine.

- 38 -

Ben o yârin ateşine yanarım
Yanmakta kaviyim sönmem arkadaş
Yedi tamu bizi yakmaz sanırım
Sevdiğim yakmasa yanmam arkadaş.

Gelirim o yâre geri çekilmem
Nefsin hırsı ile taşmam dökülmem
Hâsıl olmadık tarlaya ekilmem
Bu tohumda kör var demem arkadaş.

Daha belli değil namertler mertler
Başka başka çıkar bizdeki dertler
Koyun postu giymiş maskeli kurtlar
Yemek istese de yenmem arkadaş.

Post havası çalma malım ulular
Dost havası çalmaz olmuş deliler
Pek çoğalmış Hüseyinler Aliler
Ali birdir iki sanmam arkadaş.

Hayvan idim rehber buldum er oldum
Rehberlerim kudretinden der oldum
Ben dertliyim dertlilere yar oldum
Derdimi dertsiz sunmam arkadaş.

Âşık Faruk eğlenmeyin yolundan
Yağan bir rahmetin beden dilinden
Kırathlı Hızır tutarsa elinden
Seller boğsa ben dinmem arkadaş.

-39-

Kendin yoklamadan elif arama
Kalbinde gizlenmiş karan var iken
Doktor olup hasta bakmaya çıkma
Cesedinde bunca yaran var iken.

Görüp gözetmeden lafa atılma
Yalana alışıp koğa katılma
Cevher gibi her pazarda satılma
Daha insanlığa sıran var iken.

Gâh mezhep değişin gâhi din soran
Seni senden iyi gören var iken
Yolunu seçmeye deli mi aran
Elinde Hazret-i Kur'an var iken.

İmanını bir et dinini yıkma
Bir salavat getir kusura bakma
Toprağa bakmadan semaya çıkma
Dahi yıldızlara aran var iken.

Aşağı bak yukarıyı gözetme
Hakk'ı tanı Muhammed'e söz atma
Kadın gibi saçlarını uzatma
İnsan gibi berber tören var iken.

Âşık Ozan ne der dinle ne duyan
Hilene güvenin nefsine uyan
Çıkacak ortaya düzenin soyun
Madem seni senden soran var iken.

-40-

Hiç gelişi güzel yar seçilir mi
Narası meydanı doldurmayınca
Güzel sürüsünden yar seçilir mi
Bakışı bakanı öldürmeyince.

Her akan su menzilini alır mı
Her kâmilim diyen kâmil olur mu
Her mürşide giden ikrar verir mi
Gönlünden hileyi kaldırmayınca.

Duymayan dinlese bir söz alır mı
Hakk'ı seven kişi narda kalır mı
Eldeki boş testi dolu olur mu
Akarken çeşmeler doldurmayınca.

Âşık Faruk der ki kime gideyim
Azdı yarelerim nasıl edeyim
Harun kadar malım olsa n'ideyim
Tutup bir düşkünü kaldırmayınca.

-41-

Sen Müslüman ben Müslüman
Görüşü bir yön ayrı ne
Hak Muhammed ehl-i iman
Kitabı bir din ayrı ne.

Hep beraber derdimizde
Çerkez Sünni Kürd'ümüz de
Güzel anayurdumuz da
Yönetim bir yön ayrı ne.

Ali Muhammed'in nesi
İkisi bir dinin sesi
Alevi -Sünni davası
Birbirimizden yan ayrı ne.

Birlik derdi Gazi Kemal
Düşman doğu batı şimal
Vatanımız yıkmak amel
Bir vücutta can ayrı ne.

Türk ulusu görüş için
Şan'ordumuz vuruş için
Amelimiz barış için
Bundan özge konu ayrı ne.

Böyle yazmış Âşık Ozan
İltimasla olmaz düzen
Bir mihrapta aynı ezan
Bir kiblede yön ayrı ne.

-42-

Bize çatmayana çatmak
Uyanıgız gafil yatmak
Boş yere tek kurşun atmak
Vuruş bizim amelimiz

Kaçanın üstüne varmak
İç işlerine el sürmek
Haklı olanı haklı görmek
Görüş bizim amelimiz.

Düşmana dur den durmazsa
İnsanlığı insan görmezse
Türk'ün sabırı kalmazsa
Varış bizim amelimiz.

Ordum var sancak çekmeye
Bir kana bin kan dökmeye
Zafer bayrağın dikmeyle
Yarış bizim amelimiz.

Hak adalet bildirmeye
Düşkünleri kaldırmaya
Olmak için öldürmeye
Zor iş bizim amelimiz.

Düşman kudurur çoşarsa
Sınırdan içeri taşarsa
Faruk vazife düşürse
Her iş bizim amelemiz.

-43-

Sene 1970 de Avusturya'da çalışmakta bulunan Âşık Korkmaz memlekette vatani ve o ana kadar yol mahrumiyeti çeken Çat köyüne Gemerek ana yolunu bağlatmak teşebbüsüne geçen ve derhal araçları seferber ederek şoseyi Çat köyüne kadar çıkaran Sivas Valisine teşekkür ederek şu içinden gelen memnuniyet hislerini kaleme döktü:

Mahrum bölgelere duydum yol gelmiş
 Vatandaş köylünün yüzleri gülmüş
 Âşık yol tarlayı ul'orta bölmüş
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Tarladan yol olur yoldan tarl'olmaz
 Temel olmayınca bina belli olmaz
 Yol olmazsa hiç bir işler hallolmaz
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Yola engel olmuş Eşikli ahalisi
 Tükenir mi eloğlunun delisi
 Gemerek Kaymakamı Sivas Valisi
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Âşık Faruk yola destan söylüyor
 Sağ olsun Valimiz yardım eyliyor
 Kanun haksızları kılla bağlıyor
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

-43-

Sene 1970 de Avusturya'da çalışmakta bulunan Âşık Korkmaz memlekette vatani ve o ana kadar yol mahrumiyeti çeken Çat köyüne Gemerek ana yolunu bağlatmak teşebbüsüne geçen ve derhal araçları seferber ederek şoseyi Çat köyüne kadar çıkaran Sivas Valisine teşekkür ederek şu içinden gelen memnuniyet hislerini kaleme döktü:

Mahrum bölgelere duydum yol gelmiş
 Vatandaş köylünün yüzleri gülmüş
 Âşık yol tarlayı ul'orta bölmüş
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Tarladan yol olur yoldan tarl'olmaz
 Temel olmayınca bina belli olmaz
 Yol olmazsa hiç bir işler hallolmaz
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Yola engel olmuş Eşikli ahalisi
 Tükenir mi eloğlunun delisi
 Gemerek Kaymakamı Sivas Valisi
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

Âşık Faruk yola destan söylüyor
 Sağ olsun Valimiz yardım eyliyor
 Kanun haksızları kılla bağlıyor
 Sağ olsun yolları yaptırmış Paşa.

-44-

Yürü kalma gel geride
Sırtı bal yapmak arıda
Koyunsan bir sürüde
Gör Çoban'ın dediğini.

Musa duydu Tur'da kelam
Bildiren Hak bilen ilham
Dert içinde derman melhem
Sür Çoban'ın dediğini.

Koyunsan sürü içinde
Can beslersen ser içinde
Kurt gelirse sır içinde
Ver Çoban'ın dediğini.

Bilen bilmiyeni sayın
Duyup duymayanlar duyun
Kaval sesi anlıyan koyun
Yer Çoban'ın dediğini.

Âşık arsız dururmuş
Görünürse görürmüş
Sürünmeden yürürmüş
Yor Çoban'ın dediğini.

Söyle Âşık Ozan sıra
Menzil yırar uzar ara
Yetişmeye pirlere
Der Çoban'ın dediğini.

-45-

Bu nasıl teşebbüs bu nasıl pılan
Eğri belli değil düz belli değil
Her nere varsam yalan ha yalan
Sohbet belli değil söz belli değil.

İyiden insana duygu kalmadı
Edep erkân kalktı kaygı kalmadı
Kadından erkeğe saygı kalmadı
Hayâ belli değil yüz belli değil.

Dünyada kalmadı iyilik barış
Herkes moda ile yapıyor yarış
Erkekler bırakmış saç karış karış
Oğlan belli değil kız belli değil.

Herkes kafasına bir şey takıyor
Kimi sağda kimi solda okuyor
Kardeşi kardeşe düşman bakıyor
Eldeki oynanan koz belli değil.

Kanaat kalmamış gönül doymuyor
Hakk'ın emrine hiç kimse uymuyor
Milyarları olsa varlık saymıyor
Çoklu belli değil az belli değil.

İsrafil Sur düdüğünü vurunca
Dağı taşı mantar gibi yarıncı
Ozan Faruk görmediğini görünce
O günkü tutacak diz belli değil.

-46-

Çekilip köşeye avare durma
Hüsn-i niyet ile çalış insanca
Cavher dolu şu dünyayı boş görme
Azmine sadık ol yarış insanca

Boş aylak sözlere müşteri olma
Sözünde sadık ol gafil bulunma
İman gayretini sakın hor görme
İnan insanlığa sarıl insanca.

Şah Muhammed Ali gaza ederdi
Dini bir uğruna harbe giderdi
Düşmanı imana davet ederdi
Hakk'ı adaleti görüş insanca.

Hak varken Faruk ayrıya tapma
Din Muhammed dini yolundan sapma
Düşmanına dahi kalleşlik yapma
Er ol meydanında vuruş insanca.

-47-

Kömür çıkar toprağında taşında
Özellik var nem yazında kışında
Akar Kızılırmak yanibaşında
Beşparmak dağları belin Gemerek.

Merdiveni mi var semanın katın
Gönül meydanında yorulmaz atın
Çıkınca yaylası Eşikli Çat'ın
Yeşil orman olur yolun Gemerek.

Sızır'dan kaynıyor şantiye suyun
Alpözün Ağcaşar Eğerci köyün
Kılıçdağı senin otağın payın
Apayrıksı olur malın Gemerek.

Dendil Tekmen Burhan sana karışır
Çepni de Eğerci de meyve yetişir
Pazarların birbiriyle yarışır
Sergilenir kumaş şalın Gemerek.

İnköy'le Keklice kaldı kenarda
Bulhasan Örenyurt onlar bir yanda
Bunca köyün senin devr-i devranda
Büyük Sivas senin ilin Gemerek.

İlçemde bambaşka bizim düzenler
Minarede sela verir ezenlar
Bütün sende sazlı âşık ozanlar
Bülbüller misali dilin Gemerek.

Bundan ötesini dostlar ne deyim
Hazreti Adem'den geliyor soyum
Sivas vilâyetim büyük Çat köyüm
Böylece arz olsun halim Gemerek.

Faruk efkârımla okudum süzdüm
İlçemi meth ettim köylerim gezdim
Aşk-ı muhabbetle bir destan yazdım
İşte benim böyle halim Gemerek.

-48-

Dostumdan bir haber aldım
 Bunca zaman hasret kaldım
 Boşalmıştım geri doldum
 Aldım yürüdüm yürüdüm.

Yolcuyum dosta gitmeye
 Âşık maşuka yetmeye
 Razı olup razı etmeye
 Geldim yürüdüm yürüdüm.

Nur Muhammed beşiğini
 On iki pir maşuğunu
 Nakş-i bendî eşğini
 Buldum yürüdüm yürüdüm.

Gâh yoruldum gahi yordum
 Gâh eğlendim gahi durdum
 Gâh göründüm gâhi gördüm
 Gördüm yürüdüm yürüdüm.

Üstüm hırka altım hasır
 İster kul et ister esir
 İşte kılıç benim kusur
 Bildim yürüdüm yürüdüm.

Minnattarım hepinize
 Ozan Âşık yapınıza
 Kul olmaya kapunuza
 Geldim yürüdüm yürüdüm.

-49-

Şerri atıp hayra gitmek
Gönül yapıp bina etmek
Hakk'ın emrini tutmak
Neye yaramaz yaramaz

İlim yapıp marif olmak
Tecrübeli tarif olmak
Âlim olmak arif olmak
Neye yaramaz yaramaz

Doğru dürüst Hakk'a gitmek
Hak yolunda hizmet etmek
Yetimin elinden tutmak
Neye yaramaz yaramaz

Kendini bilen er kişi
Fark eyleyen veren kişi
Hak yolunda Hakk'ın işi
Neye yaramaz yaramaz

Peygamberi seven ahit
Hak yolunda olan şehit
Ulu divan doğru şahit
Neye yaramaz yaramaz

Âşık Ozan söyler bir sır
Tabir eyle rüyasın yor
Muhammed'le başlayan nur
Neye yaramaz yaramaz

-50-

Destan o kardeşe bir selam söyle
Gönülden gönüle yol gider canım
Sultanlar sultanı sen himmet eyle
Gözlerimden kanlı sel gider canım.

Dertlinin derdine derman o Hak'tan
Ümidimi kesmem Şahmaran şahdan
Yaradan var eder her şeyi yoktan
Mecnun'um Leyla'ya gül gider canım.

Pirlerin pirine arzuhal sundum
Sevdam ateş oldu yandıkça yandım
Derdimin dermanı sana inandım
Elinle yaralarım sar gider canım.

Ben de âşık oldum sevdiğim pire
Dertliler dermanı sendedir çare
Eller al giyinsin ben giydim kare
Karada dağlardan yol gider canım.

Kün ile yarattı dünyayı hanı
Aya iskele kurdu kulların feni
Kâinat mevcudat gözlüyor onu
Mürşitten müride el gider canım.

Ömrümün çağında geçti devranlar
Arif kişi azdan duyar çok anlar
Menzille ulaşır giden kervanlar
Hak yolundan Hakk'a kul gider canım.

Ancak kullarını o korur dardan
Gül için çektiği bülbülün zardan
Muhammed Mustafa ey Şah-ı Merdan
Meyl-i muhabbetten hal gider canım.

Âşık olan maşukuna yar derler
Evvelinden ahirine bir derler
Sekiz kat semalar yedi kat yerler
El elden üstüne el gider canım.

Mürşitlerde olan Hak'tan bir haldir

Hakikatten giden en doğru yoldur
Dört kapı kırk makam on iki koldur
Arıya çiçekten bal gider canım.

Yeter Âşık Faruk uzatma sözü
Büyük Çat köyünde gördünüz bizi
Şemsi kamer ise o dostun yüzü
Gönülden gönüle yol gider canım.

-51-

Erenler meclisin erden görenler
Atar benliğini bir sere gelir
Hakk'ın kudretini varda görenler
Bir olur birleşir bir yere gelir.

Derviş hırkasını giyer ulular
Erenler cemine girer veliler
Muhammed Mustafa merdan Aliler
Çağrılan sohbeta her yere gelir.

Olgunlarda kibir olmaz ar olmaz
Haktan başka kâmillere yar olmaz
Çilesi saburdur gönlü dar olmaz
Hakk'ı der kişiler der yere gelir.

Dost var sadıkların bağrın başında
Gündüz hayâlinde gece düşünde
Hakikat yolunda Hakk'ın peşinde
Meydanın aslanı er yere gelir.

Ozan Faruk imanında inancın
Menzilde bir yolcun cesette hancın
Can alıp can veren devri devrancın
Başın bedenini kor yere gelir.

-52-

16.2.1967 yılında Çat köyünden Faik Korkmaz Gemerek Atatürk ilkokuluna 56 yaşından sonra yeni başlıyordu. İlkokul diplomasını almaya ve okula yeni başlamasına ait görüşlerini şiirlerinde dile getiriyor :

Sabah ile Çat'tan kalktık
Eşikli'de saate baktık
Sızır'dan acele çıktık
Size geldik geldik size.

Dendil'i bu yanı aştık
Burhan yollarına düştük
Kızılırmak'tan geçtik
Size geldik geldik size.

Yeniçubuk yazısından
Gemerek'in bazısından
Her ananın kuzusundan
Size geldik geldik size.

Yön dönderdik gelişmeye
Öğrenci olup çalışmaya
Bilgi edinip alışmaya
Size geldik geldik size.

Birleşerek buluşmaya
Okumaya çalışmaya
Milli Eğitime alışmaya
Size geldik geldik size

İnsan fikri aklıyla
Toprağıyla çakılıyla
Atatürk ilkokuluyla
Size geldik geldik size

Çalışalım gündüz gece
Atatürk öğretmen yüce
Biz talebesizler hoca
Size geldik geldik size

Hazret-i Adem soyundan
Hisse almaya okul payından
Faruk Korkmaz Çat köyünden
Size geldik geldik size

-53-

Bir gönül misali dağların başı
Sonradan çekilir karı ve kışı
Belli olmaz Mevlâ'nın hikmetli işi
Aşar her taraftan yolu dağların.

Komşular toplanır sürü karışır
Seher bülbül ile öter yarışır
Kuzular oynaşır koçlar vuruşur
Apayraksı olur malı dağların.

Bülbüller sarılır güle dolanır
Bulutlar karışır hava bulanır
Bütün dağlara yağmur yağar sulanır
Karışır ırmağa seli dağların.

Son güzde başlıyor dağlar dumanı
Baharın gösterir çayırı çimeni
Mayıs aylarında yayla zamanı
Eser küfül küfül yeli dağların.

Yaylacılar gelir Faruk Cumaya
Arı çiçek toplar bal yapmak gaye
Çamlar tulalanmış uzar semaya
Hiç solmaz yeşili alı dağların.

-54-

Eren olan dostlar giysin donunu
Can seven canana verir canını
Kimden sorsan Hüseyin'in kanını
Nara sesi bekler çölleri dostum.

Yok mu erenlere dünyada sefa
Münafık mümine ediyor cefa
Sensin hükmeyleyen tüm Kaf'tan kaf'a
Sana şikâyetçi dilleri dostum.

Kırklarınla cem eyledin camiye
Yedi kat yerleri sekiz tamuyu
Hazret-i Nuh'a yaptırdın gemiyi
Bahana ettin tufanı selleri dostum.

Yeryüzü mucizat doldu yetmez mi
Müminlere kara günler bitmez mi
Dizlerin yürümez elin tutmaz mı
Haramiler kesti yolları dostum.

Sana hazır olan giydi donandı
Senin aşkın ile ciğeri yandı
Sana ikrar verdi sana inandı
N'olur mahrum etme kulları dostum.

-55-

Hakk'a giden yol arıyor
Helal kazanç mal arıyor
Ehl-i kâmil kul arıyor
Gelir dergâha dergâha

Ömer'den adalet soran
Zülfikar'la cihat kılan
Muhammed'den destur alan
Gelir dergâha dergâha.

Ulu dergâh ulu kişi
Kırklar yedilerin başı
On iki İmam sır yoldaşı
Sorun dergâha dergâha.

Malı cana yok kapısı
Bir'de birleşir hepisi
Gelene açık kapısı
Gelir dergâha dergâha.

Yeni doğup var olmaya
Bu meydanda er olmaya
Ak sakallı pîr olmaya
Gelir dergâha dergâha.

Dergâhta Hacı Bektaş Veli
Dini İslamın dinde yolu
Hakk'ı bulan Hakk'ın kulu
Gelir dergâha dergâha.

Âşık Ozan Faruk dilin
Fayda vermez dünya malın
Dergâhla kurtuluş yolun
Sen gel dergâha dergâha.

-56-

Dağlar uzak olur yol uzak olmaz
Gönül hüküm ederse dil uzak olmaz
İkrarlı ceylana göl uzak olmaz
Seven sevdiğine gider mi gider.

Arı çiçek arar sırı bal arar
Bağın bahçe yapar bülbül gül arar
Kul Allah'ı arar Allah kul arar
Bunları hasret eder mi eder

Gönül dalgaları başlar coşmaya
Güneş doğar menziline aşmaya
Seven sevdiğiyile bile düşmeye
Canını canana adar mı adar.

Âşkın aynasında maşuk bir ışık
Ozan Faruk der ki yollar dolaşık
Körlere karanlık görene ışık
Âşıklar maşuktan tadar mı tadar.

-57-

Kur'an dili ile söyle sözünü
 Seni yaratana çevir özünü
 Muhammed Ali'ye dönder yüzünü
 Yaradan Mevlâ'dan affın dilersin.

İtikadın iman ikrardan dönme
 Öksüzün yetimin malına konma
 Sakın kör şeytanın sözüne kanma
 Yaradan Mevlâ'dan affın dilersin.

Hasetle oturma fesatla kalkma
 Gururla benlikle kendini yakma
 Haramlardan el çek zinaya bakma
 Yaradan Mevlâ'dan affın dilersin.

Helâl kazanılan maldan ayrılma
 Hakikate giden yoldan ayrılma
 Ehl-i kâmil olan kuldan ayrılma
 Yaradan Mevlâ'dan affın dilersin.

Aşkî muhabbetle hız Âşık Ozan
 İlhamla kelamın yaz Âşık Ozan
 Gelirse bir sıra söz Âşık Ozan
 Yaradan Mevlâ'dan affın dilersin.

-58-

Yeşeren yapraklar açan çiçekler
Asla yalan olmaz doğru gerçekler
Ay geçer yıl geçer güne gün ekler
Nerden geldin nere gidiyon gönül.

Söyle neden Hakk'ın emrine uyman
Sana şu dünyayı verseler doyman
Bin nasihat dinlen birini duyman
Zararı kendine ediyon gönül.

Hazret-i Sultana o mihri şaha
Hakk'ın kudretine biçilmez baha
Harama helale bir diyon daha
Zararı kendine ediyon gönül.

Doğruyu işitmen kaybı görmen
Geleli dünyaya çalışın durman
Hak hayır yoluna bir zerre vermen
Çobansın el malı güdüyon gönül.

Âşık Faruk Ozan Hak bilir işin
Sinnin kemal buluyor elli beş yaşın
Aklın varsa mevsiminen şahin
Sen kime şikâyet ediyon gönül.

-59-

Hak aşkına yanan ateşle yanmaz
Dosta ikrar veren ikrardan dönmez
Kervan gider gafil yollu uyanmaz
Gaflet hayalleri boş olur bir gün.

Hilekâr sözlüler gerçeğe uymaz
Kanaati olmayan servete doymaz
Bin nasihat dinler birini duymaz
Ümit mevsimleri kış olur bir gün

Hak yoldan ayrılma şeytana tapma
Kendi cehennemini elinle yakma
Yol Muhammed yolu İslâm'dan sapma
Amelin salacana eş olur bir gün.

Âşık Faruk der ki sözler tanık
Nice erler var ki uyur uyanık
Dünyaya misafir sensin bir konuk
Sinini dolduran yaş olur bir gün.

-60-

Ceylan isem ben bu çöle
Hata işlettiysem dile
Suç benimse bile bile
İşlediysem de af et.

Gezdim ise dost ilini
Sen bilin kulun halini
Doksan dokuz pir elini
Boşladıysam da af et.

On iki İmam yollarını
Ayet hadis dillerini
Bilir bilmez kullarını
Taşladıysam da af et.

Faruk böyle dünya işi
Hak yoluna koyak başı
İncittimse dağı taşı
Haşladıysam da af et.

-61-

Turna katar oldu kazlar görüştü
Yeşil ördek kondu göller üstüne
Düğün bayram oldu küsler barıştı
Kınalar yakıldı eller üstüne.

Gönülden gönüle yol var dediler
Hakk'a yakın olan kul var dediler
El elden üstünde el var dediler
Yolcu olan yürüdü yollar üstüne.

Esti kible yeli karlar eriştii
Yağmur yağdı yeşil otlar yürüştü
Koyunlar meledi kuzu karıştı
Yaylacılar kondu beller üstüne.

Ozan Faruk sen hasretsin dostuna
Dosttan ne gelirse başım üstüne
Bahcivan bağında baban kasti ne
Bülbülün feryadı güller üstüne.

-62-

Hakk'a emanet benim özüm
Mevla nazarında gözüm
Hayırlı helal iki sözüm
Dilim bir lisan içinde.

Beden vücut Hak'tan yapı
Dünya bir han iki kapı
Ahir toprak toru topu
Bu beden bir can içinde.

Gönülü hoş eden hatır
Kalem yazar satır satır
Evliyalar ulu yatır
Makamı dergah içinde.

Can vücutta gezen beden
İnsan yolcu yolda giden
Toprağa can ihya eden
Seyri sangah içinde.

Âşık Faruk Ozan yazar
Dünya bir han pak pazar
Ruh gezdirir ceset gezer
Azalarım kan içinde.

-63-

Coşkun sular gibi aksam ağlasam
Her türlü dertlere derman eylesem
Şiir yazsam destan yaksam söylesem
Bana bakma benim sevdiğime bak.

Ehl-i kâmil dil sandıysan sözümden
Denizde yürüsem gelsem izinden
İlham alır isen çalan sazımdan
Bana bakma benim sevdiğime bak.

Hayır ile şerri seçer görürsün
Sıratı mizanı geçer görürsün
Kuş misali gökte uçar görürsün
Bana bakma benim sevdiğime bak.

Âşık Faruk sevdiğini özlüyor
Ceset şehri kalp evinde gizliyor
Yol üstünde yollarını gözlüyor
Ona bakma onun sevdiğine bak.

-64-

Şerrini yapan kullara
Nardır yaratıcı Allah
Hayrını yapan kullara
Nurdur yaratıcı Allah

Topraktan balçık yoğurdu
Nakkaş verdi aza kurdu
Ol dedi içine girdi
Sırdır yaratıcı Allah

Ahiret dünyada bu handa
Canlı cansız her cihanda
İkrarlarının imanında
Vardır yaratıcı Allah

Hayattada geçimde de
Kıyamette selimde de
Dört kitabın içinde de
Birdir yaratıcı Allah.

-65-

Senden başka meyil vermem bir yana
Senden başka yeten olmaz imdada
Sana âşığım olmam başka bir yana
İkiliği bir yaparsın sevdiğim.

Sana sevgim arttı ikrar imandan
Devri devriâlemden ahir zamandan
Kul seni çağırsa can ile candan
Her meydanda er yaparsın sevdiğim.

Yüceler yücesi tahtta oturun
Erenler gönlüne ilham getirin
Cebrail donunda haber götürün
Muhammed'i nur yaparsın sevdiğim.

Âşık Faruk yeter bağla sözünü
Ara bedenini yokla özünü
Seni Yaradan'a çevir yüzünü
Her bedeni sen yaparsın sevdiğim.

-66-

Kimileri olmuş anadan üryan
Kimisi eyliyor batını seyran
Kimi Hakk'a kimi dünyaya hayran
Bölüm bölüm oldu bölündü insan.

Cami ayrı oldu cemaat ayrı
Haktan adaletten ne kaldı gayri
Herkes çıkarına işliyor hayrı
Doğrudan eğriye çalındı insan.

Hani Hakk'a kulluk adalet nerde
Kimisi tekkede kimisi barda
Haya kayıp oldu namusta arda
Kendi kültüründen silindi insan.

Âşık Faruk durmaz destan yazıyor
Güçlü olan zayıfları eziyor
İnsan şeytanları bile düzüyor
Ahiri sorguya alındı insan.

-67-

Âşık isen aşkı tanı
Bilirsin bu dünya fani
Kerem sevdi Asılhan'ı
Gezdi peşinden peşine.

Aşk adamı del' eyliyor
Gönülleri yol eyliyor
Kulu kula kul eyliyor
Bak şu Mevla'nın işine.

Ustadan öğrenir çırak
Aşk yaresin nasıl sorak
Sevdayı sevgiden surak
Gelenler bilir başına.

Nefis cesedin belası
O da şeytanın hilesi
Faruk'dan aşğın çilesi
Karışma Hakk'ın işine.

-68-

Helal ekmek helal biçmek
Dünyadan imanlı göçmek
Cömert olup elin açmak
Muhammed'in nişanesi.

Böyle geçmiş hep ulular
Yolu izlemiş veliler
Hakk'a âşık olan kullar
Hakk'ın hakikat nesnesi.

Kula yardım eyler amel
Ayet hadis dinde temel
Kul bir sîret Hak bir cemal
Aşk da aşğın aynası.

Hak yarattı seni beni
Cesedine verdi canı
Faruk ölür dünya fani
Hak hakikatın manası.

-69-

Kumar masasından uzağa otur
Beş vaktini al kıl salâvat getir
Gönül yapamazsan yıkma bir hatır
Gezme sarp yerlerde düze gel oğul.

Kâmil ile otur kâmil ile kalk
Adalet denilen hak üstünde hak
İkrarla özünü Mevlâ'ya bırak
Erenler postunda dize gel oğul.

Öz helâl malına haramı katma
Boş gezip dünyada gaflete yatma
Sakın evladına beddua etme
Nasihatler dinle söze gel oğul.

Bir gün döneceksin bu uzun yoldan
O anda vazgeçen bu mülk-ü maldan
Allah yaptığını soracak kuldan
Yönün Hakk'a çevir öze gel oğul.

Kötü lafı asla duyulu olma
Öksüzü yetimi soyulu olma
Verdiği sözünden cayılı olma
Kâmil yolcu gibi ize gel oğul.

Yetkilenme şu dünyanın süsünden
Hisseni al erenlerin yasından
Eğer anlar isen kaval sesinden
Kara koyun gibi tuza gel oğul.

Âşık Faruk az ışitir çok duyar
Hak adaletini ortaya koyar
Bir avuç toprakla gözümüz doyar
Kanaat mülkünde aza gel oğul.

-70-

Sevgi sende gönül sende can sende
Dünya sende cihan sende han sende
Günah bende noksan bende kin bende
Af eyle günahım suçum sevdiğim.

Bir zerre içinde beni var ettin
İlikte damarda kanda sır ettin
Canı tende emeklettin yürüttün
İstettin dünyada geçim sevdiğim.

Akılla fikirle beyin döşettin
Yaşadın ruhumda hemî yaşattın
Damakla dünyaya bir lezzet kattın
Kuluna bıraktın seçim sevdiğim.

Topraklara mahsul ettirdin bana
Çalışıp uğraşp söktürdün bana
Sefayı cefayı çektirdin bana
Ağarttın başımda saçım sevdiğim.

Âşık Faruk söz aldırдын sattırdın
Dünya geçimine kazanç kattırdın
Helale harama hesap tutturduñ
Nurla aydınlattın içim sevdiğim.

-71-

Cesette bedende damarda kanım
Gönül ikrarında dinim imanım
Hayatta zamanda canda cananım
Zaman devre gelmiş devrana doğru.

Evvelden ahire gelindi böyle
Güneş doğdu aştı dulundu böyle
Devir devriyata gelindi böyle
Yolcusu yürüsün kervana doğru.

Ta kalu beladan bizdeki yara
Ölümün içinde ölüme çare
Gidenin sırrını gelende ara
Tanı geleceği bir cana doğru

Âşık Faruk Ozan serler seçimde
Yanan bir ateş var sönmez içimde
Herkes bir fikirde dünya geçimde
Sen sevgini yönet sevene doğru.

-72-

Bayram demek sevme demek bir yıllık
İki bayram var senede her yıllık
Bir araya gelek olak tek birlik
Dostlar bayramınız mübarek olsun.

Hasret acıları yeterken cana
İnsan olan insan gelir yan yana
Gelenler gelecek bu yalan hana
Dostlar bayramınız mübarek olsun.

Seneler dolaşıp aylar görüyor
Günler saatlere zaman veriyor
Oruçlar tutulup bayram geliyor
Dostlar bayramınız mübarek olsun.

Sabah seherinde tan yeri ışıır
Ömrü olan zamanına erişir
Faruk der hasretler küsler barışır
Dostlar bayramınız mübarek olsun.

-73-

Bilmem ki dünyada ben niye gülmem
Bize gülmek düşmez gülen öğünsün
Âlem bilgin olmuş ben bir şey bilmem
Bildiren içinde bilen öğünsün.

Ölmeden ölenler ölmez diyorlar
Ölü gibi cesedini yuyorlar
Götürerek dar kabire koyarlar
Kendi cenazesin kılan öğünsün.

Cesedim içinde gözüm kör gibi
Ruhumda bir güç var bir şey der gibi
Geniş dünya bazı bana dar gibi
Dar içinde geniş kalan öğünsün.

Ayrılmam Hakk'ımdan duramam uzak
Dünya adem için olmuş bir tuzak
Âşık Faruk der ki yazdırsın yazak
Benliği gururu silen öğünsün.

-74-

Aldanma nefesine yolu doğru sür
Zaman aşınıyor günler gidiyor
Her nerde uzansan eli doğru sür
Cesedi terk edip canlar gidiyor.

Ömrümün içinde zamanın kazan
Hakk'ın nehyin terk et emrine özen
Boşuna yazmamış okuyan yazan
Salaca üstünde tenler gidiyor.

Niceleri gelmiş gitmiş bu hana
Devr-i devriyata devr-i cihana
Ne şaha kalmıştır ne de sultana
Şöhretler tükenip şanlar gidiyor.

Âşık Ozan her zamanın her anın
Ayette hadiste ilm ile dünün
Sana bir emanet verilen canın
Hakk'ı hak bilecek hanlar gidiyor.

-75-

Neyime bu dünya neyime telaş
Viranede baykuş öttükten sonra
Dünya hezne olsa dolsa baştan baş
Cananım canımdan gittikten sonra.

Dökülmüş meyveler serilmiş gazel
Kıymet bilmek gerek gitmeden ezel
Çalış ki bulasın öyle bir güzel
Ömür tekmil olup bittikten sonra.

Bilmem ne yitirdik neyi arıyok
Hemi yoruluyok hemi yürüyok
Toprağın içinde cevher arıyok
Altını bir pula sattıktan sonra.

Faruk aşkın boyasına boyandın
Seni kimler yaktı kimlere yandın
Ne zaman uyudun nerde uyandın
Gaflet uykusuna yattıktan sonra.

-76-

Gelin ey cananlar gelin ey canlar
Sel olsa aksaydı gözümde kanlar
İlmin kitabından ilm olan anlar
Kul Hakk'ın emrini tuttuktan sonra

Görmeyenler değil görenler gelsin
Hakk'ın ikrarında duranlar gelsin
Gideni gelende bilenler gelsin
Ceset perdesini attıktan sonra.

Âşık Faruk yazar yazar yorulmaz
Kadir bilmeyene kıymet verilmez
Kıyamet kopmadan mahşer kurulmaz
Sorular sorgunu gittikten sonra.

-77-

Gönüller mimarı aziz sultanım
Hacı Bektaş Veli başı için gel
Cesette bedende canda cananım
Âşıkların gözü yaşı için gel.

Kırklar mekânına girip saf tutan
Dertli bülbül gibi seherde öten
Hızır ismin alıp darlara yeten
Mecnun'la Leyla'nın başı için gel.

Batın âlemini kula gördüren
Hakk'ın aslanına Düldül sürdüren
Eyyüb'ü sabrıyla murada erdiren
İbrahim İsmail düşü için gel.

Yapan Beytullah'ı taşlar taşıyan
Evveli ahiri sonsuz yaşayan
Âşık Faruk'ta kararın ışıyan
Mekke'de musalla taşı için gel.

-78-

Yeryüzü alâmet dönüp bakmayan
Doğru diyen doğru yola çıkmayan
Nefis düşman diyen onu yıkmayan
Kıyamet soruyon hazırlığın ne.

Mevlâ'nın dediği yerde durdun mu
Annen baban hizmetini gördün mü
Açın susuzun halinden sordun mu
Kıyamet soruyon hazırlığın ne.

Kanaat mülkünde azla doydun mu
Hakk'ı sevip Peygambere uydun mu
Kur'an'ın sözünü emir saydın mı
Kıyamet soruyon hazırlığın ne.

Erenler kervanına kayıt mı oldun
Her doğru sözünle öğüt mü aldın
Allah din yolunda şehit mi oldun
Faruk kıyamete hazırlığın ne.

-79-

İnsanlar azdıkça bozuldu asır
Evlat atasını tanımaz oldu
Yaş kemal buldukça ihtiyar nesil
Kul Hakk'ın emrinden anlamaz oldu.

Kur'an Hakk'ın emrin bildirir gibi
İnsanlar insana saldırır gibi
Hakk'ı adaleti kaldırır gibi
Kanun cinayeti önlemez oldu.

Kıymet yoktur artık ahlaka huya
Herkes nefsi ile gider boy boya
Kullar füze ile çıkıyor aya
Evlat atasını dinlemez oldu.

Faruk der modadır şimdi çıplamak
Ne kadar kolay şey boş yere yanmak
En büyük başarı nefsinin yenmek
Arısız kovanlar inlemez oldu.

-80-

Gün gelip ömür bitmeden
Hasret acısı gitmeden
Azrail cana yetmeden
Gel gidelim dosta gönül.

Bülbüllerin tan seheri
Eridi dağların karı
Geçti ömrümün baharı
Gel gidelim dosta gönül

Hasret ufuktan aşmaya
Sahraları dolaşmaya
Nazlı yâre ulaşmaya
Gel gidelim dosta gönül.

Feyzi alan kullarından
Hacı Bektaş ellerinden
Kerbelâ'nın çöllerinden
Gel gidelim dosta gönül

Gelen durmaz giden gelmez
Bu bir sırdır akıl ermez
Yola hasret yolda kalmaz
Gel gidelim dosta gönül.

Faruk hasret nazlı yâre
Konaklayıp dura dura
Kervancılar alır kira
Gel gidelim dosta gönül

-81-

Çorba bulamayan baklava yemez
Hatır gönül bilmez bu büyük demez
İnsana zor gelir beş vakit namaz
Varlık insanları azdırdı gitti

Gel de çalış dersin tenezzül etmez
Kibiri gururu kafadan atmaz
Yokluk nöbet bekler kapıdan gitmez
İçtiği çayları yazdırdı gitti

Gönül yükseklerden aşağı inmez
İnsanda insanlık bir zaman sönmez
Öküz bulamayan motor beğenmez
Ormanda merayı bozdurdu gitti

Âşık Ozan'ım der tembellik haram
Bırak şu yakamı sergimi serem
Varsa sorgun eğer cevabın verem
O zaman beyleri kızdırdı gitti.

-82-

Seni sevenlerin gönlünde taşır
Hasret açısıyla gezer dolaşır
Aşkın ile yanan nurunla ıştır
İyi gözet dost seni andığı zaman

Hayalin gözümde canlanır durur
Aşkın cesedime bir lezzet verir
Hakk'a ikrar veren ölmeden ölür
Can olan canana döndüğü zaman

Faruk Hak yolunda kaynayıp coşar
Deryaların dolar ummanlar taşar
Maşuktan aşığa bir nişan düşer
Erenler dolusun sunduğu zaman.

-83-

Dünyayı fani görüp geçen
Hakk'ın saflarını seçen
Cömert olup elin açan
Kullarından eyle bizi

Muhammed'i fikr eyleyen
Mevla'sını zikreleyen
Kanaatle şükreleyen
Dillerinden eyle bizi

Hak'tan gelip Hakk'a giden
Hayır ile şerri seçen
Cennet kapusunu açan
Kullarından eyle bizi

Aşkla yanıp tutuşmaya
Nefsin kalesini aşmaya
Hak menzile ulaşmaya
Yollarından eyle bizi

Âşık Ozan hala düşen
Aşkın kazanında pişen
Kerbelâ'da çöle düşen
Çöllerinden eyle bizi.

-84-

Şu dünyada olsa işim perişan
Kalp evime düşse aşktan bir nişan
Bütün mevcudatı gezen dolaşan
Çağırsam sesimi duyar mı bilmem

Kıymet veren yoktur doğru metlere
Kim çare bulacak acil dertlere
Haram helal bilmez bu aç kurlara
Şu dünyayı versen doyar mı bilmem

Fukara düşmeyen devlet bilmeyen
Alnı secde görmez namaz kılmayan
Hak hukuk tanımaz vicdan olmayan
Öksüzü yetimi soyar mı bilmem

Bu nasıl insanlık bu nasıl hayâ
Bir talan başlamış şehire köye
Herkes nefsiyle gider boy boya
Körler görmez sağır duyar mı bilmem.

Âşık Faruk gelsen bitir bu sözü
Ara bedenini yokla sen özü
Halka bakma Hakk'a çevir sen yüzü
Hakk'ı seven Hakk'a uyar mı bilmem

-85-

Gözlerim görürken dizim tutarken
Her seher vaktinde bülbül öterken
Uzattığım yere elim yeterken
Kul Allah'a çağırmanın zamanı

Yaşım tek mil olup sinnin dolmadan
Azrail gelip kapın çalmadan
Nefsin öldür şu cesedin ölmeden
Dil Allah'a çağırmanın zamanı

Sen bir misafirsin bu yalan handa
Devir devriyatta devr-i cihanda
Musa Tur dağında Nuh da tufanda
Sel Allah'a çağırmanın zamanı

Gel beni aldatma dünya malına
Hakikatle götür Hakk'ın yoluna
Ozan Faruk saz alınca eline
El Allah'a çağırmanın zamanı.

-86-

Benim Şikâyetim hastalıktan söz
İster bir teşhis koy ister ilaç yaz
Benim Şu derdime bir çare bul çöz
İşte benim halim böyle doktor bey

Bulut musun yağmur musun yaş mısın
Tufan mısın boran mısın kış mısın
Derde derman için bir savaş mısın
Bizi bir muayene eyle doktor bey

Doktor Boran Bey'e değmesin nazar
Çat'lı Âşık Faruk bir destan yazar
Tabip gezer derman gezer dert gezer
Şimdi sıra sende söyle doktor bey

Âşık Ozan der konuşak gerçekten
Bize fayda gelmez paradan çekten
Lokman dermanları buldu çiçekten
İnsanda özellik huyla doktor bey.

-87-

Fakir sofrasında helâl bir lokma
Zengin haram helva ile besler adamı
Bu söz bir nasihat ister duy duyma
Bir verir beş alır yaşlar adamı

Yiğit garip kalır olunca naçar
Zenginden iş ister derdini açar
O zaman zengine bir fırsat geçer
Karın tokluğuna besler adamı

Kendi servetini ihç gözü görmez
Fakirin sırtına vurmada durmaz
Hak hayır yoluna bir zerre vermez
Sihirbaz diliyle besler adamı

Herkesi kendinden aşağı görür
Kibirle kurulur benlikle görür
Çoban hak isterse bir tokat vurur
Git ulan şuradan der tersler adamı

Âşık Ozan'ın der böyl'insan olmaz
Kendini bilmeyen eli hiç bilmez
Hak hukuk tanımaz vicdanı olmaz
Fırsatın bulunca örsler adamı

-88-

Cümle mevcudatı yarattın sen yar
Çağırırım seni her zaman seni
Seni ben içimde bana anadan yar
Çağırırım seni her zaman seni

Arının çiçeği sırrındaki bal
Muhammed Ali'nin nurundaki yar
Her iki cihanın varındaki yar
Çağırırım seni her zaman seni

İnsanın gözünde perde diyorlar
Bedende vücutta serde diyorlar
Her derde çağırsam orda diyorlar
Çağırırım seni her zaman seni

Âşık Ozan'ım der seni aradım
Yedi iklim çar köşeyi taradım
Sana kavuşmaktı benim muradım
Çağırırım seni her zaman seni

-89-

Arı çiçeğiyle sırda diyorlar
 Muhammed Miraç'ta nurda diyorlar
 Her nerde çağırırsam orda diyorlar
 Beklesem yolların gelmez mi acep

Bülbül gibi güle ah-ı zar olsam
 Hakk'ı sevsem Muhammed'e yar olsam
 Hasta düşsem döşeğimde dar olsam
 Derdime bir derman olmaz mı acep

Yaratıldım Yaradan'a Hak dedim
 İkrar verdim hiç şük şüphem yok dedim
 Nefsim gördüm bunda hile çok dedim
 Ben ölmeden evvel ölmez mi acep

Ferhat Şirin için dağlar başını
 Mecnun Leyla için çöller peşini
 Kerem çektirdi otuz iki dişini
 Âşıklar dünyada gülmez mi acep

Nefsimin evini kabir eylesem
 Olanca cefaya sabır eylesem
 Ben de Âşık Ozana haber eylesem
 Kendi kendini bulmaz mı acep

-90-

Şu benim derdimden eğer anlasam
Biraz yakına gel konuşak kardeş
İkrarımda durur bir söz dinlersen
Bir ehl-i kâmile danuşak kardeş

Düşmanına düşman merde mert isen
Kendi vatanına cihan yurt isen
Tur dağında koyun isen kurt isen
Hazret-i Musa'ya sor gez kardeşim.

t isen
Tur dağında koyun isen kurt isen
Hazret-i Musa'ya sor gez kardeşim.

Ozan Faruk der ki Hak'la bir yürü
İnsanlar bilmeli hayır şerri
İnanmazsan yit Kur'an'a sor yürü
İstersen dünyadan kör gel kardeşim

-91-

anmazsan yit Kur'an'a sor yürü
İstersen dünyadan kör gel kardeşim

-91-
deşim

-91-

Haram kazanç ile eyleme servet
İnsanlar üstünde türlü alâmet
Ömrünün son günü sana kıyamet
Kıyamette düzen bozulur tek tek

Doğru lisan ile dilden ayrılma
Hakk'a dürüst giden yoldan ayrılma
Ehl-i kâmil olan kuldun ayrılma
Günahın sevabın yazılır tek tek

Topladığın mallar seninle gelmez
Sanma ki bu ömür tükenmez bitmez
Dünya tabip olsa bir fayda etmez
Kara toprak kabrin kazılır tek tek

Âşık Faruk Ozan engin uçarsın
Dünya bir han ise konar geçersin
Hiç doğmamış gibi gelir geçersin
İsmin şu âlemde söz olur tek tek.

-92-

Sayılı günlerin tükenir biter
Ömrün tek mil olur menzile yeter
Yüklenir barhanan çekilir göçer
Ayrılır dünyadan yolların bir gün

Ne hayâlin kalır ne de düş kalır
Şen ettiğin yuvaların boş kalır
Ne bir malın mülkün ne de iz kalır
Çekilir her şeyden ellerin bir gün

Ne servete güven ne de paraya
Ne köşküne aldan ne de saraya
Sen imtihan için geldin buraya
Çekilir sorguya dillerin bir gün

Ozan Faruk der ki hal işte böyle
Dünyaya gelenler hep göçer böyle
Son çağrı Mevla'ya sen yardım eyle
Solar has bahçede güllerin böyle

-93-

Doğdun öleceksin bunu fikreyle
Bırak koğ gıybeti Hakk'ı zikreyle
Dinin din İslam'sa buna şükreyle
Hayırla kendini gözle zamanı

Gaflet uykusuna yatarak durma
Helal mala haram katarak durma
Şeytanın ipinden tutarak durma
Boşuna çiğneme devri cihanı

Zelzele oluyor gözler görmüyor
Bunu kim yapıyor kimse bilmiyor
Yeryüzü mucizat kimse almıyor
Bu da gafletlerin ayrı bir yanı

Evvelden ahire gidiyor bu yol
Gidenlerden ibret almaz oldu kul
Sana fayda vermez bıraktığın mal
Kendine baki belleme bu hanı

Faruk Mevla'sından ayrıya bakmaz
Hakk'ın kudreti içinden çıkmaz
Ölmeden ölenler ölümden korkmaz
İstemez dünyayı gütmez cihanı

-94-

Hak'tan gelen Hakk'a gider
Can cananı ihya eder
Bazı sefa bazı keder
Hem gezer hem gezdirir

Hak kullarından inen kelim
Muhammed'e nurdan selam
Maşuktan aşığa ilham
Hem yazar hem yazdırır

İhya olan ehil olur
Söz duymayan cahil olur
Şeytan nefse kefil olur
Hem bozar hem bozdurur

İyiliğin yeri Hak'tır
Cefasını çeken çok olur
Doğru sözün yeri yoktur
Seni ezer seni ezdirir

Ozan Faruk der ki nasıl asır
Şeytana uyanlar nefsine esir
İyilik insanlık hep
Hem kızar hem kızdırır

-95-

Gel yaklaş kardeşim beni hor görme
Fark et insanlığı gaflette durma
Ekmek verenlere sopayla vurma
İyi kötüyü farket kardeşim

Hakk'a uyduysan şeytana uyma
Helâli bırakıp haramla doyma
Hayır ile şerri aynı yol sayma
Bırak ikiliği bir et kardeşim

Düşmanına düşman merde mert isen
Kendi vatanına cihan yurt isen
Tur dağında koyun isen kurt isen
Hazret-i Musa'ya sor gez kardeşim.

Ozan Faruk der ki Hak'la bir yürü
İnsanlar bilmeli hayır şerri
İnanmazsan yit Kur'an'a sor yürü
İstersen dünyadan kör gel kardeşim

-96-

Ben sana sığındım sana güvendim
Senden başka kimim var ki kim var ki
Senin aşkın ile kavruldu yandım
Senden başka kimim var ki kim var ki

Birgün şu dünyadan çekilir göçüm
Günahım sevabım sorulur suçum
Yaşadıkça dünya istiyor geçim
Senden başka kimim var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
imim var ki kim var ki
Senin aşkın ile kavruldu yandım
Senden başka kimim var ki kim var ki

Birgün şu dünyadan çekilir göçüm
Günahım sevabım sorulur suçum
Yaşadıkça dünya istiyor geçim
Senden başka kimim var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
var ki kim var ki

Birgün şu dünyadan çekilir göçüm
Günahım sevabım sorulur suçum
Yaşadıkça dünya istiyor geçim
Senden başka kimim var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin

Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
ar ki kim var ki

Birgün şu dünyadan çekilir göçüm
Günahım sevabım sorulur suçum
Yaşadıkça dünya istiyor geçim
Senden başka kimim var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
sorulur suçum
Yaşadıkça dünya istiyor geçim
Senden başka kimim var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
m var ki kim var ki

Nurlu Muhammed'de nurdaki sensin
Bedende vücutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
cutta serdeki sensin
Hızır olup gelen dardaki sensin
Senden başka kimim var ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
r ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat

ki kim var ki

Mahlûkat mevcudat cümle kâinat
Kur'an ayet ayet olur beyyinat
Hazret-i Muhammed etti tebligat
Senden başka kimim var ki kim var ki

İsrafil sûrunu vurduğu zaman
Bin ayak bir yerde durduğu zaman
Mizan terazisi kurduğu zaman
Senden başka kimim var ki kim var ki

Faruk Ozan der ki çark-ı feleğin
Sems ü kamer yüzlü nurlu meleğin
N'olur kabul eyle benim dileğim
Senden başka kimim var ki kim var ki

-97-

Bir sevdadır geldi benim başıma
Ne anlayan oldu ne bilen oldu
Gezdi hayalimde girdi düşüme
Ne gösteren oldu ne gören oldu

Kerem gibi gezdim Aslı peşinde
Ferhat Şirin için dağlar başında
Âşık maşuk eyle aşk ateşinde
Ne arayan oldu ne soran oldu

Bir dertli bulup da dert katamadım
Arkadaş bulup da dost tutamadım
Metaım cevherdi mal satamadım
Ne müşteri oldu ne alan oldu

Bülbüller öterdi gülşen bağında
Muradım maksudum gönül dağında
Sevgi sevda coştı gençlik çağında
Yaş yetmiş geçti hep yalan oldu

Ozan Faruk düştü aşkın peşine
Gündüz hayalimde gece düşümde
Karılmaz imiş Hakk'ın işine
Sevgiyi sevdaya bir salan oldu

-98-

Dost bu nasıl kudret bu nasıl amel
Hak bu nasıl sîyret bu nasıl cemal
Semadaki güneş şems ile kamer
Aklımı başımdan aldı da gitti

Benimle oturdu benimle durdu
Here nere gizlensem orada gördü
İrade-i cüzü elime verdi
Erenler cemine geldi de geldi

Öyle bir kudret insan donunda
Sevgi sevda çoştı aşkın sonunda
Güzel övmek haram onun yanında
Beni delik delik deldi de gitti

Hak bu nasıl kudret bu nasıl kuvvet
Levh-i kalem mahfuz okunan ayet
Evvelin ahirin sonu nihayet
Baktı Âşık Ozana güldü de gitti

-99-

Karalı haberi duydu bu Ozan
Evvelden ahire böyle bu düzen
Hep konan göç eder okuyan yazan
Ak ile karayı seçti Selimî

İsmi anarak başlayım söze
Bir şiir yazayım hatıra size
Bir mürşit peşinde geldik diz dize
Doğdu güneş gibi aştı Selimî

Şarkışla ilinde doğdu yetişti
Kadılı köyünde kaydadı pişti
Âşıklığın zirvesine erişti
Sınıfında başa geçti selimî

Beraber yolc' olduk yollara düştük
Pirin himmetiyle kaydık coştuk
Bir orduda bir cephede savaştık
Düşmanına yara deşti Selimî

Kendini aradı kendi de buldu
Deryaya karıştı ummana daldı
Adı Ahmet iken Selimî oldu
Girdiği meydanda coştı Selimî

Sevdiğine seve seve yâr dedi
Hem mürşit dedi hem pir dedi
Evveli ahiri bunda var dedi
Hakk'ın dergâhına düştü Selimî

Ankara İstanbul Konya'yı gezdi
Atışmalar yaptı düğümler çözdü
Hakk'ını hak etti tarihe yazdı
Şimdi aramızdan göçtü Selimî

Âşık Ozan'ım der hayranım cana
Mümkün olsa gelsek gene yan yana
Allah'ın rahmeti hep olsun sana
Kondu dalımızdan uçtu Selimî

-100-

Âdemi halk etti yaptı yapıyı
 Kün dedi yarattı açtı kapıyı
 Mühr-i Süleyman'a verdi tapuyu
 Mühürdeki kimdi handaki kimdi

Adem halk olmadan yaradılan nur
 Gök kubbeye dedi sen direksiz dur
 İlm-i mahfuz ayet hadis onda var
 Elifteki kimdi nundaki kimdi

Arı olup Eyyüb'ün derdine giren
 Yaratıp kuluna imtihan veren
 Her iki cihanı gözetip gören
 Cesetteki kimdi candaki kimdi

Her simada olmaz böyle bir yapı
 Dünyadan alamaz her kimse tapu
 On iki bahçe kırk sekiz kapu
 Yönetilen kimdi yöneten kimdi

Erenler babında postta oturan
 Gülü ihya edip Hakk'a götürün
 Cümle mevcudatın rızkın yetiren
 Ayı irşat eden gündeki kimdi

Zahiri batını yapan bu hanı
 Kur'an'a yazdıran ilm ile dünü
 Bin bir yıllık ile değişik donu
 Zamanı ihya eden fendeği kimdi

Kendinde terazi kendinde mizan
 Aşk ile okutan yazdıran yazan
 Kimde kimi arıyon sen Âşık Ozan
 Beni ben eyleyen bendeki kimdi

-101-

Aşkın boyasına boyan
Pire sığın Hakk'a dayan
Gaflet uykusundan uyan
Hal ehline yol ehline

Bakmaz mısın dağa taşa
Karıncaya gökte kuşa
Adem ol insanca yaşa
Hal ehline yol ehline

Hakk'a giden yolda kalmaz
Münafıklar yolu bilmez
Abdest almaz namaz kılmaz
Hal ehline yol ehline

Benim sözüm duyanlara
Duyup Hakk'a uyanlara
Allah birdir diyenlere
Hal ehline yol ehline

Kim gösterdi kimler gördü
Yolcusu menzile erdi
Âşık Ozan sergi serdi
Hal ehline yol ehline

-102-

Bozulmuş bu dünya hep ayrı görüş
Ölüyor insanlar vuruş ha vuruş
Katillik cinayet bu mudur yarış
İnsanlık insanda olmalı barış

Gönüller yapılmaz sevgi saçmadan
Silahlar üretilip mevzi açmadan
Bir cana kıymadan candan geçmeden
Ana kültürümüz kalmalı barış

Devlet işgal edip kese doldurmak
Aklına gelmez mi düşkün kaldırmak
Hangi kitapta var adam öldürmek
Adaleti Hakk'ı bulmalı barış

Düvelden düvele atılır füze
Allah bir diyenler gelmeli söze
Oturun anlaşın gelin diz dize
Birleşip birliğe gelmeli barış

Tanı yaratanı kitaba göz at
Nefsini azat et kendini düzelt
Silaha atoma mal etme mezat
Kötü zihniyeti silmeli barış

Faruk Ozan'ım gel şerrine gitme
Dünya benim deyip adımlar atma
Gücüne güvenip güçsüze çatma
Bayram havasını çalmalı barış.

-103-

Adıma Ozan dediler
İsmim aldı ad koydular
Hem yıkadı hem yudular
Okusun yazan dediler

Kâinatı süzen vardı
Orduları bozan vardı
Gezdiren de gezen vardı
Böyle bu düzen dediler

Bir elinden içtim kandım
Aşk oduna düştüm yandım
İkrar verdim ben inandım
Okusun yazan dedler

Evenlerin ev başında
Sır var muallâk taşında
Âşık maşuğun peşinde
Gezdiren gezen dediler

Âşık Ozan buna liste
Kalbim Hak'ta gönlüm yasta
Gemin kalkmış gitmiş posta
Deryada yüzen dediler

-104-

Nefsime aldanmam sapıĝa uymam
Nazlımı incitmem yetimi soymam
İkrarımı bozmam sözümünden caymam
Erler meydanında er irademiz

Harama göz kırpmam zinaya tapmam
Dinsiz imansızla yolculuk yapmam
Dinde din İslâm'ım Kur'an'dan sapmam
Hazret-i Muhammed nur irademiz

Softaya aldanmam haramı yutmam
Cahil meclisinde metaim satmam
Bülbül olsam yobaz bağında ötmem
Hisseder hissemiz ser irademiz

Allah kullarına eĝlerse nazar
Kitapsız okudur kalemsiz yazar
Hilebaz cambazla eylemem pazar
Birliĝin içinde bir irademiz

Yalana özenmem yanlışa bakmam
Olur olmaz sözün içinden çıkmam
Faruk Ozan'ım der yazarım bıkmam
Sabrın kalesinde var irademiz

-105-

İyilik yapanın kalmadı yeni
Sağırlar kulaklar kör oğlu körü
İtibar kazandı fitnenin şeri
Hele sen içine gir de öyle gör.

Kendini bilmezle ortaklık etme
Öz helal malına haramı katma
Çamura çökmüşse elinden tutma
Malın ortakçıya ver de öyle gör

Perişan olursa komşuyu arar
Hal bilmez diliyle yorulur yorar
Tarlaya varmadan zelveyi kırar
Hele sen tarlayı sür de öyle gör

Essahı söylemez yalan yutuyor
Şeytanın ipini tutmuş tutuyor
Yüze gülüp gıybetine atıyor
Hele bir yüz yüze gel de öyle gör

İnsanın hepsi olamaz böyle
Doğruya şahit ol doğruyu söyle
Âşık Ozan der ki hal ahval böyle
Sergini ortaya ser de öyle gör

-106-

İnsanı dar etti yurttta geçimler
Belki idarede hal bilmezler var
Neler vad ediyor büyük seçimler
Hedefe gitmeye yol bilmezler var

Makam şoförüne emir buyurur
Lüküs hayat saraylara ayırır
Etrafına çıkar sağlar doyurur
Yoksulun halinden hal bilmezler var

Mebus oldum çoban iken dağlarda
Bülbülüm ben ötmem viran bağlar da
Zırha bürünmüşsün sen bu çağlarda
Acizdir Türkçede dil bilmezler var

Dert içinde olan derdini söyler
Bu acil hastaya kim merhem eyler
Bankalar boşaldı nic' oldu beyler
Aslın arı sayan bal bilmezler var

Kiminin parası baştan aşıyor
Saltanat yapıyor lüküs yaşıyor
Kimi bir ekmeğe gözü düşüyor
Öksüzü yetimi dul bilmezler var

Bu nasıl yolculuk bu nasıl kervan
Davran beyefendi zirveye davran
Gel Âşık Ozanım sende et seyran
Atına arap der nal bilmezler var

-107-

Aldanma dünyanın saltanatına
Nefsinen binme şeytan atına
Bir gün çağırılırsın Hakk'ın katına
Ölümünen kıyameti unutma

Gizli kamarada halin görülür
Dermanın tükenir ümit yorulur
Burda yaptıkların orda sorulur
Ölümünen kıyameti unutma

Ne servete güven ne de paraya
Aldatma kendini köşke saraya
Düşün niçin geldin giden nereye
Ölümenen kıyameti unutma.

Âşık Faruk der ki ömür tez geçer
Hoca selâ verir o kefin biçer
Tutulan dilini amelin açar
Ölümünen ahireti unutma.

-108-

Kim bağladı belimdeki kemeri
Öğren de gel Ali ile Ömer'i
Ne zaman sırtından attın semeri
Hele semerini vurmayı öğren

Nerde kaldı senin insanlık sıran
Kuruldu terazin belli oldu daran
Haksızlardan korkan mazlumunu aran
İnsana insanlık vermeyi öğren

Mühürü alınca bozdun arayı
Eniştin dayınla açtın yarayı
Kaça satın aldın koca merayı
Hakkı adaleti bilmeyi öğren

Sorsam bilmen metireyi arşını
Durman söylen sahtekârın marşını
Doldurup yalanı atma kurşunu
Önce hedefini vurmayı öğren

Ozan Faruk der ki bu bir ders olsun
Sevdim bu sergiyi görmeyen görsün
İyilik yapanlar sipere girsün
Böyle bir rüyayı yormayı öğren

-109-

Gel kardeş sen söyle bizler de yazak
 Öz kadeş kardeşe kuramaz tuzak
 Benlik davasıyla çıkarma nifak
 Kendini kendinden sor ortaya çık

Eğer sen olduysan sual sorucu
 Teslim aldın ise çatal kılıcı
 Kendinde var ise o hakkın gücü
 Sevmediklerini vur ortaya çık

Kardeş âşıklarda zaten baştasın
 Mürşitlikte hayaldesin düştessin
 Bana göre bir karışık iştesin
 Var ise sergini ser ortaya çık

Sakın bal verene sen zehir verme
 Bir emir almadan yorulup yorma
 Hatırlar incitip gönüller kırma
 Kırığı döküğü der ortaya çık

Muallâk taşında birleşmiş taşız
 Hepimiz ayakta baş dolan başız
 Benden sorar isen biz öz kardeşiz
 Sen kendi kararın ver ortaya çık

Size taş atmaya dilim varmıyor
 Sevgili cananım izin vermiyor
 Sağır işitiyor körler görüyor
 Aklını başına der ortaya çık

Nefsini öldürürsen ayıkır başın
 Seninse nerede eşin yoldaşın
 Sonra seni vurur attığın taşın
 Hedefini iyi gör ortaya çık

Âşıklar kardeşim mürşitler başım
 Bir olan birlikte eşim yoldaşım
 Zalim bir taş vurdu yaralı döşüm
 Benim de yaremi sar ortaya çık

Göster varlığını boş partal atma
Hakk'ın metanını ucuza satma
Dost düşman bilmeden rastgele çatma
Bir an ikiliği bir ortaya çık

Doğru âşık isen her an artarsın
Kendi kusurunu gizler örtersin
Kimi eleştirir kimi tartarsın
Çekerse terazin kur ortaya çık

Ozan Faruk der ki yandım tütmedim
Bir olan birine bir aş atmadım
Yalan söylemedim haram yutmadım
Işık etrafını der ortaya çık

-110-

Yalan söylemedim haram yutmadım
Doğru geldim eğri yola gitmedim
Öz helal malıma haram katmadım
Sazım sen sor ben cevabın vereyim

Nefsim ile ben meydana çıkmadım
Dansak olup kula kusur takmadım
Çok sakındım bir zinaya bakmadım
Gözüm sen sor ben cevabın vereyim

İçim bile bile yapmadım haset
Sabıra sığındım etmedim kasıt
Bir gönül yaparsam olurum mesut
Özüm sen sor ben cevabın vereyim

Öyle bir inanç ki duyura duyura
Terbiye verdiler ahlaka huya
Kalpteki vicdanı yüzdeki hayâ
Yüzüm sen sor ben cevabın vereyim

Peygamberi sevdim Hakk'a küsmedim
İkrarımda durdum ümit kesmedim
Eğri yol üstüne ayak basmadım
Dizim sen sor ben cevabın vereyim

Faruk Ozan'ım der neyim n'edenim
Eledim kendimi gezdim bedenim
İnkârcı değilim ikrar ederim
Sözüm sen sor ben cevabın vereyim

-111-

Âşığa aşk derya bedeni gemi
Bunu birleştirip yüzdürene bak
Yedi kat yeraltı sekiz kat tamu
Fenni gökyüzünde gezdirene bak

Toprağın üstünde insan çilesi
Şeytan kişilerde şeytan hilesi
Kula kend'eliyle gelen belası
Takdir ile kulu azdırana bak

Yaratmış cihanı içinde âlem
Yazmış kararına o levh-i kalem
Kullara imtihan dünya vesselam
Sabrı nefsi ile bozdurana bak

Ozan Faruk der ki bu bir hile mi
Benimle mi yarattı benim çilemi
Yara senden ise kimde melhemi
Derman olup derdi çözdürene bak

-112-

Seni yaratana iman etmezsen
Hep haram kazanır helal katmazsan
Şeytanın peşini sen terk etmezsen
Yolun sonu cehennem yeri unutma

İnancı olmayan imandan yoksul
Herkes ektiğini biçecek mahsul
Hocan İblis ile ettinse tahsil
Cehennem ateşini narı unutma

Bile bile kul hakkını yiyenler
Kitabı Kur'an'ı hiçe sayanlar
Firavun Nemrut'a Allah diyenler
Mehil deresini narı unutma

Boşuna çiğneyip dolaşma hanı
Karayılan gibi incitme canı
Peygamber sevmeyen Allah düşmanı
İşlediğin suçu şerri untüma

Sağır işitemez körler görmez
Son pişmanlık kula bir fayda vermez
Ozan Faruk yazar yazar durmaz
Sende Yaradanı yâri unutma

-113-

Mana arar isen yazar sözünde
Nişan ister isen beli yüzünde
Hakk'ın varlığını saklar özünde
İnançlı ikrarlı dil böyle gider

İnsanda olmalı güzel hareket
Güzel ahlak güzel huy iyi bir niyet
Kötülüğe sabır göze kanaat
Hakk'a hakikata yol böyle gider

Haramdan kaçınır helale bakar
Nefsi azat eyler kibiri yılar
Zinadan çekinir Allah'tan korkar
Hak emrine uyan kul böyle gider

Hak'tan gelir Hakk'a gider bu katar
Kamil metaini ehline satar
Şerlerden kaçınır hayır iş tutar
El elden üstün el böyle gider

Varlığa yerinmez yokluğu yermez
Koğ gıybet işleyip günaha girmez
Bir gönül incitmez bir hatır kırmaz
Hasandan Salman'a yol böyle gider

Faruk Ozan Hakk'ı andığı zaman
Feyiz ırmağında yunduğu zaman
Vahi gökyüzünden indiği zaman
Ehl-i hakikate hal böyle gider

-114-

Sen elli yedide bozdun başımı
Koydun tek kuzumu aldın eşimi
Bir tende gizlenen garip başımı
Koskoca dünyada dar ettin felek

Geldim Kayseri'ye geri dönmeden
İki âşık muradına ermeden
Dar akşam üzeri mühlet vermeden
Çektin kılıcını zar ettin felek

Böyle miydi nazlı yârim dilekler
Gökyüzünde safa durmuş melekler
Gamze çifte benli beyaz bilekler
Aldın elimizden el ettin felek

Ali'm annesinden bir gün görmeden
Gelin Fatma muradına ermeden
Ozan kendi rüyasını yormadan
Yaktın ciğerlerin kor ettin felek

Karalı getirdin felek güzleri
Eyletmedin sohbetleri sözleri
Sarı zülüfleri beyaz yüzleri
Döktün teneşire sal ettin felek

Zalim felek güldürmedi yüzümü
Annesiz bıraktı garip kuzumu
Kan etti akıttı iki gözümü
Hep bizim haneyi yol etti felek

-115-

Öyle bir huy verdi sana yarattır
 Öyle bir aşk ver ki kendini arattır
 Cehennem narını üfle kararttır
 Sana layık olan kulları için

Öyle bir varlık ver helalinden olsun
 Öyle bir nefis ver ölmeden ölsün
 Bir kanaat ver ki bereket dolsun
 Hakk'ı zikreleyen dilleri için

Öyle bir el ver ki doğruya gitsin
 Öyle bir göz ver ki Hakk'ı seyretsin
 Öyle bir ayak ver menzile yetsin
 Hakikate giden yolların için

Öyle bir kalp ver ki ilhamla dolsun
 Öyle bir his ver ki bildirsün bilsin
 Öyle bir aşk ver ki maşukun bulsun
 Hakikate giden yolları için

Öyle bir sevgi ver seni aratsın
 Hayırını işletsin şerden yıratsın
 Hak cemalullahın bana muratsın
 Cennetdeki Tuba halları için

Faruk Ozan'ını görenine bak
 Mahlûkat mevcudat törenine bak
 Peygamberine bak Kur'an'ına bak
 Arı da sır idi balları için

-116-

Mübarek dünyadan göçtü deyince
Asırlar yas tuttu zaman ağladı
Zahirden batına geçti deyince
Dinim secde kıldı iman ağladı

Mübarek göçüyor Şah Ali nerde
Acı figan girdi cihana yurda
Hep bütün ulular gider ararda
Mekke kara giydi Yemen ağladı

Dertlerin dermanı sende bulundu
Dertlerin dürüldü ismin silindi
Hava kararıyor gün mü duruldu
Yollar efkârlandı hemen ağladı

Böylesi acıya dayanmaz yürek
Her gönüle bir teselli vererek
Gelmiş Azrail gidek diyerek
İçim gamla doldu sinem ağladı

Teneşire mübareği koyunca
Melekler saf tutup Kırklar yuyunca
Ozan Faruk bu acıyı duyunca
Hakk'a boyun büktü zaman ağladı

-117-

Zaman azdı seher köyde
Herkes doğmuş ayrı huyda
Oğlumdan kızımdan fayda
Umamam gönül umamam

Torunlarım mahlas takar
Anası yılışır bakar
Söylemesem derdim yakar
Yanamam gönül yanamam

Sığmaz olur garıp başım
Şahit kalsın mezar taşım
Yetmiş geçince yaşım
Dönemem gönül dönemem

Kimi gider kimi gelir
Kimde kim var kim ne bilir
Etme gönül eden bulur
Yenemem gönül yenemem

Âşık Faruk destan yazar
Devran döner devir azar
Evlat atasına kızar
Kınamam gönül kınamam

-118-

Şu Dünyada üç güzele vurgunum
Bir Allah Muhammet biri de Ali
Ben bunları bilmeyene dargınım
Allah bir Muhammet biri de Ali

Levh-i kalem yazan kudret aynına
Nübüvvet mührünü koyan koynuna
Dine davet etmeyi alan boynuna
Allah bir Muhammet biri de Ali

Balçıktan toprağı yapıp yoğuran
Kend' içine girip isim çağırın
Adın Adem koyan Havva doğuran
Allah bir Muhammet biri de Ali

Yaratıp kulunu kulundan soran
Cehennem halk edip Cennet'i kuran
Evvelden ahire O haber veren
Allah bir Muhammet biri de Ali

Sultanlar Sultanı Faruk maşuğu
Hah Muhammet salları Ali beşiği
Doğu batı cenup şimal ışığı
Allah bir Muhammet biri de Ali

-119-

Gönlümün sultanı özel ararken
 Hak Muhammet Ali şah ırast geldi
 Sıddık'dan Settar'dan Gaffar sorarken
 Gafuru Rahim ya Hak ırast geldi

Pir dost delisiyim gözüm yollarda
 Kudreti hükmetmiş var gönüllerde
 İsmi Levh-i mahfuz yazan dillerde
 Hızır dardakine ok ırast geldi

Arzu haller dostu gitmez sanırdım
 Çağırırsam sevdiğim yetmez sanırdım
 Ölürüm hasretlik bitmez sanırdım
 Âşık maşukuna bak ırast geldi

Hak Adem'de diyen bir fikir taşır
 Sabrın kalesinde gezer dolaşır
 Muhammed'i seven Hakk'a ulaşır
 İsmi Elif yazan çok ırast geldi

Faruk der dostuna nerdeydin nerde
 Gönül nerde ararsa orda mı orda
 Güneşin uğruna bulut bir perde
 Lanet inkârcıya yok ırast geldi

-120-

Süslemiş mezarı al yeşil çiçek
Bu bir malihülya olamaz gerçek
Hayırınan şerri fark edek seçek
Kara topraklardan yerden içeri

Baştaki amelsiz ses fayda vermez
İmansız Kur'ansız dost fayda vermez
Asılsız gerçeksiz süs fayda vermez
İblisi sürerler nardan içeri

Bak insanın içiyinen dışına
İftihar edilmez mezar taşına
Asla karışılmaz Hakk'ın işine
Arının hüneri sırdan içeri

Amel açar mezarının kapusun
Toprak teslim alır ceset yapısın
Münkir sorar sorgu sual hepisin
Ararlar zararı kârdan içeri

Allah bir Muhammet her şeyin başı
Ölür imanınan imanlı kişi
Herkesi yakacak kendi ateşi
Aşk var Âşık Ozan serden içeri

-121-

Bu günece başlanmadık bir işi
Başlamaya niyet eyle er isen
Bu anaca işlenmedim bir işi
İşlemeye niyet eyle er isen

Muradın Hak ise tapamadığın
Kendi görüşünden sapamadığın
Bu anaca kadar yapamadığın
Döşlemeye niyet eyle er isen

Canınla canana vardığın zaman
İkrar o ikrarda durduğun zaman
Cihat meydanına girdiğin zaman
Haşlamaya niyet eyle er isen

Gaflet uykusunda yatdıysan da
Yoldan dönüp geri getdiysen de
Nefsinin ipinden tuttuyusan da
Boşlamaya niyet eyle er isen

Âşık Ozan bomboş olduyusan da
Boşaldıysan da dolduyusan da
Muhammet Ali'yi bildiyisen de
Eşlemeye niyet eyle er isen

-122-

Kör Şeytana uyanları
Yetim hakkı yiyenleri
Mahşer yalan diyenleri
Bir soracak vardır elbet

Açan kolunu saçını
Moda'ya sayan suçunu
Kulun saklı gizli içini
Bir görecek vardır elbet

Görüşünü görgüsünü
Kula sual sorgusunu
Cennet cehennem sergisini
Bir serecek vardır elbet

Yolda yolcu yol üzere
Ne hazırladın pazara
Ölmem sananlar mezara
Bir girecek vardır elbet

Yalan yanlış sözlerini
Alan oğlan kızlarını
Yorulmayan dizlerini
Bir yoracak vardır elbet

Kulla Hakk'ın arasını
Silen kalbin karasını
ÂŞık Ozan yaresini
Bir saracak vardır elbet

-123-

Karanlık ufuklar aydın şafaklar
Bana nazlı dosttan bir haber verin
Eğer gerçek ise hak olan haklar
Dosta ulaşacak yol haber verin

Topraklar denizler ulu kayalar
Yemyeşil ormanlar sahra ovalar
Kudretten kurulan ey ulu dağlar
Nuh'un tufanından sel haber verin

Hak girerse hakikatin düşünce
Nişan düşer içi ile dışına
Mecnun ise bir güzelin peşine
Ona Leyla'sını çöl haber verin

Âşık Ozan'ına geçen çağına
İlim ile ulaşanlar sabır dağına
Ey erenler canlar pir dergâhına
El ele el Hakk'a ol haber verin

-124-

Sararmış çimenler kurumuş otlar
Yağmuru getiren yel olmayınca
Karışmış düzenler bozulmuş hatlar
Adalet üstünde yol olmayınca

Kalp vezne olmalı gönül terazi
Niyet bir bitkidir ceset arazi
Ölçüsüz sarf etme kelimada sözü
Başa bela olur kâr olmayınca

Hakk'ın men işine emir getirme
Şeytanın nefisin işin bitirme
Kalkacağın yere varıp oturma
Kendine münasip yer olmayınca

Viraneye bakıp yabana atma
Cevheri ark eyle pul deyi satma
Âşık Ozan dergahtan uzak gitme
Seni yönetene kul olmayınca

-125-

Evliyalar şahı Hakk'ın aslanı
Muhammet Ali'yi bilen öğünsün
Levl-i mahfuz ayet hadis dört yanı
Ol Mehdi'ye asker olan öğünsün

Kudret kaleminden ta bidayetten
Okuyan bilmiş ilm ü ayetden
Şeriat tarikat ol marifetten
Ayetelkursü'ye gelen öğünsün

Murtaza kudret Muhammet kuvvet
Onla indi Kur'an hep ayet ayet
Evveli ahiri odur nihayet
Hak din için davet kılan öğünsün

Enel -Hak deyip de meydana çıkan
Yüzüp derisini postuna bakan
Ay ile güneşi nurundan yakan
İnsan kisbetinde kalan öğünsün

Ozan ikrarında durabilirsen
Nefsin çemberini yara bilersen
Hayberi'n kapusun kırabilirsen
Seni ol meydana salan övünsün

-126-

Her iki cihanın bir sevgilisi
Evvelden ahire yol bekler seni
Dört kitap içinin nur sevgilisi
Yetmiş iki buçuk dil bekler seni

Senin eserinden kurulan gökler
Enginli yüksekli yapılan dağlar
Senden medet bekler ölüler sağlar
Mahlûkat mevcudat kul bekler seni

Arıya sır veren bala kovanı
Sen yazarsın ayetini duanı
Kendin yapan kendin yıkan yuvanı
Sahrada Kerbelâ çöl bekler seni

Her seher vaktinde ötüşen kuşlar
Âşık Ozan döker gözünden yaşlar
Secde eyler dağlar taşlar ağaçlar
Eser bad-i saba yel bekler seni

-127-

Hal bilmeze derdin açma
Canan için candan kaçma
Ölç'almadan libas biçme
Bir üstattan el öğren gel

Bir nida var esen yelde
Gül bahçede bülbül dalda
Can cesette ömür yolda
Yolu yolcu sor öğren gel

Kalpde kudret tamusu
Gönülde âşıklar canisi
Deryada Nuh'un gemisi
Git tufandan sel öğren gel

Karanlığa atma taşı
Hata olur kulun işi
Hak içinde hak savaşı
Meydanına gir öğren gel

Edeplerin izan isen
Erkanların düzen isen
Âşık Faruk Ozan isen
Kulda kul var öğren gel

-128-

Canandan ayrılan can da istemem
Hak'tan ayrı olan yönde istemem
Şöhret de istemem şan da istemem
Hiç bir mekân yer aramam gayri ben

Bildim ise bildim bilmezsem yeter
Buldum ise buldum bulmazsam yeter
Öldüm ise öldüm ölmezsem yeter
Senden başka yâr aramam gayri ben

Muhammet de nurdu gökte gülü iken
Adem de balçıktı kulda ten iken
Bedenim dünyada gezen sen iken
Benden başka kör aramam gayri ben

Âşık Ozan'ım der etmezim inat
Dünya saltanat ya özellik sanat
Her kudret O'nda O'nun nihayet
İkilikle bir aramam gayri ben

-129-

Gelenler dünyada eğlenir gider
Allah her ölüme bir mahna eder
Herkes ne ederse kendiyle gider
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Gelenler durmadı giden gelmedi
Bu sırr-ı hikmeti kimse bilmedi
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Ölüm sırayınan gözler hepsin
Ecel gelir çalar ömrün kapısın
Azrail bozar ceset yapısın
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Görmedim dünyada demi devranı
Gam ile yüklettim göçü saranı
Bir gün sıra alır ömür kervanı
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Faruk bu gemiyi dalgalara
Çala çala bir kenara götüre
Yazdığın destanlar kalsın hatıra
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

-130-

Hak hakikat dergâhına gitmeye
Doğmuş iken yeni ekilip bitmeye
Dosttan bir sermaye elde etmeye
Sende seni düzelt dosta öyle gel

Sana tatlı paraları pulları
Bana zülüm şu dünyanın malları
Hakk'a yaramada cümle halları
Götür bir köşeye bas da öyle gel

Hak kelamın lisana al söze al
Dille bitmez hepsin bir et öze al
Canın ile yoksuzluğu göze al
Şu yalan dünyaya küs de öyle gel

Er odur ki Hakk'a olursa hayran
Her yanı göz olup eyliyen seyran
Soyun şu dünyayı anadan üryan
Nefsinin elinden üste öyle gel

Düzeltil bedenini ara yapını
Birlik eyle cümle torun topunu
Kırk köstekli urganını ipini
Hakk'ın kılıcıyla kes de öyle gel

Tahammül ister zehir lokma yemiye
İtikat ister Enel -hak demiye
Er isterler can meydana komaya
Derini yüz postun as da öyle gel

Âşık Ozan'ım der dön Hakk'a yönü
Bedeninden soy at hırs ile kini
Camide minberi kubbeyi tanı
Namazı kılmaya posta öyle gel

-131-

Mekke Medine'de Şam günü bu gün
Kırklar yedilerde cem günü bugün.
0 dostun acısı kâr etdi cana
Ağla ey gözlerim gam günü bugün

Kelbela çölüne ordu düzüldü
Yarımlar hep ilk akşamdan bozuldu
Er olanın takdirleri yazıldı
Muhammet Ali'nin can günü bugün

Haydar-ı Kerrar'dır Muhammet nesli
Taktir-i kalemin Kur'an'dır aslı
Yetmiş iki er şehit müminler yaşlı
Al kızıl kanınan don günü bugün

Beden yara alır damar kan atar
Pehlivanlar hucüm hucüma katar
Er olanlar canan için can atar
Hazreti Mevlâ'nın yön günü bugün

Evvel ahiridir Kürre-yi ayın
Erenler takdire eğdiler boyun
Muhammet torunu İmam Hüseyin
Levh-ı kaleminin son günü bugün

Sormayın Ozan'a ciğeri dağlı
Kırkının damarı birinde bağlı
Muhammet torunu Ali'nin oğlu
Ahir kıyametin şan günü bugün

-132-

İnsan cesedini yoğurup gelen
Havva'yı Adem'de doğurup gelen
Evveli ahiri çağırıp gelen
Hakk'ın varlığını kulda götürür

Nerde arasam acep bu dostu nerde
Can cesette girmiş cesette yurda
Maşuklar sırrına âşıklar perde
Gönlünün hükmünü dilde götürür

Gönül sultanını gördüğün zaman
Çekilir gönlümden hiç kalmaz umman
Nurlara gark olur din ile iman
Kulu hal içinde halde götürür

Aşk ile coş eder sohbetler sözler
Kimi kim söylerdir tanımak bizler
Hu çeker iniler çalınan sazlar
Eller tezeneyi telde götürür

Mürşit müridini gözetir gözler
Gaflete düşmüşük fark etmek bizler
Arının hüneri sırrını gizler
Toplar çiçeğini balda götürür

Faruk der dergâha düşdüğün zaman
Aşkın kazanında piştiğim zaman
Karabulut gibi coştığım zaman
Karışır deryalar sele götürür

-133-

Dostun sohbetinde bulunan canlar
Gerçek olan azı duyar çok anlar
Bunca kâinatlar devr ü cihanlar
Yardan habersize boşumuş eyvah

Yâri nerde olsa bulurum derdim
Dostun cemiyetin bilirim derdim
Ondan ayrılırsam ölürüm derdim
Tunç kesilen gönlüm taşımış eyvah

Dosttan ayrıldığıım günden yorulduım
Ondan ziyade dünyaya sarıldım
N'idem eli şu ben benden soruldum
Hayâlin gördüğünü düşümüş eyvah

İlm-i ledün üç harfinen okuttu
Lisanından Ab-ı zezem akıttı
Ahraz idim bülbül etti şakıttı
Bizi insan diye taşımış eyvah

Bre insan yolcu musun han mısın
Nerden bilem cananıma can mısın
Bendeki sen isen sen de ben misin
Neden can canandan üşümüş eyvah

Küçük sandım sığmaz dünyaya başım
Çalıştım bir olmaz içimle dışım
Bendeki benliğim nefis savaşım
Beni bir yıkıcı işimiş eyvah

Dünya senin dostla devranın sürdük
Cana can diledik cana can verdik
Kara trenleri durduran gördük
O günler her güne başımış eyvah

Kara çadır kurup çölde oturan
Aşk, muhabbeti dilde getiren
Ozan'ını hasret yiyip bitiren
Yar hasreti yâre başımış eyvah.

-134-

Aslanlığın şu dünyaya bildirdin
 Kimini düşürdün kimin kaldırdın
 İman etmeyeni vurdun öldürdün
 Bağlasın beline şalların Haydar

Kuzu olan koyununa katışsın
 Ateş olan yansın yansın tutuşsun
 Şahi merdi meydan Ali yetişsin
 Kırk kapı dört makam yolların Haydar

Kimi harp etmeden il bölüşüyor
 Kimi arı olmadan bal bölüşüyor
 Kimi mürşit olmuş el bölüşüyor
 Yağma mı oluyor malların Haydar

Ol şah beni tüm âlemden yozdurdu
 Merhem sürmez yarelerim azdırdı
 Bir zaman peşine taktı gezdirdi
 Gösterdi adalet yolların Haydar

Dine getirirdi yabancı yâdı
 Maymunlar isterler öyle muradı
 Âşık Faruk Korkmaz ozanın adı
 Kimseler çözemez sırların Haydar

-135-

Âşıklarda aşk olur mu
Sabırsızda sır olur mu
Mekansıza yer olur mu
Her mekanda duran Allah

Ali gider Veli gelir
Kimler doğar kimler ölür
Kimde kim var kim ne bilir
Bildiren kim bilen Allah

Ceset atıp ten değişen
Yetmiş bir bin don değişen
Canan ile can değişen
Kula yakın gelen Allah

Ozan Âşık Faruk Ozan
İlm-i hikmetten kim yazan
Çok kurdu çok bozdu düzen
Bir kararda olan Allah

-136-

Bu nasıl teşebbüs bu nasıl pılan
Eğri belli değil düz belli değil
Her nere gidersen yalan ha yalan
Sohbet belli değil söz belli değil

İyiden insana duygu kalmadı
Edep erkân kalktı kaygı kalmadı
Kadından erkeğe saygı kalmadı
Hayâ belli değil yüz belli değil

Kalmadı dünyada iyilik barış
Herkes moda ile ediyor yarış
Erkekler uzatmış saç karış karış
Oğlan belli değil kız belli değil

Herkes kafasına bir şey takıyor
Kimi sağda kimi solda okuyor
Kardeşi kardeşe düşman bakıyor
Eldeki oynanan koz belli değil

Kanaat kalmamış gönül doymuyor
Hakk'ın emrine hiç kimse uymuyor
Milyarları olsa varlık saymıyor
Çoklu belli değil az belli değil

İsrafil Sur düdüğünü vurunca
Dağı taşı mantar gibi yarıncı
Âşık Ozan görmediğini görünce
O günkü tutacak diz beli değil

-137-

İmkânsız derdimi deşer isem de
Adem'im hataya düşer isem de
Ben insan oğluyum beşer isem de
Keramet sahibi yâr kerimullah

Hakk'ın hikmetleri saymakla bitmez
Ol kerimi seven şer yola gitmez
Yanar Hakk'ın nuru bir demde batmaz
Benim de bir pirim var kerimullah

Muhammed'in nuru sevgiye çalar
Hak bir nazar etse dayanmaz dağlar
Derviş olan hırka giyer şal bağlar
Evliyalar biri bir kerimullah

Pirinin elinden kevser içenler
Hayır şer yolunu daim seçenler
Hak için canından gerçek geçenler
Bilip bilinmeyen sır kerimullah

Şehitler serdarı sıfat-ı veli
Hak Allah aşkına doldur bir dolu
Evveli ahiri Muhammet Ali
Anında balkıyan nur kerimullah

Seyidi Battal da ol Eba Müslüm
Asırlar boyunca töredi neslin
Bidayetin evvel sen senin aslın
Âşık Ozan aşka der kerimullah

-138-

Tutulacak sözüm deyin
Sürülecek izim deyin
Bunlar bizden bizim deyin
Bizden de para almadık

Koyun sandık sürü tuttuk
Dağda tahta hizmet ettik
Pazar kurduk cevher sattık
Sözden de para almadık

Zararınız varsa bize
Yararınız kendinize
Sular tuttuk bendinize
Özden de para almadık

Bildirici bilen ilham
Kim olgun ki hangisi ham
Âşık bir aşk teller makam
Sazdan da para almadık

Can mı koyduk ihaliye
Duyuramadık ahaliye
Herkes sattı pahaliya
Kızdan da para alamadık

Âşık Ozan hayat işler
Hak aşkına inen yaşlar
Bize vuran bizim taşlar
Ellerden yara almadık

-139-

Sen beni bilmezdin Şu bende seni
Görünmezden evvel güzel Şarkışla'm
Bir tanıştıran var sen ile bizi
Seyret Tor dağını güzel Şarkışla'm

Devriyat devranın hanın temelin
Evvelin ahirin cinin kemalin
Kâmiller dergâhı cemin cemalin
Sana sonsuz sevgini özel Şarkışla'm

Cananda gizledin nice canları
Teninle kapattın bunca hanları
Devr-i devriyatı Pir Sultanları
Tarih kitapların yazar Şarkışla'm

Pir Sultan Abdal'ın Horasan ilim
Yeryüzünü tuttu sürgünüm dalım
Benim ecelime bendeki sırrım
Tesbiti mümkünsüz meğer ŐarkıŐlam

Kendine takdir yazar Hakk'ın lilesi
Banaz yaylasının Sivas bilası
Şeytana benziyen kadın hilesi
Kendine bir kuyu kazar ŐarkıŐlam

Mevlana Hacı Bektaş erenler eri
Birini bin eden pirlerin biri
Can verip can alan ölmeyen diri
İnsan cesediyle gezer Şarkışla'm

Eskiye yaşayıp acarda çıkan
Cennette hava oldu sabrını yıkan
Âdemi yaşıyan son Adem kalkan
Evveli ahire pazar Şarkışla'm

Yar hasreti yarenleri piŐiren
Sevgiyi sevdası dolup taşıran
Hakk'ın varlığında ceset Őaşıran
ÂŞık Ozan aşkı nazar Şarkışla'm

-140-

Bire insan yolcu musun han mısın
Nerden bilem cananına can mısın
Bendeki seni sen sende ben misin
Neden can canandan üşümüş eyvah

Küçük sandım sığmaz dünyaya başım
Çalıştım bir olmaz içimle dışım
Bendeki benliğim nefis savaşım
Beni bir yıkıcı eş imiş eyvah

Dünya senin dostla devranın sürdük
Cana can diledik cana can verdik
Kara trenleri durduran gördük
O günler her güne başımış eyvah

Kara çadır kurup çölde oturan
Aşk muhabbeti dilde getiren
Ozanını hasret yeyip bitiren
Yar hasreti yâre başımış eyvah

-141-

Derdinde dermanı birdir bilene
Ben gibi bilmeze bildir ki yeter
Dürüst yolcu eyle ahret sılama
Nefsimi bilmeden öldür ki yeter

Hayır ile şerri karıştırma gel
Gururla kibirle yarışırma gel
Beni kör şeytanla barıştırma gel
Şeytanın hilesin kaldır ki yeter

Şu gönlünün arzu bitmez olunca
Dünyayı kazansam yetmez olunca
Servetimden bir his etmez olunca
Kanaat mülkümü doldu ki yeter

Allah ile başlar hak olan düzen
Gönül bir terazi kalp olan mizan
Hakk'ın dergâhında öl Âşık Ozan
Kendi cenazeni kıldırdı ki yeter

-142-

Bülbül avazında gül niyazında
Bahçevan bağında hoyrat olan yar
Hak Adem içinde kul niyazında
Her sıfat içinde sigret olan yar

Hazret Adem'inen açan kapuyu
Mührü Süleyman'a veren tapuyu
Hazret-i Havva'ynan kuran yapıyı
Hazret-i Musa da Tevrat olan yar

Kur'an'ın hükmünde İncil'le Zabur
Amel açar kapu varınca kabir
Allah'a kulluk et kullukta sabur
Hak Adem içinde suret olan yar

Kimi göze dedi kimi ark dedi
Kimi park edilmez bu bir fark dedi
Kimi otuz dokuz kimi kırk dedi
Bütün mevcudatta gayret olan yar

Kimi uyur dedi kimi uyanık
Kimi sönmüş derdi kimisi yanık
Hak'ta olan kullar Hakk'a ilayık
Faruk Ozan da maharet olan yar

-143-

Bülbül müsün ötüşmüye
Dertli misin katışmıya
Bir menzile yetişmiye
Yol musun bakalım hele

Hemi doğup hem ölmeye
Hemi gedip hemi gelmeye
Aşlanıp meyva vermeye
Dal mısın bakalım hele

Yaşamak Adem'den beri
Hak Adem'de Adem yeri
Ne kaçyon yaklaş beri
El misin bakalım hele

Ölüp de diri durmaya
Kalıptan kalıba girmeye
Hem görünüp hem görmeye
Kul musun bakalım hele

Susuzları kandırarak
Acıları dindirecek
Yangınları söndürecek
Göl müsün bakalım hele

Ağı karadan seçecek
Baş koyup candan geçecek
Bagban olup bağ açacak
Gül müsün bakalım hele

Faruk Ozan ağlamakta
Gönlün Hakk'a bağlamakta
Elif hece nokta nokta
Dil misin bakalım hele

-144-

Kızın eve gelmemesi
Bir olan dost bulmaması
Abdest namaz bilmemesi
Yeni çıkmış modayımış

Gelinlerin baş açması
Oğlanın içki içmesi
Avradın evden kaçması
Modayımış modayımış

Gezmeliymiş sallan seyip
Başın örtmek olmuş ayıp
Olmalıymış vido teyip
Yeni çıkmış modayımış

Çocuklar bar saz isterse
Geç olmasın tez isterse
Kızla gelin poz isterse
Yeni çıkan modayımış

Küfür edip söz sövmesi
Evladın ata dövmesi
Kız gelin oynaş sevmesi
Yeni çıkan modayımış

Bakar gözle kör gitmesi
Şeytanın emrin tutması
Dini İslam terk etmesi
İmansıza modayımış

Faruk kadın açmalıymış
Kız sigara içmeliymiş
Bir dans edip geçmeliymiş
Yeni çıkan modayımış

-145-

Güzel huylu hal olmayan
Ehl-i kâmil dil olmayan
Helal kazanç mal olmayan
Hakk'a yaramaz yaramaz

Muhammed'i sevmedik can
Peygambere dönmeyen yön
Hakk'a secde etmeyen ten
Hakk'a yaramaz yaramaz

Kanaatsiz gafil kişi
Bir hayal rüyası düşü
Şeytan olan şeytan kişi
Hakk'a yaramaz yaramaz

Faruk hayır var derler
Haram nefis haram yerler
Amel işlemedik erler
Hakk'a yaramaz yaramaz

-146-

Düşmanıma düşman merdime merdim
Kendi cesedimde vatanım yurdum
Sürüde koyunum tordaki kurdum
İsmail'e kurban olmak içinim

Allah için hakta duran amelim
Sin içinde geçer yaşım kemalim
Aşkım aynasında cemin cemalin
Muradım görünmek görmek içinim

Hazret-i Muhammet gezdi tamuyu
Nuh aleyhisselâm yaptı gemiyi
Kur'an nazil oldu açtı camiye
Alnımı secdeye sürmek içinim

Gelen gider giden gelir bir gibi
Hak adem içinde saklı sır gibi
Âşıkın gönlünde maşuk yar gibi
Senin sergilerin sermek içinim

Âşıklar aşkıyle kurarsa pazar
Gâhî sazın çalar gâh şiir yazar
Âşık Ozan diyar diyar il gezer
Dönüşüm gurbetten varmak içinim

-147-

Kul suçunu işler kendi diliyle
Amel kazanmazsa Hakk'ın yoluyla
Tuzağa düşerse kendi eliyle
Şeytan hilesine bakar iniler

İnsan Hakk'ın emrin etmezse hesap
Ortada ne din kor bak ne de mezhep
Derisini yüzer imansız kasap
Al kızıl kanları akar iniler

Bunca nasihatim duymadın zahit
Ne bir tekbir aldın ne gördün kayıt
Seni sorgularsa sendeki şahit
Kendi narın kendi yakar iniler

Bin nasihat duyup birin tutmayan
Nefsin arzusunu hesap etmeyen
Mürşit nazarında kendin tartmayan
Kabrinden amelsiz kalkar iniler

Bu tuzağa düşen layık mı idi
Bilmem sarhoş bilmem ayık mı idi
Hakk'ın emrine bu layık mı idi
Ozan bu filime bakar iniler

-148-

Sensin zabıt bulunmayan bilinen
Geceli gündüzlü doğup dulunan
Güneşe ışık tutan ayda görünen
Bu zöhre yıldızı sende mi bilmem

Ne büyük kudret ne büyük ayet
Zaman bir vakittir vakit bir niyet
Devri devir olan devri kâinat
Bu günde yarından dündemi bilmem

Kaynayan ilhamda özünden kelam
Levh-ı mahfuzdaki yazılan kalem
Derdinin içinde derman arayan
Sabrıyla yoğrulmuş tende mi bilmem

Can bilmedik ceset il gibi olur
Çiçeksiz meyvesiz dal gibi olur
Kul Allah'a benzer kul gibi olur
Âşık Ozan noksan bendemi bilmem

-149-

Sevgili cananlar güzel sultanlar
Kara gözlü mest eyleyen dost beni
Kıymetli kâmiller ulu erenler
Her nereye gitsem tutar yas beni

Kırkların ceminde oturan canlar
Ehl-i kâmilleri ehli dil anlar
Giyindi kuşandı devri devranlar
Ulu dağlar gibi bürür sis beni

Ermişler postunda güzeller dostu
Hakk'ın ırzası muradı kasti
Gönül kapusundan kalp ayak bastı
Gafletdeyim uyandırısın his beni

Yedi pir elinden içen âşıklar
Aşk âşığa ayna yanar ışıklar
Maşuk âşığını yokladır yoklar
Gönülden gönüle çeker ses beni

Maşuk can cananı kalpten görürse
Âşık maşukuna bakar yürürse
Sırrullahın cemalına varırsa
İster azat eyle ister kes beni

Senden başkasından sevgimi kaldır
Âşık Ozan bomboş destisin doldur
Hak bir nazar eyle nefsimi öldür
Dost yolundan eylemesin hırs beni

-150-

Cesedi camide kalp mihrabında
Âdemde secdeye diz dize geldik
Nur-i evveliyat ilm-i ayette
Karıştık ruhunan düz düze geldik

Zaburu gösterdik Tevrat'ı yazdık
İncil'i getirdik sıraya düzdük
Dört kitap hükmünü Kur'an'la çizdik
Hazret-i Resul'le yüz yüze geldik

Âdem'i gösterdik geldik cihana
Kalıp bizim idi ruh da bahane
Devriyat getirdik devr-i cihana
Sırdı tecelliyat biz bize geldik

Doğurduk doğrulduk dulunduk battık
Halk ettik halk olduk yaşardık bildik
Şu yalan dünyayı çok devran ettik
Bak Âşık Ozanla göz göze geldik

-151-

Allah deyip diz üzeri çökünce
Pirin nazarına boyun bükünce
Ham tarlaya has tohumu ekince
Feyizinen dolup taştım çok şükür

O an düştü aşk ateşi içime
Evliyalar dua etti suçuma
Aldı beni dergâhının içine
Karayınan ağı seçtim çok şükür

Bu devri âlemde devran içinde
Hak'la hakikate geçtim çok şükür
Gün günü ayırdı zaman içinde
Pir elinden bade içtim çok şükür

İkilik işinde güman eyledim
Neyse uydum halim yaman eyledim
Yaratan Allah'a iman eyledim
Muhammet kapusun açtım çok şükür

Ol dosttur elinden içtim doluyu
Tasdik ettim Hacı Bektaş Veli'yi
O an gördüm Muhammed'i Ali'yi
Şeytan hilesinden kaçtım çok şükür

Âşık Ozan destanını bitirsin
Amel bizi sağ tarafa götürsün
Hakk'ı seven bir salâvat getirsin
Dinde din İslâm'a düştüm çok şükür

-152-

Çiçeği toplayıp arıda gezen
Sır yapmış kendini ballar misali
Bana benim iken geriden gezen
Dönüp bakmaz oldu iller misali

Olanca gücümü senden alırken
Canan haberini candan alırken
Bütün dertlerim derman olurken
Soldurdun bahçemi güller misali

Yeşerttin dağları derman eylettin
Kıyamet var diye ferman eylettin
Sürdürdün ekini harman eylettin
Esip savurmadın yıllar misali

Aşkı muhabbeti verdin doyurdun
Hak'tan hakikatten bir yol buyurdun
Zamanın içine zaman ayırdın
Ben de şaştım kaldım körler misali

Bir zamanlar yerde gökte aradım
Aşk verdin yaklaştın aldın yıradın
Benimi öldürmek yoksa muradın
Uzattın arayı yollar misali

Her kuduret senin her hikmet senin
Aldanıp avunan Ozan'ım benim
Vay benim efendim vay benim canım
Bir görsem meydanda erler misali

-153-

Şeriatın kapusundan girmezsem
 Tarikat içinde erkân sürmezsem
 Marifette yerde gökte durmazsam
 Hakikat olmayan yolu n'ideyim

Allah bir diyerek başlamaz isem
 Sır yapıp kovanda işlemez isem
 Her şeye helalden başlamaz isem
 Kahrine kazancı malı n'ideyim

Dağlar karın almaz kışlanmayınca
 Kumaş kıymet bulmaz işlenmeyince
 İnsan kâmil olmaz taşlanmayınca
 Mürşitsiz kâmilsiz eli n'ideyim

Geçip ikilikten bir olmayınca
 Zindanda Yusuf'tan dar olmayınca
 Şah Hüseyin gibi er olmayınca
 Sahrayı ovayı çölü n'ideyim

Âşık Ozan sır perdesin açmazsan
 Canan için öz canından geçmezsen
 Hayri şerri bir birinden seçmezsen
 Zehrinen karışık balı n'ideyim

-154-

Yaşadım dünyada kendim bilmeden
Günün gaflet geçti bir dost bulmadan
Kendim bilemedim şu ben ölmeden
Azdırır da deli gönül azdırır

Damak eder haram helva yedirir
Gururlanır bana benlik dedirir
Ne beni yıkatır ne de yudurur
Kızdırır da deli gönül kızdırır

Gaflete düşmüşüm ayık yatamam
Bu gidişle bir menzile yetemem
Dosta ikrar verir verir tutamam
Bozdurur da deli gönül bozdurur

Can yatarmış kâmillerin postuna
Kasıt varmış güzellerin dostuna
Her cefayı erenlerin üstüne
Yazdırır da deli gönül yazdırır

Zalim gönül kalksın gayri gümandan
Allah ayırmasın dinden imandan
Ta devr-i Âdem'den ahir zamandan
Süzdürür de deli gönül süzdürür

Âşık Faruk Ozan'dır benim adım
Bakıyom kendime hiç de yok tadım
Ömür yolcusuyum tek adım adım
Gezdirir de deli gönül gezdirir

-155-

Eğerci köyünden sizden ayrıldım
Dostum dedim düşman gibi çağrıldım
Kederle halloldum gamla yoğruldu
Attı gurbet ele yol bizi bizi

Kalmamıştı bana dayı diyenim
Kula karanlığım Hakk'a ayanım
Dost yâresi bedenimde her yanım
Söylesin derdini dil bizi bizi

Çat'a gitti isem gördün köyümü
Kuldan değil Hakk'tan aldım payımı
Eğer canile seversen dayını
Gönülden gönüle sor bizi bizi

Dolmuşun yanında bir çala gördüm
Seveni severim merdinen merdim
Sivas Vilayetim büyük Çat yurdum
Gülcan'ım hatırla sor bizi bizi

Beserek Dağı da karın kaldırsın
Aksın gözyaşlarım sinem doldursun
Dost olan dostluğun dürüst bildirsın
Vurmasın kalleşçe hal bizi Bizi

Kızılırmak bu yıl dertli çağlasın
Yeğenim Gülcan'ım ciğer dağlasın
Annem babam yok ki bana ağlasın
Bölüşsün derdimi tel bizi bizi

Gülü bülbül bilir bülbül can bilir
Kimi şöhret bilir kimi şan bilir
Ne bilesin kimde ne var kim bilir
Getir dört kitabı ser bizi bizi

-156-

Her seher vaktinde ötüşen kuşlar
Diller ya Muhammet Ali çağırır
Bülbül ahı- zarla figana başlar
Güller ya Muhammet Ali çağırır

Annesinden doğan bir emlik kuzu
Yerde karıncası gökte yıldızı
Karanlık gecesi aydan gündüzü
Diller ya Muhammet Ali çağırır

Gönül muhabbeti dile vurunca
Maşuklar âşığa dolu verince
Kırklar destur alıp ceme girince
Yollar ya Muhammet Ali çağırır

Ayet hadistendir Muhammet sözü
Zahiri batını bütün yeryüzü
Âşıklar aşkınan çalarken sazı
Teller ya Muhammet Ali çağırır

Âşık Faruk Ozan kimi kim duya
Ömer'de adalet Osman'da haya
Ebu Bekir Sıddık Muhammet diye
Kullar ya Muhammet Ali çağırır

-157-

Acep nazlı dostan bir haber mi var
Esti bad-ı saba yel ıralandı
Gene şu gönlümü bir matem bastı
Sahrada Kerbelâ çöl ıralandı

Doğan güneş akşam olup batınca
Cümle âlem uykusuna yatınca
Tan yeri ışıyıp şafak atınca
Bülbül seda verdi gül ıralandı

Din daveti kendisine düşünce
Muhammed'in kazanında pişince
Düldül rüzgâr gibi dağlar aşınca
Ali aşka geldi yol ıralandı

Âşık Ozan pirden destur alınca
Kudret damarları feyiz dolunca
Allah kuvvetini kula verince
Gönül aşka geldi dil ıralandı

Hak Faruk Ozan'a verdi sözünü
Kaldırdı perdeyi açtı gözünü
Gösterince Cemalullah yüzünü
Tezene aşka geldi tel ıralandı

-158-

Âmâ dilsiz idim bilmezdim evvel
Lisanı dil verdi söyletti gene
Yareler azmıştı kesilmez sızım
Mücrim yarelerim bağlattı gene

Bir köle misali destine vardım
Ayağın tozuna yüzümü sürdüm
Her tabibe denip söylenmez derdim
Bir sevdaya salıp söyletti gene

Her âşık anlamaz desem sözümden
Hasretin dumanı gitmez özünden
Kanlı yaşlar sökün etti gözümden
Bahar seli gibi çağlattı gene

Uyam desem bir kimseye uyamam
Hakk'ın hikmeti sırrı çok sayamam
Girdim cehenneme yakıtı diyemem
Aşkın ateşine dağlattı gene

Diller ise mum yapıyor taşları
İster ise yaz eyliyor kışları
Yok iken gönlümün suyu yaşları
Attı bir deryaya boylattı gene

Mecnun idim ayrılmıştım Leyla'dan
Âşıkların aşkı gelir sevdadan
Çadırları sökmüşüken dünyadan
Koyun kuzu verdi yaylattı gene

Merak gitmez tahtayınan telinen
Bilmem nere gidem ben bu halinen
Kendine bir saray yapmış kulunan
Âşık Ozan'ını ağlattı gene

-159-

Hakk'a doğru dürüst gitmek isteyen
Edebini erkânını sür yürü
Yolc'olup menzile yetmek isteyen
Ali'ye bak Muhammed'i bil yürü

Âşıkları aşkı ateşsiz yakan
Sevgidir ortaya gönüllü çıkan
Nefistir ameli temelden yıkan
Sabır bil meydanına er yürü

Başta akıl vardır kibiri dikme
Göz hayâ içindir damağa çökme
Kalp merhamet yeri hasedi bükme
Cesedinde imtihanın her yeri

Kanaat mülküne gururu koyma
Yetim hakkın yiyip zehirle doyma
Hakk'ın men işlerin emrinden sayma
İnanmazsan git Kur'an'a sor yürü

Âşık Faruk Ozan bağlar sözünü
Kime ak dedirir kara yüzünü
Boşa yapma sen salatla pozunu
Âşık isen ar şişesin kır yürü

-160-

Kadir Mevlâ'm senden bir dileğim var
Karanlık gönlümü nurda birleştire
Gezdirip avara boş yere yorma
Helâl kazanç ile kârda birleştire

Şerlere göz yumdur hayıra baktır
Kul ne yapar ise ona lâyıktır
Hakk'ın kudreti en üstün hakdır
Nefsime toprak et yerde birleştire

Uluslar ulusu ul'olan hünkâr
Bedenim mimarı en bahtiyâr yâr
Mutlak kadir olur edenler inkâr
Varlık var diyenin varda birleştire

Aşk ver şu gönlüme arattır buldur
Dört kapı kırk makam hak doğru yoldur
Şeytan hilesini üstümden kaldır
Israrlı imanlı kulda birleştire

Dünya kazancımı ahret azık et
Daralan kullara Hızır gibi yet
Perişan Ozan'ın bir elinden tut
El ele el Hakk'a pirde birleştire -

161-
 Gözü örmez kalbi ilham dolmayan
 Haydarı bilemez cenge girmeyen
 Putlara Allah der dine dönmeyen
 Çok kâfir boynunu vurdu Zülfikâr

Muhammet Ali'nin hükmü katıdır
 Kılıcı Zülfikar Düldül atıdır
 Tek tek ayırt olan iyi kötüdür
 İnkârcıya inanç verdi Zülfikar

Dereler doldurdu dağlar aşırıldı
 Aslını asalet kendi coşurdu
 Çok kâfiri el amana düşürdü
 Hesapsızdan hesap sordu Zülfikar

Allah'ın elçisi hak yolun tutan
 Cümle evliyanın darına yeten
 Hayber'in kapusun koparıp atan
 Kan suyuna köprü kurdu Zülfikar

Kerbela'da yazdı gam diyarını
 Arap'la doldurdu Şam diyarına
 İmana getirdi Rum diyarını
 Kılıçların pir merdi Zülfikar

Küfür diyarların gezdi dolaştı
 Kaleler fethetti erce savaşta
 İsm-i azam ile Hakk'a ulaştı
 Hakk'ı sevdi Hakk'a erdi Zülfikar

Âşık Ozan Hakk'ın bilinmez sırrı
 Çiçeği toplayıp bal yapar arı
 Hakk'ın kudretinin ezelden varı
 Çok don değiştirdi vardı Zülfikar

-162-

Seni Yaradan'ın nazarına bak
Hak bir tecelliyat halk eden ilah
İstersen insan ol istersen melek
Hakk'ın kudureti halde dolanır

Kimi ıkrar eder kimisi inkar
Kimi şah çağırır kimisi hünkar
Allah kul isterse ihya eder tekrar
Yetmiş iki buçuk dilde dolanır

Nicesi aranır nicesi arar
Hakk'a âşık olan erişir erer
İman eylemeyen yorulur yorar
Cennet cehennemlik kulda dolanır

İman itikadın inancı yazan
Kendini engeller yola engel düzen
Âşık Ozan gibi boşalan Ozan
Tutulur tufana selde dolanır

-163-

Ölüm kimine tufan kimine düğün
Acı acısızda olmayınca ah
İstersen yan kavrul istersen sevin
Ölüme bir çare bulmayınca ah

Kimse duymaz olur bir gün seslerim
Dökülür cesetten türlü süslerim
Benim evlatlarım yakın dostlarım
Bir yudum suyumu vermeyince ah

Bozulur düzenim yıkılır yapım
Elimden gidince mülkiyet tapum
İşsiz bir hanede kitlenir kapum
Kimseler yanıma gelmeyince ah

Uzandığım yere elim yetmezse
Gözümde fer kalmaz dizim tutmazsa
Bir ümidim aylem yardım etmezse
Derdime bir derman olmayınca ah

Âşık Ozan Hak'tan kulun yapısı
Ona teslim mevcudatın hepsi
Kulun son ümidi Hakk'ın kapısı
Canım canan için ölmeyince ah

-164-

Kimin beydir kimin paşa
 Kimin vurun taştan taşa
 Ömrümde günleri boşa
 Verme sevdiğim sevdiğim

Hanım hallet pişirerek
 Kalbim tam et deşirerek
 Emekletip düşürerek
 Yorma sevdiğim sevdiğim

Hakikatten olsun karar
 Hak'tan gelmez kula zarar
 Gel yapalım kavli karar
 Durma sevdiğim sevdiğim

Aşkıynan inan çıkar yola
 Mecnun gibi çölden çöle
 Düşürüp de dilden dile
 Sorma sevdiğim sevdiğim

Âşık Ozan sıralarım
 Dert yükünü kiralarım
 Yârsiz benim yarelerim
 Sarma sevdiğim sevdiğim

-165-

Şeytan ipin tutmuşsan da
Nefse hizmet etmiş sen de
Zina yola gitmiş sen de
Tövbekâr ol gel tövbeye

Konuştunsa külli yalan
Yaptıysan türlü talan
Hak önünde pişman olan
Tövbekâr ol gel tövbeye

Haram yolla doydusyan da
Öksüz yetim soyduysan da
Can öldürüp kıydıysan da
Tövbekâr ol gel tövbeye

Zararların kâra döndür
Gururların sabra indir
Suçuna kendin inandır
Tövbekâr ol gel tövbeye

Emirsiz sam yeli esmez
Kül beşerdir Allah küsmez
İslam olan umut kesmez
Tövbekâr ol gel tövbeye

Hayır varken gitme şerre
Haram katma helal kara
Göz görerek düşme nara
Tövbekâr ol gel tövbeye

Âşık Ozan aşk yapısı
Dindar dini İslâm hepisi
Son umut hacet kapusu
Tövbekâr ol gel tövbeye

-166-

Güzel Mevlâ'm yaratıcı Yaradan
Beni sensiz koyma benlen aradan
Okuturken ilmin aydan karadan
Aldırmaya yardım eyle Yaradan

Senin gösterdiklerini bilmeye
Senin ara dediğini bulmaya
Şu nefsimi öldürmeye ölmeye
Öldürmeye yardım eyle Yaradan

Dünya hile ben peşine düşersem
Gafillik içinde gaflet yaşarsam
Kuldur beşer şaşırırsam şaşarsam
Bildirmeye yardım eyle Yaradan

Aşkın ile uzak etme aramı
Dert içinde derman sarar yaranı
Bendeki benliği kalpte karamı
Kaldırmaya yardım eyle Yaradan

Âşık Ozan'ım der er kâmilinen
Helal lokma helal yer kâmilinen
Bir perde birleştire bir kâmilinen
Doldurmaya yardım eyle Yaradan

167-

Kâmil dergâhına yardım
Hakk'ı Hakkullah'ta buldum
Hem oldum hemî öldüm
Nefsimdeki ölüm benim

Uyandım gafletten kalktım
Cesetteki cana baktım
Nefsi öldürdüm kibri yıktım
Bir mürşitte elim benim

Dermanım var dert içimde
O kırklara muhtacım da
Mekke Medine Hacımda
Gönüldeki yolum benim

Âşık aşkın yollarında
Doğru gerçek dillerinde
Gezer kısmet çöllerinde
Helal lokma malım benim

Ozan Faruk aşk pazarı
Hem okuru hem yazarı
Erenlerin bir nazarı
Kelamullah dilim benim

-168-

Derilerek birleşmeye
Helallaşıp halleşmeye
Yanıp yanıp da pişmeye
Gel gidelim dosta gönül

Dost elinden dolu içmeye
Ağı karadan seçmeye
Ser verip candan geçmeye
Gel gedelim dosta gönül

İkilikte bir olmaya
Yeni doğup var olmaya
Dergâhında sır olmaya
Gel gidelim dosta gönül

Aşılanıp yetişmeye
Yanıp yanıp tutuşmaya
Bir meclise katışmaya
Gel gidelim dosta gönül

Gel varalım erenlere
Hakk'ı hazır görenlere
Gizli sırrı bilenlere
Gel gidelim dosta gönül

Faruk Hak yarattı bizi
Arıyak deryayı gözü
Eşiğine sürek yüzü
Gel gidelim dosta gönül

-169-

Sensin dertlilerin yarasın saran
El atıp bağının gülünü deren
Sensin bu yaremin merhemini süren
Derdinden deliyim gör beni sultan

Hayalin özümde canlanır durur
Aşkın cesedime bir lezzet verir
Senin derdin benim dermanım olur
Esen yellerinden sor beni sultan

Yürü de ki ben geliyim izine
Doyuncaya sohbetine sözüne
Kaldır nikabını bakam yüzüne
Aşkın kurşunuyla vur beni sultan

Hasretinle boranlıyım kışlıyım
Aşkın ile sileliyim başlıyım
Sevdana düşeli gözü yaşlıyım
Alda şu sinene sar beni sultan

Faruk Ozan'ın yok aklı başında
Düşmüş gezer bir Leyla'nın peşinde
Gündüz hayalinde gece düşünde
Bir rüya misali yor beni sultan

-170-

Cehennemde narda kalmaz
Bu dünyada darda kalmaz
Emekleri yerde kalmaz
Var kalbiyle Allah diyen

Öz gönülle abdest alan
Hakikatte namaz kılan
Hakk'ı bilip Hak'la olan
Sır kalbiyle Allah diyen

Solda olmayan sağda yaşar
Sağduyu serine düşer
Darda kalsa dağdan aşar
Bir kalbiyle Allah diyen

Helal kazanç mal çaresi
Hazır Hızır dar çaresi
Çağırının var çaresi
Er kalbiyle Allah diyen

Hak Âdem'de Hak kemâle
Ruh başlayınca imale
Âşık aşka aşk cemale
Nur kalbiyle Allah diyen

Ozan Faruk Sur ötmeden
Dolu gelip boş gitmeden
Azırail hamle etmeden
Der kalbiyle Allah diyen

-171-

Hak selamım götür güzel dostuna
 Oturan kimse kâmil postuna
 Ne emir verirse başım üstüne
 Yaptırsın yapıyım yap diyenece

Muhammedi Ali'ye götüren burak
 Arada perdeler engelli durak
 Göstersin cemalin bir de biz görek
 Öptürsün öpeyim diyecene

Nasip eder ise ilmi ameli
 Ömrümü yaşatan sinni kemali
 Âşıkın maşuku Hakk'ın cemali
 Taptırsın tapayım tap diyecene

Üçleri Yediye bitişirmeye
 Birler on ikiye katıştırmaya
 Âşık Ozan'ını yetiştirmeye
 Koptursun kopayım kop diyenece

-172-

Giyinsin kuşansın donun değişsin
Hakk'a teslim olsun canın değişsin
Bir hedefe baksın yönün değişsin
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

Erkân meydanında seri olan gelsin
Güzeller şehrinde yeri olan gelsin
İkiliği atıp bir olan gelsin
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

Gönül dağlarının karı olsunlar
Kerbelâ çölünde seri olanlar
Ali kovanında arı olanlar
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

Muhammet nurunda aşk olan güzel
Viranede saray köşk olan güzel
Her nazarda başka başka olan güzel
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

On iki İmam'dan soyu olanlar
Yusuf'u Kenan'dan huyu olanlar
Aşkın pazarında payı olanlar
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

İster mağripde ol ister Yemen'de
Hayânın bekçisi saklı imanda
Faruk ne satıyon ahir zamanda
Hakk'a doğru gelsin dosta gidenler

-173-

Hakk'ın kudureti kuld'olmayınca
Olan gelsin olmayanı n'ideyim
Ali Zülfikar'la çölde olmayınca
Ölen gelsin olmayanı n'ideyim

Okuyan varısa dost bu niyetten
İlm-i Ledün mahfuz'dan ta bidayetden
Elestü bezninden ilmi ayetden
Bilen gelsin bilmiyeni n'ideyim

Şit Adem'den evvel görünen izin
Onun nurundandır Faruk niyazın
Baş vakit sünnetin beş vakit farzın
Kılan gelsin kılmayı n'ideyim

-174-

Ŗu gönlümde iman dolu
Her andığım zaman dolu
En doğrusu Hakk'ın yolu
Dilim Allah der Allah der

Hatırlarız gündüz gece
Biz okuruz ayet hece
Yedi zemin arştan yüce
Yolum Allah der Allah der

Hüccet ayet üzerinde
Her şey Hakk'ın nazarında
Kabre girsem mezarımda
Ölüm Allah der Allah der

Peygamberden bize düşen
Din için davete koşan
Sabır dağlarından aşan
Alim Allah der Allah der

Ozan Faruk Hakk'a koşa
Beden ile baştanbaşa
Bismillah dediğim işe
Elim Allah der Allah der

-175-

Kur'an'ın diliyle hükmeyleyen yar
Yolculukta insan yolda sen varsın
Bunca evliyada nice nebide
Âdemi halk ettin kulda sen varsın

Evvelden ahire dost her zamanda
Yedi kat ufuklar ta asumanda
Batına zahire bakdağım anda
Zaloğlu Rüstem Zal'da sen varsın

Yarattın Âdem'i beşeriyette
Kur'an'ı getiren ilm-i ayette
Şeriat tarikat hem marifette
Bedeninde çiçek balda sen varsın

Ali'yle Muhammet sıddık yâriyle
Batını zahire geldi yeriyle
Ozan Faruk dertleşirken piriyle
Bağında bahçıvan dalda sen varsın

-176-

Her iki cihanda bir güzel varmış
Söyleniyor ismi dilde diyorlar
Dara yeter imiş Hızır misali
Acep gelir m'ola yolda diyorlar

Zahiri batını 0 görür imiş
Mevcudata rızkı bu verirmiş
Sinni ne kocarmış ne de farımış
Cismi ben Adem'e dulda diyorlar

Bu nasıl muntazar bu nasıl nazar
Dost bu nasıl sefer bu nasıl Hazar
Kelbelâ çölünde can ile pazar
Kıyamete kader elde diyorlar

Ozan Faruk ondan cemdeki nişan
Aşk ile kaynayıp feyz ile çoşan
Peygamber sabr eyle deryaya düşen
Yunus balığıyla gölde diyorlar

-177-

Bilirim ki bu dünyada kalamam
Niye geldim ki ben beni bilemem
Aradığım kimde kimi bulamam
Ben ölmeden ölmeyince gelemem

Ceset saray olsa gönül köşk olsa
Hal içine giren halim baş olsa
Beni yâre götüreceğ aşk olsa
Hakk'ı bende bulmayınca gelemem

Şu gönül şehrinde pazarda olsam
Sende beni arasa beni ben bulsam
Yansam hasretinle sararsam solsam
Gönül gözüm görmeyince gelemem

Âşık olan maşukuna yar derler
Evvelinen ahirine bir derler
Yedi kat semalar yedi kat yerler
Muradına ermeyinci gelemem

Bir name yazıyom sevdiğim sana
Benden haber vermeyince sen bana
Âşık ise Ozan bu Faruk sana
Seni benden sormayınca gelemem

-178-

Kör şeytandan tuzak münkirde hile
Müminin katline sıralandı gel
İmkânsız dertlere sende var çare
Sinem göz göz oldu yaralandı gel

Adalet mi haklı âdem mi haklı
Haklıyı beğenmez haksızın aklı
Hak Âdem'de ise bu içerde saklı
Dünya param parça parelendi gel

Mağrur olan masumları eziyor
Yalancı şahit adaleti bozuyor
Ozan Faruk durmuş destan yazıyor
Haklı haksız oldu karalandı gel

-179-

Dizim tutmaz gözlerimde fer kalmaz
Yaş kemale erip sinnim doldukça
Kendi evimde bile bana şer kalmaz
Yokluk ile ithyarlık geldikçe

Aklım yetmez olur bildiğim işe
Kıymet veren kalmaz sinile yaşa
Bir tek dostunan kalırım baş başa
Korku sarar emsallerim öldükçe

Yaşlar akar gözlerimden silemem
Evlatlarım başucumda bulamam
Abdestimi alıp namaz kılamam
Kimsin derim bir karartı gördükçe

Ozan Faruk da kocamış bak derler
İş görmeye bir faydası yok derler
Olmuyor da ne çenesi çok derler
Haklı sözlerime sıra geldikçe

-180-

Süleyman'dın kuşdilinden bilirdin
Muhammet içinde Ali iken sen
Çok don değiştirdin gider gelirdin
Hünkâr Hacı Bektaş Veli idin sen

Âdem'i gösterdin geldin cihana
Havva'yı cennette ettin mahana
Nuh'un gemisiyle daldın tufana
O karabulutun seli idin sen

Bilemedim dost feleğin kastini
Sahra ettin Kerbelâ'nın üstünü
Pir Sultan deyince açtın postunu
Bazı sırrın veren deli idin sen

Davut iken demir dövdün kat ettin
Zülfikâr gelince düldül at ettin
Yıktın kaleleri düşman feth ettin
Kızıl tacı giyen Ali idin sen

Faruk kulun aşk ateşe yanmadan
Şah Hasan'a ağı verdin bakmadan
Kerbelâ çölüne sahip çıkmadan
Cana kast edenin eli idin sen

-181-

Sen var iken şahım kime gideyim
Gönlümde muhabbet tasan var iken
Derdin bana derman çare n'ideyim
Musa'ydın elinde asan var iken

Hallaç oldun aynel-Hakk'a dolandın
Eyüb'ünen derin derde belendin
Abdal olup kapu kapu dilendin
Bu kadar hazinen yasan var iken

Sıddık ile kurdun erkânı yolu
Muhammet içinde derç ettin kulu
Kâh kulda gösterdin fakirlik hali
Daha açılmadık kesen var iken

Bin bir donda her kılığa büründün
Kâh Muhammet gâhi Ali göründün
Karıştın kul ile bile süründün
Çarmığa gerildin İsa'n var iken

Ayet hadis yazıp ilmi dün veren
Bütün mevcudata ayrı yön veren
Hüseyin'le Kerbelâ'da kan veren
Kime şikâyetim ya sen var iken

Yeter Âşık Faruk sır devran etme
Öz helal malına sen haram katma
Ölçsüz doldurup kilosuz satma
Sana gönülleni küsen var iken

-182-

Behey münkir melun kaçma
Hüseyin düşmanı derdimi açma
İlle bu su deyip bataklık içme
Bir ördek misali göle gel göle

Gururla kendini görmeyi bırak
Şeytan olup fetva vermeyi bırak
Maymunlar peşinde ürmeyi bırak
Bir insana benzer hale gel hale

Münkir söz duyar mı asıl zamansız
Sorma erenlerin kanını kansız
Salâvat bilmedik dinsiz imansız
Bir besmele çek de bile gel bile

Erenler yolundan kervan yürürse
Sağırlar işitir körler görürse
Eğer hak adalet meydan varırsa
Kerbelâ düşmanı çöle gel çöle

Müslüman düşmanı temelin neslin
Mervan damarından sürüyor aslın
Hakk'tan hakikatten ümit mi kestir
Allah'tan affını dile gel dile

Âşık Faruk Hakk'a canın atarken
Hakk'ın hikmetinden alıp satarken
Gözün kör kulağın sağır yatarken
Nesin yanlış gördün hile del hile

-183

Ayrıldım ben öz yurdumdan
Eller bana uzak düştü
Koyun kuzu ata evlat
Mallar bana uzak düştü

Bu da Hakk'ın bir hikmeti
Yorulmuyor gönül atı
Ruhum arzuluyor Çatı
Yollar bana uzak düştü

Hasret dayanmaz özüm
Gül gibi sarardı yüzüm
Baba diyen oğlan kızım
Güller bana uzak düştü

Buz gibi sular içerken
Yeşil ormandan geçerken
Yazın yaylaya göçerken
Beller bana uzak düştü

Âşık Ozan Faruk'tu adım
Nerde benim elim yadım
Gönlümden bir dost aradım
Dertler bana uzak düştü

-184-

Âlem yol alıyor kalma geride
Gafletlik bölüyor yolu yarıda
Eğer bir sır ehli isen misli arıda
Peteğe gizlenen balı gözle gel

Vücudun yapısı damardan kandan
Seni şahit tutar sorarlar senden
Bir gün gemi kalkar bu limandan
Hakikate giden yolu gözle gel

Şu ceset şehrinde hava karışır
Kanaatle damak sürer yarışır
Kurul bencilleşir kibir kırışır
Sahip ol sabıra kari gözle gel

Ömer el- Faruk'un keskin fermanı
Hazret-i Muhammet dertler dermanı
Kasırgaya aldanıp bozma harmanı
Çaldırın deneyi yeli gözle gel

Mürşitler izinden yürüyüm dersen
Sancağın altına gireyim dersen
Muhammet Ali'yi göreyim dersen
Bir mürşid-i kâmil eli gözle gel

Faruk hakikatâ sen inanırsan
Hakk'ı bilir hakikatı tanırsan
Dünya başa kadar gider sanırsan
Nuh'un tufanını seli gözle gel

-185-

Gelenler gider bu yolda
Kimi suda kimi selde
Ceset göçer ismin dilde
Satılırsın Faruk bir gün

Azrail gelir yanına
Müşteri olur canına
Sen bir ölüm tufanına
Tutulursun Faruk bir gün

Aldanma sen halılara
Bir gün uğrar dolulara
Bin senelik ölümlere
Katılırsın Faruk bir gün

Erenlerin nazarına
Teneşirin üzerine
Kara toprak mezarına
Atılırsın gönül bir gün

-186-

İnsanoğlu gel kendini hazırla
Cesedi göçürüp can tutulmadan
Mademki insansın tanı kendini
Semada ay dulunup gün tutulmadan

Toprağa teslim etmeden tenini
Azrail almadan tatlı canını
Hazret-i Mevla'ya gel dön yönünü
Damarların durup kan tutulmadan

Hakikate giden yolu boşlama
Münafiğa uyup mümin taşlama
Hayır bırakıp şerri işleme
Günahına şahit sen tutulmadan

Her şeyin içinden iyi al özet
Temeli sağlam yap binanı düzelt
Özünü sözünü alçakta gözet
Şu ceset şehrinde kin tutulmadan

Âşık olan bilir aşkın sözünden
Girer derinlere gezer yüzünden
Muhammet yolundan Ali izinden
Gel karış sürüye en tutulmadan

O dosta gitmeye yön tutulmadan
Dünya teslim olup han tutulmadan
Satan Âşık Faruk sermaye Hakk'ın
Alsın ehli olan ben tutulmadan

-187-

Ne hesabım vardı ne banka çekim
Çok nadas eyledim bitmedi ekin
Savurdum tığları yapmadı döküm
Viran ola bizim eller virane

Gâhî toklu aldım gâhî de keçi
Kazanmaz bir kuruş bu kimin suçu
Yüklettim gurbete kervanı göçü
Viran ola bizim eller virane

Fakir düşmanı oldu köyün ağılları
Bölüşmüşler meraları dağları
Bol idi ürüşvet peynir yağları
Viran ola bizim eller virane

Zengini ağları bölüşmüş payı
Faruk'a çok görür bir duru çayı
Yıkılasın adaletsiz Çat köyü
Viran ola bizim eller virane

-188-

Mümine sırada yedi saf eden
 Sabrınan belaların def eden
 Tövbe verip günahların af eden
 Kullara merhametin bodur nihayet

Kıyamete baki kurduğun temel
 Hazret Kur'an'ın işledin amel
 Keramet sahibi sendeki kemal
 Emirlerin doğru yoldur nihayet

İmtihan dünyası kulları sınırar
 Bilinmedik sırda en büyük hüner
 Devriyat devrinde döndükçe dönen
 İnsanın damağı puldur nihayet

Söyleme sırların yosma kimseye
 Hile yolda ayak basma kimseye
 Darılıp kırılma küsme kimseye
 Tutulmaz her ağız kuldur nihayet

Noksanım noksansız yarattı bende
 İkrar doğruların doğruluk sende
 Tabipsiz imkânsız bir dert var bende
 Derdime bir derman buldur nihayet

Dünya bedenimde beden işinde
 Âşık Ozan'ın yok aklı başında
 Kerem gibi sen Aslı'nın peşinde
 Muradın uğrunda öldür nihayet

-189-

Sayılmaz hikmeti bilinmez yaşı
Nere gitsem yakar bir güzel beni
Münkirler başıma yağdırsa taşı
Muhammed'e ümmet ver güzel beni

Metamı yükle aşk pazarından
Sırr-ı hakikatin sor yazarından
Muhammet Ali'nin tam nazarından
Aşkın kurşunuyla vur güzel beni

Cesedimi uruhuma cem eyle
Beni sen içimden sana tam eyle
Muhammed'i derya beni gem' eyle
Ummandan ummana sal güzel beni

Ayet hadis ile gördüm yolunu
Nefesle ver benim kazanç malımı
Bu perişan masum Faruk kulunu
Hal içinde hale sal güzel beni

-190

Göz atıp cihana bakmayım derdim
Şu zalim gurbete çıkmayım derdim
Elimi bir işe sokmayım derdim
Mecburi ihtiyaç bir geçim için

Gözüm yok dünyanın asla malında
Herkes sılasında kendi halında
Mesken tuttum Almanya'nın Köln'de
Mecburi ihtiyaç bir geçim için

Bir ark tuttum erenlerin bendinden
Usandım geçimden dünya fendinden
Çoğun gördüm bezmiş kendi kendinden
Mecburi ihtiyaç bir geçim için

Faruk ne bu yalan ne de kandırmak
Nice yavru koyup ocak söndürmek
Nicesini gelmez yola göndermek
Mecburi ihtiyaç bir geçim için

-191

Dağda davar güder miydim
Ağaya hizmet eder miydim
Gurbet ele gider miydim
Ah muhannet olmasaydı

Garip gönlüm kaldı naçar
Aşk âşığa yare açar
Kara gündür gelir geçer
Yok muhannet olmasaydı

Gözyaşlarım akar mıydı
Dostlarım hor bakar mıydı
Can mezada çıkar mıydı
Hak muhannet olmasaydı

Faruk ele yerinmezdi
Gurbet elde sürünmezdi
Kimseye hor görünmezdi
Çok muhannet olmasaydı

-192-

İster dert ver ister çile
İster kul et ister köle
İstersen at elden ele
Darılmam canan darılmam

İster bin bir dert tazele
Gül benzim dönse gazele
Senden başka bir güzele
Vurulmam canan vurulmam

İster düşür dilden dile
İster gönder çölden çöle
Senin aşkınla bu yola
Yorulmam canan yorulmam

Faruk' u dergâhtan atsan
Köle diye alsan satsan
Kapından da azat etsen
Kırılmam canım kırılmam

-193-

Çok oyunbaz çilecidir
Kullarından hilecidir
Dertlilerin ilacıdır
Benim sevdiğim sevgili

Muhammed'in yapısında
Bir olanın hepisinde
Ali gezer kapısında
Benim sevdiğim sevgili

Erenlerin nazarında
Gezer aşkın bazarında
Bin bir felek üzerinde
Berim sevdiğim sevgili

Faruk ölsen kapısında
Ceset insan yapısında
Mevcudatın hepisinde
Senin sevdiğin sevgili

-194-

Akşam günü aştı gitti
Yar derdimi deştı getti
Annem babam hizmetini
Göremedim geçti gitti

Issız kaldı evim binam
Dostlar ölenece yanam
Genç yaşında gelin anam
Dertlerimi deştı gitti

Gelenler gidiyor bunca
Ölüm gelmez gonca gence
Bir de gelin verdim gonca
Duvağını açtı gitti

Faruk buna şaştı gitti
Eceli gelen göçtü gitti
Ceset denen şu yuvadan
Kanatlanan uçtu gitti

-195-

Has bahçene girmeyince
Gonca gülün dermeyince
Derde derman vermeyince
Gidemem güzel gidemem

Hakikate gider bu iz
Muhammet ümmetiyik biz
Senden başkasına ben naz
Edemem güzel edemem

Güzel sevdim yapısından
Vaz geçerim hepisinden
Sevdiğimin kapısından
Gidemem güzel gidemem

Faruk Hakk'ın yollarını
Nakşibendi kollarını
Sensiz gönül mallarını
Güdemem güzel güdemem

-196-

Kulun tekbirini takdirle bozar
Güzeli çirkine yazar mı yazar
Tabip gezer derman gezer dert gezer
Benimde yaremi sarar mı bilmem

Koyunlar otlatır dağlar başında
Kurt peşinde gezer can talaşında
İman gayretinde din savaşında
Gönlümün sultan' sorar mı bilmem

Sallar Zülfikar'ı çalar kılıcı
Azrail var derler canlar alıcı
Azgın yarelere derman olucu
Bizi de hatırlar sorar mı bilmem

Katı Yezit puta secde kılmadan
Kerbelâ'nın ahtı yerde kalmadan
On iki İmam başı Mehdi gelmeden
Cesedim toprağa girer mi bilmem

Kurt koyuna kardaş olup gezmeden
Kâfirleri bölük bölük bozmadan
On ik'İmam intikamın yazmadan
Faruk ahir zaman erer mi bilmem

-197-

Has bahçede biten güller
Seherdeki esen yerler
Ulu çamlar yeşil dallar
Dallar Mevla'yı çağırır

Yeşil otlar dere -tepe
Bunlar Hakk'a tutmuş cephe
Bulut yağmur sere-serpe
Seller Mevla'yı çağırır

Hal içinde olan haller
Hakikatten giden yollar
Hakk'a âşık olan kullar
Diller Mevla'yı çağırır

Arşa asumana varıncası
Kürre-yi zemin derincesi
Kara toprak karıncası
Derler Mevla'yı çağırır

Gel Ozan etme tamaşa
Hakk'a bakan göz kamaşa
Zahir batın baştan başa
Surlar Mevla'yı çağırır

-198-

Onuncu ayın dokuzunda izinden geldim
Gavur Fişer denen metmana yardım
Verilmiş çıkışım kâğıtlar aldım
Hangi fabrikada işim Alman ya

Defterimde adresler aradım
İşsiz kalmamak içindi muradım
Bana iş olmazsa neme yaradın
Kesilsin gövdenle başın Almanya

Aldık bavulları çektik Kölün'e
Vardık düştük camal anın koluna
Oda döndü baktı işsiz halime
Bana mı esecek kışın Almanya

Cemal Cafat fabrikalar dolan
Yağmur yedik tepe tırnak sulandık
Dedim dostlar şanssızlığa bağlandık
Vah dedim çıkacak düşü Almanya

-199-

Bilmem ki şansım yok bilmem ki çile
Bize mi tükendi işin Almanya
Münkirler mümine düşünür hile
Kahrolsun toprağın taşın Almanya

Bir günde dolaştım Vübertal Essen
On ikinci ay sen kısmetimi kesen
Koca Köln sende yok mu bir yasan
Sakın geçkin sanma yaşım Almanya

Ümidim kesinci sakın oturdum
Merhem sürdüm yarelerim bitirdim
Yazdım arzuhalim dostu yetirdim
O zaman bulundu işim Almanya

Dostunu çağırın derman bulurmuş
Âşık olan üstadını bilirmiş
İlyas Hızır dardakine gelirmiş
Kalktı boranımla kışım Almanya

Âşık Faruk böyle düşen çileye
İyilik yap karşı gelir belaya
Benim arzum dönüp gitmek sılaya
Başına çalınır işin Almanya

-200-

Ancak kullarını O korur dardan
Gül için çektiği bülbülün zardan
Muhammed Mustafa ey Şah-ı Merdan
Meyl-i muhabbetten hal gider canım

Âşık olan maşukuna yar derler
Evvelinden ahirine bir derler
Sekiz kat semalar yedi kat yerler
El elden üstüne el gider canım.

Mürşitlerde olan Hak'tan bir haldir
Hakikatten giden en doğru yoldur
Dört kapı kırk makam on iki koldur
Arıya çiçekten bal gider canım.

Dertlinin derdine derman o Hak'tan
Ümidimi kesmem Şahmaran şahdan
Yaradan var eder her şeyi yoktan
Mecnun'um Leyla'ya gül gider canım.

Yeter Âşık Faruk uzatma sözü
Büyük Çat köyünde gördünüz bizi
Şemsi kamer ise o dostun yüzü
Gönülden gönüle yol gider canım.
Gözlerimden kanlı sel gider canım.

-201-

Pirlerin pirine arzuhal sundum
Sevdam ateş oldu yandıkça yandım
Derdimin dermanı sana inandım
Elinle yaralarım sar gider canım.

Kün ile yarattı dünyayı hanı
Aya iskele kurdu kulların fenni
Kâinat mevcudat gözlüyor onu
Mürşitten müride el gider canım.

Ömrümün çağında geçti devranlar
Arif kişi azdan duyar çok anlar
Menzille ulaşır giden kervanlar
Hak yolundan Hakk'a kul gider canım.

Faruk'um âşığım sevdiğim pire
Dertliler dermanı sendedir çare
Eller al giyinsin ben giydim kare
Karada dağlardan yol gider canım.

-202-

Erenler meclisin erden görenler
Atar benliğini bir sere gelir
Hakk'ın kudretini varda görenler
Bir olur birleşir bir yere gelir.

Derviş hırkasını giyer ulular
Erenler cemine girer veliler
Muhammed Mustafa merdan Aliler
Çağrılan sohbeta her yere gelir.

Olgunlarda kibir olmaz ar olmaz
Hak'tan başka kâmillere yar olmaz
Çilesi saburdur gönlü dar olmaz
Hakk'ı der kişiler der yere gelir.

Dost var sadıkların bağrın başında
Gündüz hayâlinde gece düşünde
Hakikat yolunda Hakk'ın peşinde
Meydanın aslanı er yere gelir.

-203-

Sabah ile Çat'tan kalktık
Eşikli'de saate baktık
Sızır'dan acele çıktık
Size geldik geldik size.

Dendil'i bu yanı aştık
Burhan yollarına düştük
Kızılırmak'tan geçtik
Size geldik geldik size.

Yeniçubuk yazısından
Gemerek'in bazısından
Her ananın kuzusundan
Size geldik geldik size.

Yön dönderdik gelişmeye
Öğrenci olup çalışmaya
Bilgi edinip alışmaya
Size geldik geldik size.

Birleşerek buluşmaya
Okumaya çalışmaya
Mill'Eğitime alışmaya
Size geldik geldik size.

İnsan fikri aklıyla
Toprağıyla çakılıyla
Atatürk İlkokuluyla
Size geldik geldik size.

Çalışalım gündüz gece
Atatürk öğretmen yüce
Biz talebe sizler hoca
Size geldik geldik size.

Hazreti Âdem soyundan
Hisse almaya okul payından
Faruk Korkmaz Çat köyünden
Size geldik geldik size.

Ozan Faruk imanında inancın
Menzilde bir yolcun cesette hancın
Can alıp can veren devri devrancın
Başın bedenini kor yere gelir.

-204-

Âşık olan Hak'tan dönmez yüzünü
 Arif olan Hakk'a bağlar özünü
 Acı ile birleştirse hüzünü
 Bir kapıya varır yolumuz bizim

Gönül deryasının tükenmez gamı
 Münafık kişiler sürüyor demi
 Bir olsun gönüller yürüsün gemi
 Birleşir bir pirde elimiz bizim

Bu yolda gidersen ummana benzer
 Dostun bahçesinde çimene benzer
 Gemide yelkensis dümene benzer
 Bir sohbet söylesin dilimiz bizim

Gel kardeş sürelim erkânı yolu
 Bizi zengin etmez dünyanın malı
 Gel diyor peşimden Muhammed Ali
 Aynı renkte açar gülümüz bizim

Âşıkların erkânları yüce olur
 Bu yolda yürümek biraz güç olur
 Faruk söyler amma kârı hiç olur
 Hakikate gider yolumuz bizim

. -205-

Çat köyünden geldim bir adım
Cepte diploma yok hiç de yok tadım
Yaşım tam elli altı elimde odun
Bugün ilkokula geldim efendim

Uyku girmedi gözüme geceler
Acemiler harf çatmaya bocalar
Muhterem öğrenciler sayın hocalar
Bugün ilkokula geldim efendim

Millî Eğitim tahsillerin temeli
Okul yoksa çocuğa ne demeli
Faruk'un elli altısında kemali
Bugün ilkokula geldim efendim

Başlangıçta okullar temelimiz
İnsanlıkta görevdir amelimiz
Okul açmış Mustafa Kemal'imiz
Bugün ilkokula geldim efendim

Çok şükür dini İslam dinimde hürüm
Diplomayı alamasam kime ne derim
Kıymetli hocalar sayın müdürüm
Bugün ilkokula geldim efendim

Ham meyveler güneş ile oluşur
Acemiler ustalardan alışır
Azimlidir Millî Eğitim çalışır
Bugün ilkokula geldim efendim

Çalışalım öğrenciler durmayın
Cevher dolu tahsilli hor görmeyin
Salih Hoca'm ince sorgu sormayın
Bugün ilkokula geldim efendim

Şu üç gün içinde bizim sorumuz
Hazret-i Muhammed İslâm nurumuz
Bizi eğitene teşekkürümüz
Bugün ilkokula geldim efendim

Ani sorgu sormayın cevabım yoktur
Yazdığım cümlede hatalar çoktur
Öğrenciler bir dert hocalar doktor
Bugün ilkokula geldim efendim

Bir güzeldir Gemerek'in yapısı
Bize açıldı bu gün okul kapısı
Askerlikte tahsilimin kapısı
Bugün ilkokula geldim efendim

Faruk Korkmaz der ki böyledir huyum
Gayet unutkanım uzunca boyum
Sivas vilayetim Büyük Çat köyüm
Bugün ilkokula geldim efendim

-206-

Nice güzellere gönül gezdirdim
Dost senden kıymetli yar bulamadım
Çok ilaçlar sürdüm yarem azdırdım
Derdime bir çare der bulamadım.

Kıyametten bir yel esip değiyor
Hakk'ı seven kullar boyun eğiyor
Doğruyu söylesem taşlar yağıyor
Kendim saklamaya yer bulamadım.

Nefsim arzusunu etmeyim dedim
Şeytanın sözüne gitmeyim dedim
Faruk'um benliği gtmeyim dedim
Sabırdan kıymetli kâr bulamadım.

-207-

Dostun kapısına oturdum kalktım
 Dilimin hükmünü gönlüme bıraktım
 Verdiği cevaba ikrara baktım
 Özümü sözümü bir bulamadım.

Çok gönül arz'eyler Hakk'a varmaya
 Canan görmek için canın vermeye
 İtikat lazımdır sözde durmaya
 Meydana çıkacak er bulamadım.

Şeriattan sordum ilmin kapısın
 Tarikatta yaptım temel yapısın
 Marifette birleştirdim hepsin
 Hakikatte kendim der bulamadım.

Bozuldu bu dünya gitmez düzene
 Kimse bakmaz oldu edep izana
 Hakk'ı bilmez mahlûk gibi gezene
 Beynamaz yüzünü yur bulamadım.

Yazar Âşık Faruk sanmayın ozan
 Aşk insanlar için coşuyor bazen
 Üç yüz altmış altı damardır azam
 Şu gönlümden edna ser bulamadım.

-208-

Bir güzele gönül verdim mey verdim
 Uzamış yollarım açmış nedense
 Ne doyası sevdim ne faydalandım
 Bir iz koymuş kendi göçmüş nedense.

Bilinmez ki hikmetinden işinden
 Neslinden nesline gelir peşinden
 Âşıkları yakan aşk ateşinden
 Kendi istediğini seçmiş nedense.

Bakamazdım cemaline yüzüne
 Doyamazdım sohbetine sözüne
 Hakk'ın varlığı bir gizli hazine
 Her aşığa ayrı biçmiş nedense.

Kâinata ayrı ayrı yön vermiş
 İnsan kılığında bin bir don vermiş
 Toprakta halk etmiş kendi can vermiş
 Sır etmiş kendini kaçmış nedense.

Ali'yle Muhammed her an bir oldu
 Birlik olan yerde yoktan var oldu
 Kullar beşer diye Allah sır olmuş
 Dört kapı kırk makam açmış nedense.

Kimi aşk oduna gönül gezdirmiş
 Kimisi katline ferman yazdırmış
 Münafık mümine hile düzdürmüş
 Kör şeytana fırsat geçmiş nedense.

Mahzun Âşık Faruk dostu bul hemen
 Mahlûkat mevcudat özlüyor zaman
 Ehl-i hakikatte olan ehl-iman
 Canan seven candan geçmiş nedense.

-209-

Ali Ali derler bir dost var imiş
Gönül dünyasında var da mı yârim
Bir mürşide varsam derdim danışsam
Bilmem ki doluda serde mi yârim.

Gezsem diyar diyar arasam onu
Ali'nin aşkına dilseler beni
Şad olur yareler görünce seni
Bilmem bir cesette darda mı yârim.

Görünce cemalin dökersem yaşı
Bilmem belada mı dertte mi başı
Belli olmaz Mevlâ'nın hikmeti işi
Yoksa geliyor mu yolda mı yârim.

Derler ki Ali'nin yeri belirsiz
Varda mı yokta mı yeri belirsiz
Kimse yol gidemez Faruk delilsiz
Yoksa hal içinde halde mi yârim.

-210-

Kış olur sevdiğim varamam dedim
Hasretim yüzünü göremem dedim
Belalı başımda boran sitem var
Yitirdim benim halimi bilemem dedim

Gönül ister aşkın serine yanmak
Tutuşur yanarsa hiç bilmez sönmek
Benzer şal giyinir benzer de gömlek
Ben benim halimi bilemem dedim

Gece gündüz çalışmaktır emelim
Geçtikçe günlerim artıyor sinim
Girince toprağa dökülür tenim
Dosttan muradım alamam dedim

Faruk der gönüle kuram bir pazar
Gelir nazlı yarım içinde gezer
Ayrılık hasretlik kafamı bozar
Sensiz bir diyarda alamam dedim

-211-

Bir gönüle misal dağların başı
 Sonradan çekilir karı ve kışı
 Bell'olmaz Mevla'nın hikmeti işi
 Aşar her taraftan yolu dağların

Komşular toplanır sürü karışır
 Seher bülbülü ile öter karışır
 Kuzular oynaşır koçlar vuruşur
 Apayrı olur malı dağların

Bülbüller sarılır güle dolanır
 Bulutlar karışır hava bulanır
 Bütün dağları yağmur yağar sulanır
 Karışır ırmağa seli dağların

Son güzde başlıyor dağların dumanı
 Baharın gösterir çayırı çimeni
 Mayıs aylarında yayla zamanı
 Eser güfür güfür yeli dağların

Yeşil ormanların almuş süsünü
 Kervancı doldurmuş beli dağların
 Kuşdili dinletir kaval sesini
 Açar ilkbaharda gülü dağların

Yaylacılar gelir Faruk Cumaya
 Arı çiçek toplar bal yapmak gaye
 Çamlar tulalanmış uzar semaya
 Hiç solmaz yeşili alı dağların

-212-

Sahrular dolandın kaleler gezdin
Dine davet ettin kâfiri bozdun
Olanca çileyi bize mi yazdın
Kalemi tutmadan ellerin dostum

Eren olan dostlar giysin donunun
Can seven canana verir canını
Kimden sorsam Hüseyin'in kanını
Nara sesi bekler çöllerin dostum

Yok mu erenlere dünyada sefa
Münafık mümine ediyor cefa
Sensin hükmeyleyen tüm gaftan gafa
Sana şikâyetçi dillerin dostum

Kırklarınan cem eyledim camiye
Yedi kat yerleri sekiz tamuyu
Hazret-i Nuh'a yaptırdın gemiyi
Mahna ettin tufanı selleri dostum

Yeryüzü mucuzut doldu yetmez mi
Müminlere kara günler bitmez mi
Dizlerin yürümez elin tutmaz mı
Haramiler kesti yolları dostum

Sana hazır olan kaydı donandı
Senin aşkın ile ciğeri yandı
Faruk ikrar verdi sana inandı
Ne olur mahrum etme kulları dostum

-213-

Merdi meydan nerde narayın sesi
O zaman korkacak gelenler asi
Bozulsun dünyanın saltanat süsü
Zülfikar'a varsın ellerin Haydar

Aslanlığın şu dünyaya bildirdin
Kimini düşürdün kimin kaldırdın
İman etmeyeni vurdun öldürdün
Bağlasın belini şalların Haydar

Kuzu olan koyununa katışsın
Ateşi olan yeter yansın tutuşsun
Şahi Merd-i Meydan Ali yetişsin
Kırk kapu dört makam yolların Haydar

Kimi harp etmeden il bölüşüyor
Kimi arı olmadan bal bölüşüyor
Kimi mürşit olmuş el bölüşüyor
Yağmamı oluyor malların Haydar

Ol şah beni tüm âlemden yozdurdu
Merhem sürmez yarelerim azdırdı
Bir zaman peşine taktı gezdirdi
Gösterdi adalet yolların Haydar

Dine getirirdi yabancı yadı
Müminler isterler öyle muradı
Âşık Faruk Korkmaz ozanın adı
Kimseler çözemez sırların Haydar

-214-

Şimir melun gibi kükreyip azma
Kör şeytan misali fitnelik düzme
Nemrut gibi kırdı bayırda gezme
Gözet bir mürşidi yola gel yola

Kuzgun gibi yerde üleş yoklama
Zebaniye dönmüş yüzün saklama
Şaşkın hayvan gibi necis koklama
İzle cennet bağlarını güle gel güle

Benlik dağlarından yolun aşırma
Gurur kibirinen aklın şaşırma
Zehirli ot yiyip karnın şişirme
Peteğe meyillen bala gel bala

Ozan Faruk Korkmaz aslını tanı
Karayılan gibi incitme canı
Peygamber sevmedik insan düşmanı
Bir salavat getir dile gel dile

-215-

Gelenler dünyada eğlenir gider
Allah her ölüme bir bahane eder
Herkes ne ederse kendine eder
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Gelenler durmadı gelen durmadı
Bu bir sırr-ı hikmet kimse bilmedi
Dünya Sultan Süleyman'a kalmadı
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Görmedim dünyada demi devranı
Gam ile yüklettim göçü servanı
Bir gün sıra alır ömür kervanı
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

Faruk bu gemiyi dalga batıra
Çala çala bir kenara götüre
Yazdığın destanlar gelsin hatıra
Bilmem ki nöbetim benim ne zaman

-216-

Geldim Şu dŕnyaya asla gŕlmedim
Fırsatlar elimden kaçtı bilmedim
Gŕlŕp oynatmadım murat almadım
Beni verem etti bir gŕzel beni

Almadan muradım uzar gidersem
Katlime bir ferman yazar gidersem
Kavl ũ kararımız bozar gidersem
Seher yellerinden sor gŕzel beni

Gŕzel senin kıymetini bilmezsem
Ayrılır yurdumdan geri gelmezsem
Aŕkınla sŕrŕnŕr eğer ŕlmezsem
Getir haņçerini vur gŕzel beni

Kaŕları kara da gŕzŕ sŕrmeli
Kuduret kalemini kimden sormalı
Ak gerdanı benli sŕlfŕ sŕrmeli
Bir tek bir telinle sar gŕzel beni

Sevdim ama tutamadım elinden
Sensiz murat almam dŕnya malından
Akdağ yaylasının Sivas ilinden
Yeŕil ormanlardan sor gŕzel beni

Cemali bir gŕneŕ kaŕı yay gibi
Gŕzleri sŕrmeli aslan soy gibi
Hazinesi âŕıklara pay gibi
Beni deli eyledi bir gŕzel beni

İsmi Levh-i Mahfuz yazar dillerde
Kudureti hŕkmetmiŕ var gŕnŕllerde
Bir dost delisiyim gurbet ellerde
Beni deli eyledi bir gŕzel beni

Uyumaz uykuda ayık sak gibi
Ateŕi sinemi deldi ok gibi
Aradım cihanda eŕi yok gibi
Beni deli eyledi bir gŕzel beni

Bir hazarda seyran eyler âlemi
Âşıklar maşuktan alır kelamı
Kendi eliyle yazar levh-i kalemi
Beni deli eyledi bir güzel beni

Ozan ele bahar sana kış oldu
Ben bağrım demir sanrım taş oldu
Geçen günler hayal oldu düş oldu
Gayri son nefes de sor güzel beni

Âşık Faruk bilmedi kastini
Akarken çeşmeler doldur testini
Seven unuttur mu ölse dostunu
Al kapında eyle kul güzel beni

-217-

Bir bedende gördüm ben iki başı
Dinmez âşıkların gözünün yaşı
Avcı elinden çıkan yaralı kuşu
Sakın atıp atıp vurma yar aman

Kimse tabip olmaz kısmet olmadan
Menzil alınır mı yola girmeden
Sevgili Muhammed Ali gelmeden
Azrail'e canı verme yar aman

Âşık Faruk vermiş Hac'ca boynunu
Âdem olan bilir Adem yolunu
Taksim eden erenlerin payını
Doldur demlerini durma yar aman

-218-

Karalı yazıldı neden bahtımız
Masum kaldı sarayımız tahtımız
Önce Kerbelâ'da bizim ahtımız
Kerbelâ'da şehit olan can bizim

Dost şu dünyanın fennin yorarsa
Yitikleri param parça ararsa
Müjdecî gönderir düğün kurarsa
O düğünde meydan bizim yol bizim

Dedemde taç varken atamda teber
Evvelden ahire edildi haber
Bizi bizde bulsak bu da muteber
Hal içinde gelip geçen hal bizim

Yazam arz-ı hali dostlar inana
Yeşil atlas giye dağlar donana
Faruk'un hasreti ulu canana
Feyiz varsa derya bizim göl bizim

-219-

Musa gibi tor tutmadım
Boş gelip dolu gitmedim
Veyis'le deve gütmedim
Neme güveneyim neme

Pir Sultan gibi ser vermedim
Mansur gibi dar görmedim
Hakikatte yol sürmedim
Neme güveneyim neme

Dergâha odun çekmedim
Hakk'a gözyaşı dökmedim
Sabredip boyun bükmedim
Neme güveneyim neme

Ne bir dosta hizmet ettim
Söz verdim ne emir tuttum
Faruk niye gafil yattın
Neme güvenirsin nene

-220-

Yaşım teknil olup sinim dolmadan
Ecel sıralanıp nöbet gelmeden
Teneşir tenimi teslim almadan
Cananım canıma ölmeden yetiş

Hüseyin'den kaldı bizdeki acı
İstemem mihneti yık tahtı tacı
Gönlümün arzusu Kerbelâ öcü
Muradım koynumda kalmadan yetiş

Arzum ne bir makam ne bir siyaset
Hak Muhammed Ali okunan ayet
Muratsız desinler ölürsem şayet
Hoca cenazemi kılmadan yetiş

Pir Sultanlar yazmış sözün hasını
Neslinden aslına gelen sesini
Bütün müminlerin kara yasını
Ozan Faruk ile salmadan yetiş

-221-

İnsan olup insanlığı bilmezsen
Hakk'ı bilip Hakkullah'a varmazsan
Mürşit dergâhından hisse almazsan
Bir daha dünyaya gelme ha gelme

Kör şeytanın sözlerine kanarsan
Dünya bir imtihan kendin sınarsan
Dopdolu dünyadan bomboş dönersen
Bir daha dünyaya gelme ha gelme

Görmeyince cesedinde amelin
Bilmeyince bidayatin temelin
Beyhude yaşarsa sinin kemalin
Bir daha dünyaya gelme ha gelme

Kararın varısa gafil yatmaya
Niyetin yokise dosta gitmeye
Cevher pazarında saman satmaya
Bir daha dünyaya gelme ha gelme

Ozan Faruk der ki böyledir işler
Cesedimde gezer kalbimde kışlar
Hak aşığına aksın gözünden yaşlar
Karışsın deryaya silmen ha silmen

-222-

Denizde karada havada ordu
Koruyor daima bu güzel yurdu
Tarihte şanın var kim karşı durdu
Çeliktir cepheler yurdum Türkiye

O bir asilzade yan bakan olmaz
Temizdir içimiz pislik bulunmaz
Bu millet vatana bir an yorulmaz
Evladın kurbandır sana Türkiye

Topların ağzından fırlar mermiler
Daima ilerler alay tümenler
Düşmanı püskürtür kahraman erler
Kahramandır senin adın Türkiye

Sanayinde fabrikalar çalışır
Acemiler ustalardan alışır
İş birliğin bir birine karışır
Bir bütün millettir yurdum Türkiye

Aslı Osmanlıdır gelir ezelden
Faruk vazgeçer mi böyle güzelden
Dünyada bulunan bütün divaldan
Hâsılı benzerin yoktur Türkiye

-223-

Seyfi Kaya Sülman Rifat'la Arif
 Bekir Emmim Hacı Emmim edilir tarif
 Haşim Emmi'm denen o ulu herif
 Nam almış ismiyle ölen sülâlem

İreşid'i unutmayak burada
 Muharrem Emmim Cafer'nen sırada
 Sadık İzzet Onbaşı Emin nerede
 Gidenler ecdadım kalan sülâlem

Dayım Ömer onbaşı Akkadın Halam
 Hayriye nerede dostlar ne bilem
 Bana gül diyorlar ben nasıl gülem
 Oy benim kabilem benim sülâlem

Hacer'inen Gümüş dayımın kızı
 Elvan kazada öldü alında yazı
 Zekiye'yle Döndü emmimin kızı
 Ah benim kabilem benim sülâlem

Emine halamı gördüm düşümde
 Annem Adeviye kırk beş yaşında
 Gelin Fatma gitti duvak başında
 Oy benim kabilem benim sülâlem

Faruk sözlerini gel bitir yeter
 Hakkın hikmetinden kim alır satır
 Bir gün kara toprak seni de yutar
 Bir tufan koparır kalan sülâlem

-224-

Ağlama bacım ağlama
Dertliyim y¼rek dağlama
Sakallı ¼ks¼z ihtiya
Garip g¼ç¼rd¼k ağlama

Çavan g¼ller esen yeller
Oğlu kızı nerde derler
Garip ¼l¼s¼n¼ yurlar
Ben ağlayım sen ağlama

Oğlu varınca izine
Gamlandı baktı y¼z¼ne
Can attı bir tek kızına
Ben ağlayım sen ağlama

Faruk bırak gamı kederi
Yandı ciğerimin seri
K¼sk¼n m¼ saldın pederi
Ben ağlayım sen ağlama

-225-

Lanet defterini elde gezdiren
 Hacca giden hacıları bozduran
 Kan Kalesi yolunda Ali'yi azdıran
 Ah neslimin düşmanısın şeytan sen

Yaratıldın emredildin hileye
 İnsanları sen düşürdün çileye
 Benzin döken kibrit çakan belaya
 Başta gelen düşmanısın şeytan sen

Evladını atasına küstüren
 Kardeşini kardeşine kestiren
 Ehl imanı katil edip astran
 Dinimizin düşmanısın şeytan sen

Şu nefsimi harabatça gezdirdin
 Aldattın damağı hile düzdürdün
 Hazret-i Âdemden tarih yazdırdın
 Cennet de Havva'yı aldatın şeytan sen

Her insanın sol yanında oturun
 Sabrını tutmaya tuzak götürün
 Karalı haberi müjde getirin
 O gün düğün bayram eden şeytan sen

Sana uyanlar da gider oraya
 Kim çare bulacak azgın yaraya
 Zebani başkanı geçen sıraya
 Muhammed'in düşmanısın şeytan sen

Yalana ettirin kullara yemin
 O anda titirer kürre-i zemin
 Buna şahit idi Cebrail emin
 Katline yazdırdın ferman şeytan sen

Sana uyan mahrum Hakk'ın aynına
 Hayır attın şer doldurdun koynuna
 Lanet halkasını taktın boynuna
 Daha bulamazsın derman şeytan sen

Tanımadın Yaradan'ı Kur'an'ı
Dek koymadın hayır yerde duranı
Faruk görse seni sende soranı
Her nebinin düşmanısın şeytan sen

-226-

Kamil olan yolcu yoldan ayrılmaz
Hakikatte olan halden ayrılmaz
Kul Allah'tan Allah kuldun ayrılmaz
Hazret-i Muhammed yârin aşkına

Avcı olan gezer izin peşinde
Mecnunun bulunmaz aklı başında
Çoğu şu dünyada mal telaşında
Ali Zülfikar'dan şaldan ayrılmaz

Bülbül güle figan eyler zarınan
Ulu dağlar duman alır karınan
Gönlümün sultanı nazlı yarinen
Erenler kândan pirden ayrılmaz

Besmele olmazsa nefis doyurulmaz
Peygamber olmadan ümmet kayrılmaz
Koyun olan tuza gelir ayrılmaz
Hazret-i Musa'yla Tur'un aşkına

Arı bal yapmaya çiçek peşinde
Mecnun Leyla için dağlar başında
Faruk dostuyunan aşk ateşinde
Eli mızrabınan telden ayrılmaz

-227-

Gel de Şu gönlüme otur cananım
Acı Şu halime ya dost sen bak bak
Derdime bir derman getir cananım
Acı Şu halime ya dost sen bak bak

Senin için düştüm dilden dillere
Senin için daŐ vurdurdum kullara
Senin için gittim gurbet ellere
Acı Şu halime ya dost sen bak bak

Dağlar sitem taşır insan dert taşır
Kul Şaşkın olursa gezer dolaşır
Dosta gönül veren Hakk'a ulaşır
Acı Şu halime pirim sen bak bak

ÂŞık Ozan der ki tutuldum derde
Sevgili cananım neredesin nerde
Beni hasret etme öz ana yurda
Acı Şu halime ya dost sen bak bak

-228-

Dinde dini İslâm'a sırtın dönecek
Haram zinâ ile pazar kuracak
Şeytana iblise hizmet görecek
Böyle evlat yetiştirip hiç sayma

Kadın saçın açar onu hor görmen
Oğlan kumar oynar haram mı sorman
Babayım den amma vazifen bilmen
Vazifen disiplin bil de suç sayma

Müslüman kanunu İslâm'ın şartı
Er olan kişiye er meydan tartı
Cehennemde dayalı malının sırtı
Kör şeytana tuzak kurmak güç sayma

Gaflet uykusunda yatarsan öyle
Dinini İslâm'ı atarsan böyle
Kıbleni Kabe'ni sen tespit eyle
Öksüzü yetimi soy da borç sayma

Âşık Ozan'ın dert amelimiz var
Hazret-i Mevla'da cemalimiz var
Kur'an Muhammed'le temelimiz var
Han yolcusun Hak yolunda tuş sayma

-229-

Görenler sorar sorguyu
Yapanlar görür görgüyü
Nefsin arzusu sergiyi
Serdi serdi arzuladı

Herkesi kalbince bilen
İyi düşün olur plan
İçe düşman yüze gülen
Güldü güldü arzuladı

Tutmayan Hakk'ın sözünü
Sürmeyen mürşit izini
Cehennem narına yüzünü
Sürdü sürdü sızladı

Alet eden hak yolunu
Tuzakla tutan kulunu
Haklının helal malını
Çaldı çaldı arzuladı

Ozan'ı gafil görenler
Huzurda sorgu verenler
Cehennem narına girenler
Yandı yandı sızladı

-230-

Dosttaki kuduret yardaki amel
Din iman üstüne yaptır bir amel
Âşıktaki maşuk Hak'taki cemal
Sevdiğin himmetin bol eyle yeter

Sevgili muhabbette muhabbet canda
Aşk canda birleşir can da cananda
Halkullah Hakkullah devri cihanda
Hakk'ı Adem içinde bir eyle yeter

Dileğim adaksa ver götür beni
Zindandan zindana sür götür beni
Her nere gidersen bir götür beni
Birlikte birleştir bir eyle yeter

Şeytana uydurup haram yedirme
Gururla giydirip benlik dedirme
Sabırla kuşandır gafil koydurma
Ozan'ın bir ehli dil eyle yeter

-231-

Aşkın bana merhem iken bir zaman
Gül dedin de gülemedim dost neden
Derdin bana derman iken her zaman
Al dedin de alamadım yar neden

Muradım var iken nazlı yârimle
Muhammed içinde Ali pirimle
İkrar verdim bedenimle serimle
Öl dedim de ölemedim dost neden

Bulunmaz canlar böyle bulunmaz
İkillik içinde birlik olunmaz
Fırsat elden geçer geri dönülmez
Bil denildi bilemedim yar neden

Âşık Ozan'ım der ömrüm bitmeden
Azrail pençesi cana yetmeden
Bütün imkânlarım elden gitmeden
Gel demişti gelmedim dost neden

-232-

Hak'ın bin bir ismi sırda diyorlar
Bind' aradım bir de buldum ne dersin
Hak Âdem içinde perde diyorlar
Sırd' aradım serde buldum ne dersin

Maşuktaki aşğın aşk defterini
Gönülden gidecek yol seferini
Hakikatte olan hak defterini
Bir virane kulda buldum ne dersin

Kuduret kazanından haşlanırken de
Gül içinde kula başlanırken de
Kumaştan kumaşa işlenirken de
Zanaatımı elde buldum ne dersin

Öyledir Âşık Ozan'ım öyledir
Allah ilmi hikmetinden söyletir
Evvel ahir bu yol erkân böyledir
Kazancımı dilde buldum ne dersin

-233-

Ne bir erkân da var ne bir yolda var
 Hatalı yazdığın sözlerin senin
 Ne bir insanlıkta ne bir kulda var
 Hiç mi utanmıyor yüzlerin senin

Kulu bilen bilir bilmeyen çok ki
 Uyumuş gaflette haberi yok ki
 Kepenek altında er yatar bak ki
 Görse tutmaz olur dizlerin senin

Boş laf ile kuru sözden sapamaz
 Yolda görünen var yola tapamaz
 Bin hatır incitir birin yapamaz
 Bir akrep misali sözlerin senin

Bin cevher verdiler birin satmadın
 Âşık oldun maşukuna yetmedin
 Dört kapıda hiçbir mekân tutmadın
 Temelli mi eksik tuzların senin

Görüleni değil görünüş gören
 Muhammet Ali'nin yolunu soran
 Pirin divanında ikrarın veren
 Yol ehlinin değil sözlerin senin

Dostuma merhemim düşmana derdim
 Gönlümü toprağın altında gördüm
 Âşık Ozan'ım der kime duyurdun
 Doğru olduğunu sözlerin senin

-234-

Hakikatin özü sende
Pınarların gözü sende
Dört kitabın sözü sende
Sende ey canım cananım

Evliyaların yapısı
Sekiz cennetin kapısı
İki cihanın tapusu
Sende ey canım cananım

Muhammed'in nuru sende
Evliyalar piri sende
Cehennemın narı sende
Sende ey canım cananım

Meydanların merdi sende
Zahir batın yurdu sende
Her âşığın derdi sende
Sende ey canım cananım

Daralanın derdi sende
Sabredenın kârı sende
Her işlerin soru sende
Sende ey canım cananım

Evvel sende ahir sende
İlim-i ayet okur sende
Âşık Ozan fakir sende
Sende ey canım cananım

-235-

Helalleri koyup haram yiyince
Hakk'ı bilmez kör şeytana uyunca
Dünyaya aldanıp benim deyince
Ölüm ile kıyameti unutma

Dünyanın malına özenip tapan
Bu din İslâm'ın yolundan sapan
Apartmanları dikip köşk yapan
Ölüm ile kıyameti unutma

Sinnin kâfi gelse beş yüz yaşına
Gafil bu dünyanın zevki boşuna
Dünyaya hükmetsen başlı başına
Ölüm ile kıyameti unutma

Kazancın bir yanı amele ayır
Gideni eyliyor kalanlar seyir
Toprak altın olsa başlar cevahir
Ölüm ile kıyameti unutma

Ozan gider amma ilmi söz kalır
Yanında ne oğlan ne de kız kalır
Külli servetinden kefin bez kalır
Ölüm ile kıyameti unutma

Bir sözüm var Âşık Ozan duyana
Öksüzün yetimin hakkın yiyene
Kazanıp kazanıp verme ziyana
Ölüm ile kıyameti unutma

236-

Gönlümün sultanı dostum yitirdim
Gittiğini gören var mı bir yana
Müjdeler ahdedtim gözcü çıkarttım
Yerle göğün arasında her yana her yana

Herkes bahane etse çarkı feleğe
Kullar gafil kılsa başlar dileğe
Evliyalar gezdim sordum meleğe
Hiç birisi demez gitti bir yana

İlimde ayette dün de mi bilmem
Semada yıldızda gündemi bilmem
Bedende vücutta canda mı bilmem
Canda canan bilemedik can yana

Kaptanım yok şu gemiyi sürmeye
Bir aranır ikrarında durmaya
Tek bir arzum görünmeye görmeye
Âşık Ozan aşkı ile bir yana

-237-

Âşık o ki maşukuna erişe
Gönül o ki her an dostla görüşe
Arap o ki her meydanı yarışa
Yoksa arap at da bir torluk olur

Cananından ırak posttan hasiret
Kerbelâ'dan uzak yastan hasiret
Kardeşten bacıdan dosttan hasiret
Böyle yaşamada ne dirlik olur

Ayların içinden gün kurtarman
Bedeni esiri sen kurtarman
Bilal Habeş gibi can kurtarman
Böyle bir servette ne varlık olur

Dosta gitmek erkânınan yolunan
Can bulunmaz parayınan pulunan
Arıdaki hüner sırda balınan
Bak ki bu darlığa ne bolluk olur

Yâr seviyom diyen dosttan kaçarmı
Canana varmayan candan geçermi
Âşık Ozan herkese dert açarmı
Açarsa sırların ne kulluk olur

-238-

Çarık giydim öküz koştum hark ettim
 Evlat için gurbet ile er gittim
 Ben benim sanırdım beni terk ettim
 Evrildiğim çevrildiğim boşu boşuna

İstersen yaklaştır istersen yırat
 İstersen üfle yak istersen karart
 Babadan ayrılmak buy ise murat
 Sürüldüğüm savrulduğum boşu boşuna

Bizi bizden kesip bölenler çıktı
 Hizmetten kaçmaya planlar çıktı
 Evlat istikbalin bilenler çıktı
 Zaman kıymet verdi kendi eşine

Evvel bilmez idim altını tucu
 Hesap etmemiştim erinen gecı
 Ben' ateşsiz yaktı ayrılan acı
 Yanıp kavrulduğum boşu boşuna

Yürüyen yılanlar yatacak bir gün
 Büyüyen evlatlar yetecek bir gün
 Herkes aldığını satarak bir gün
 Âşık Ozan herkes başı başına

-239-

Ne yazılar yazar senin kalemin
 Bir benim değilsin cümle âlemin
 Aşk muhabbetle getir kelamın
 Döşe şu gönlümde her zaman her an

Bedenim bir temel mimar seninen
 Azamda hücreler mamur seninen
 Can canana karış gel bu canınan
 Yaşa şu gönlümde her zaman her an

Hasret dağlarını aş gelince
 Hayale karışıp düş gelince
 Feyz ırmakları coşa gelince
 Neşe şu gönlümde her zaman her an

Sırlarımı kalp evime gizleyim
 Yar yolcu olsun ben yolun gözleyim
 Hayal olan hasretini özleyim
 Döşe şu gönlüme her zaman her an

Yeter o dosta duyursam carımı
 Gönül gözü ile etse seyrini
 Aşkın hançeriyle yarsa bağrımı
 Deşe şu gönlümü her zaman her an

Sensiz nefes almak Ozan'a çile
 Bülbülün feryadı kırmızı güle
 Sendeki kudret dermandır kula
 Paşa şu gönlümde her zaman her an

-240-

Haya edep insanlardan çekilmiş
Kitaplar dürülmüş yas tutmuş gibi
Fesat tohumu dünyaya ekilmiş
Sarılmış şeytana dost tutmuş gibi

Şeytan gibi olur şeytanla olan
Batmanla koğ söyler ton ile yalan
Şahadet getirmez imansız olan
Kararmış kalpleri pas tutmuş gibi

Kendi dimdik olan kendine gelmez
Her şey Hakk'ın iken birini bilmez
Kendisi karanlık birini görmez
Dağı duman beli sis tutmuş gibi

Müminin düşmanı arada cazı
Faruk Ozan esirgesin Hak sizi
Her zaman tehlike fitnenin sözü
Arada sihirli dost tutmuş gibi

-241-

Başbakanın dilli olması
Adaletin yerli olması
Türk Ulusu belli olması
Dost ne güzel yar ne güzel

Atatürk düşmanı peşinde
Neler yaptı genç yaşında
Fevzi ordunun başında
Dost ne güzel yar ne güzel

Birleşirsek bir olursak
Ulusça el ele verirsek
Dostu düşmanı bilirsek
Çok ne güzel bak ne güzel

İnsanın insan olması
Hakk'ı kendinde bulması
Ölmeden evvel ölmesi
Ah ne güzel hah ne güzel

Din uğrunda ceht etmesi
Ölmek için ah etmesi
Faruk'un şehit gitmesi
Dost ne güzel yar ne güzel

-242-

İnsan şaşkın oldu insan elinden
Midesi doyanlar azar ne deyim
Allah kullarından sormaz mı sorgu
Herkes günahını yazar ne deyim

Bir sanat edinmiş koğu yalanı
Hilebaz düzenle kurar planı
Haram zina ile yapar talanı
Doğruyu söylesem kızar ne deyim

Hayır bırakıp şerri tutuyor
Koğ söylerse muradına yetiyor
Tüccar olmuş yalan alıp satıyor
O kendine kuyu kazar ne deyim

Yalanc' olan doğru cevap veremez
Ayağında hezan bağlı göremez
Faruk der ki sıtma tutsa duramaz
Durmaz kapı kapı gezer ne deyim

-243-

Otuz iki farzı dürüst bilmeye
Farzınan sünneti alıp kılmaya
İmanlı çalışıp öyle ölmeye
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

Şeriati ince ince bilmeye
Beş vaktini doğru dürüst kılmaya
Sabırla yürüyüp sakın olmaya
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

Dünya benim sanma ey beşer kişi
Kula bir imtihan tuzak da işi
Ecel yastığına koymadan başı
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

Öz helâl malına sen haram katma
Benlikle kurulup gafletle yatma
Kulu kula çatıp fitnelik etme
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

Bir gün yok olur bu para pulların
Mirasçılar böler kalan malların
Ahraz olur bülbül gibi dillerin
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

Geçer bu cesete verilen mühlet
Gafil olan kimse o kalır gaflet
Hak'tan başka kula kim eder minnet
Allah'a gitmeye tek bir yol ara

İkilik içinde birlik olur mu
Huzursuz hanede dirlik olur mu
Kalleş meydanında erlik olur mu
Allah'a gitmemye tek bir yol ara

Gönül ayrı etme dil ayrı etme
Hakk'a dürüst olan kul ayrı etme
Yol Muhammet yolu yol ayrı etme
Âşık Ozan sende seni bul ara

-244-

Ara bedenini gel insanoğlu
Vücutta hücreler düzenine bak
Ceseti çamurdan kul insanoğlu
İhya edip içinde gezenine bak

Kendi hazırlamış kurmuş binayı
Mimarlar üstadı yapmış sinayı
Bir vasıta kılmış baba anayı
Kendini kendine yazanına bak

Ayakla yürüyor gözle görüyor
Kendi mimarında kendi duruyor
Hayır şer halk etmiş hesap soruyor
Mahşerde kurulmuş mizanına bak

İşleyenler kimdi işleyen kimse
Gecesi gecesi güneşse günse
Kudreti geçerli ins ile cinse
Sırları gezleyen düzenine bak

Muhammed'in sözü Kur'an'da kelam
Kalbinin ilhamı elinde kalem
Bildireni saklar gizlenir bilen
Maşuka aşığın Ozan'ına bak

-245-

Görünürde nişaneler boş muydu
Gösterdiğin hayal miydi düş muydu
Tekkede bekleyen bir derviş miydi
Çaldırdın kapını dur dedin dedin

İmkânsız sevgiye talip çıkardın
Sevgini sevdandan kalıp çıkarttın
Murat ümitlerim mağlup çıkarttın
Kesme ümidini var dedin dedin

Gelinde görünüp kızda duran yar
Aşkın âşıklara tuzak kuran yar
Yakıp üfleyip de geri duran yar
Sardı bedenini kor dedin dedin

Dert verdin dermansız boyun büktürdün
Aşk verdin muratsız çile çektirdin
Hasret acısına yaşlar döktürdün
Âşığın çilesi kâr dedin dedin

Mahzun Ozanına çektin çevirdin
Ümit harmanında sürdün savurdun
Ateşsiz korunan yaktın kavurdun
Muradın mahşerde sor dedin dedin

-246-

Kalbe kelim yazdırırlar
Âşıkrlı üzdürler
Yola yolcu düzdürler
Maşuk imiş maşuk imiş

Gönülde Hak kalpte ilham
Dert içinde saklı merhem
Ağız lisan sözde kelim
Dilde söz dolaşık imiş

Yürü Âşık Ozan yola
Ne bakıyon sağa sola
Gül bülbüle bülbül güle
Âşık imiş âşık imiş

-247-

Muhammed'e atmam taşı
Ali'nin tenin yaralan
Bir bedende iki başı
Görünürde seni yaralan

Kendin ara Hakk'ın kulu
Taşa tutma sağı solu
Ölü mezarında diri
Bulun da seni yaralan

Olan Ali himmetinden
Ayrılan kim sünnetinden
Muhammed'in ümmetinden
Olun da seni yaralan

Dünya geçici bir hansa
Cana kurban olan cansa
Astran kim asan kimse
Bilin de seni yaralan

Âşık Ozan gafil yatma
Bilir bilmeze taş atma
Huy denilen cıfit sıtma
Alın da seni yaralan

-248-

Hem bildiren nemi bilen
Muhammed'e vahi gelen
Ali'de Zülfikar olan
Dostta dostun izleridir

Hayali hasretim olan
Beni sevip elin olan
Aşkını sineme salan
Dost güzelin sözleridir

Hacıyı Mekke'ye salan
Dervişi Mekke'de bulan
Hem doldurup hem de dolan
Âşıkların sazlarıdır

Melek gibi hür görünen
Bin bakışta bir görünen
Cemalinde nur görünen
Dosta dostun yüzleridir

Bu aşk ciğerim dağladı
Aklım aldı del eyledi
Yar dedi Ozan ağladı
Nemli yaşlı gözleridir

-249-

Yerde karıncayı gökte meleği
Takdir yazısında çarkı feleği
İster isen sen o dosttan dileği
Dile ey sevdiğim yayla zamanı

Mecnun Leyla'sını çölde ararken
Kerem Aslı için kendin yorarken
Ferhat Şirin için dağlar delerken
Gele ey sevdiğim yayla zamanı

Kuzuyu bulmaya koyun melerken
O sedası dağı taşı delerken
Çiçekler süslenip dağlar gülerken
Bile ey sevdiğim yayla zamanı

Kara bulut bu yayladan gitmeye
Çok âşık var muradına yetmeye
Bahar sökün suyu sele gitmeye
Sele ey sevdiğim yayla zamanı

Gökleri titreten sesin varısa
Hamdan seçilecek hasın varısa
Senin Kerbelâ'da yasın varısa
Çöle ey sevdiğim yayla zamanı

Yorulmaz mı koyun sağan bilekler
O Mevla'dan kabul olsun dilekler
Fakirlik var boş kalmasın külekler
Dola ey sevdiğim yayla zamanı

-250-

Geçer bu gençliğin sana da kalmaz
Bütün azaların yorulur bir gün
Dünya benim olsa bana da kalmaz
Tenime topraklar serilir bir gün

Söyleme yalanı yeme haramı
Hiç bir tabip sarmaz böyle yaranı
Sorgu melekleri bekler sıranı
İğneden ipliğe sorulur bir gün

Gururlanıp libas giyip bezenme
Nefsin arz' ettiği işe uzanma
Hakk'ın emrini tut nehye özenme
Amelinle mahşer kurulur bir gün

Kimi atlas giyer kimi çul giyer
Kimi zengin olur çaput bol giyer
Hakk'ın masum kulu Hak'tan hal giyer
Herkesin pazarı kurulur bir gün

Biriktirip yağma dünya malını
Ozan isen düşün ahiret halini
Uzatırsan hayıra uzat elini
Onun karşılığı verilir bir gün

-251-

Ben senin elinden bezdim usandım
Bana ettin neler neler ayrılık
Hasret acısına kandım boyandım
Ben' ağlatır ele gülen ayrılık

Bir geldim dünyaya sanki yok gibi
Bitmedi bu günler ömrü çok gibi
Ayrılık acısı bizi ok gibi
Beni delik deşik delen ayrılık

Bizi Hak sakladı bunca beladan
Bütün âşıkların bezdi çileden
On bir yıldır ayrılalı sıladan
Bize Almanya mekân olan ayrılık

Oğlan yetiştirdim gelin getirdim
mitle gönlüme baktım oturdum
Sen benim başıma neler getirdin
Açmadan gllerim solan ayrılık

Yandı ciğerlerim kavruldu zm
Oğluma kızıma hatıra sözüm
Çok aradım bulamadım bir zm
Esas gerçek budur olan ayrılık

Ayrılık ölümden haber veriyor
Takdirin yazısı başa geliyor
Bir koyun kuzusuz kalmış meliyor
O ses bana doğru gelen ayrılık

Kimi uzak vatanından yurdundan
Kimi mektup yazar dağlar ardından
lmnen ayrılığın derdinden
Bozulmuş düzene talan ayrılık

Varlık oku düşkünleri kaldıra
lham oku bilmediğim bildire
Bu destanım hatıra olsun Buldur'a
ster de Ozan'a yalan ayrılık

-252-

Hak kudreti Hakk'ın anı
Tevekkül kulların yanı
İmansız itikat hanı
Gösterip görebilin mi

Derini yüzüp ten vermeye
Haksız hakka yön vermeye
Bir cana bin can vermeye
Meydana girebilin mi

Bende dert var sende ilaç
Yaratılıp yaratmak güç
Sen imkansın ben de muhtaç
Yaremi sarabilin mi

Ceset sensin beden sensin
Kendine emr eden sensin
Gelen sensin giden sensin
Yorulup yorabilin mi

Hak adalet izanını
Düzdürenin düzenini
Âşık Ozan'ın mizanını
Durdurup durabilin mi

-253-

Geceyi gündüze bağlayan şafak
Muntazam kuduret mutlak ilhak
Yokları var eden var olan Allah
Muhammet'te nişan nurda ise de

Varlığı aşikâr sinde simada
Belirtileri var kulda himada
Her kudurete sahip yerde semada
Kullarda birleşmiş sırda ise de

Götüren Resulü gelip Miraca
Mekke Medine'de hac olan haca
Dine davet destur veren kılıca
Zülfikar sallayan elde ise de

Âşık Ozan'ım der kurulan düzen
Özendir sevdiğim özden ha özden
Herkesle konuşur sır olmuş gezen
Ha geldi gelecek yolda ise de

-254-

Aşkım bir gönülde nur eyleyen yar
Bin parça olduysa bir yardım eyle
Dünyayı cesetten dar eyleyen yar
Son çare sahibi gel yardım eyle

Günüm teknil olup ecel gelende
Can canan sahibin canda bilende
Sual sorulanda sual olanda
İlimli irfanlı dil yardım eyle

Geniş eyle kabrinden darı ile
Bizi komşu eyle nazlı yarı ile
Ozan'ına çağrılınca Suru ile
Kalbim iman doldur bolca nur eyle

-255-

En büyük kudret Hakk'ın katında
Hemi zahirinde hemî batında
Kula kulluk eden kul hayatında
Semada mıyım yerde miyim

Muhammed Ali'de sırda bir olan
Adem'de Havva'da serde ser olan
Üç yüz altmış altı aza yer olan
Bedende miyim serde miyim

Bidayetten ezel kurulan yolu
Alâmet içinde ibretler dolu
Ehli kâmil olan anlar o hali
Gözüm mü görmüyor perdede miyim

Altı bin altı yüz altmış altı ayet
Apaçık Kur'an'da oldu beyanat
Devriyat devreden devri kainat
İsa'da mıyım sur'da mıyım

Kırk sene yağmurla yoğrulan kimse
Gel sorak danışak inanmış cinse
Aşkî bir varlıkta Ozan bir tense
Söyleyip söyleten burada mıyım

-256-

Muhabbet ceminde aşk pazarında
Meta ortaya saçtı bir güzel
Beni ihya etti pir nazarında
Tarikattan bir yol açtı bir güzel

Sırr-ı hakikattan yapusu vardı
Desturu ya pirden kapusu vardı
Hak'tan kudurettten hepsi vardı
Hayber Kalesi'nden geçti bir güzel

Ya Ozan'ı götür ya aşkı bırak
Aldı içerimi dert ile merak
Ya bir nazar eyle ya dön geri bak
Kondu şu sinemden uçtu bir güzel

-257-

Âşık meydanında duran er kişi
Haydar'ın meyinden içmeli bu gün
Verdiği ikrarda durmaz her kişi
Sıratı mizanı geçmeli bu gün

Özü has olmayan âşık olamaz
Gözü pek olmayan meydan bulamaz
Muhammed rızasın almadan olmaz
Cafer meta açmalı bu gün

Gönül boşa aldanıp boşa sarılma
Boş işle uğraşıp kendini yorma
Hakk'ın rızasına ermeden gelme
Kendine bir kaftan biçmeli bu gün

İlim öğrenmeyen âlim olamaz
Nefsin arzusundan bir şey dolamaz
Hakk'ın hikmetinde her can eremez
Keşfedip âşıklar seçmeli bu gün

Gel seninle yapak hayal sohbeti
Ozan'ın Mevla'dan bitmez rahmeti
Ne bilinmez iştir Hakk'ın hikmeti
Zahirden batına geçmeli bu gün

-258-

Hakk'ın binbir türlü hikmetini sırrını
Bildiren âlemde bilen içinde
Bulan var mı mekânını yerini
Öldüren âlemi ölen içinde

Sendeki sen senden ezel olmazsa
Kudret cevherleri pazar olmazsa
Muhammet Ali'den nazar olmazsa
Gideni kim bilir gelen içinde

Girip ummanları boylamayınca
Kılı kırk bölüp paylamayınca
Her şeyi dosdoğru söylemeyince
Yetilmez menzile yalan içinde

Secde kime bilmez eyleyen namaz
Haramın içinde helali yemez
Amelsiz düşmanı beş vakit namaz
Cennet arayan var talan içinde

Âşık Ozan amelinle ol kayıt
Hakta hakkaniyet belli bir muhit
Seni sorgulayan sendeki şahit
Hak gizli bir sırdır bilen içinde

-259-

Gökte rahmet yerde toprak ot olan
Bazı anda nazik bazı kat' olan
Damarlara temas edip süt olan
Hile ey sevdiğim yayla zamanı

Bülbüller ötüşür güle ses verir
Tutan aşı meyvesini has verir
Yeşil orman derelere süs verir
Çala ey sevdiğim yayla zamanı

Aşk denilen şu gönülde işler var
Hasretler var hayaller var düşler var
Murat için gözlerimde yaşlar var
Sile ey sevdiğim yayla zamanı

Beli duman tutmuş sisteki sensin
Dağlar inliyor sesteki sensin
Bütün tabiatta süsteki sensin
Kula ey sevdiğim yayla zamanı

Yar senin oyunun senin düzenin
Kulun tekbirini takdir bozanın
Sensiz yaşar ise Âşık Ozan'ın
Çile ey sevdiğim yayla zamanı

-260-

Ben Kerem misali sen de bir Aslı
Yanar yanar tutuşursak bir zaman
Âşğın ikrarı maşukun nesli
Kul olur da katıştırırsam bir zaman

Aşkın ile arşa çıksın tütünüm
Muhammet ümmeti ben bir yetimim
Bilesin sevdiğim dinde bütünüm
Amelimle ötüşürsem bir zaman

Giyindir sabrı saklayım sırrı
Şu gönül şehrimin mekânı yeri
Erenler meydanda isterler eri
Kerbelâ'ya yatıştırırsam bir zaman

Yar sen Şirin isen ben de bir Ferhat
İster dağı deldir istersen arat
Âşık Faruk aldın mı murat
Sevdiğime yetişirsem bir zaman

-261-

Kul gemisin bir deryaya yolladın
Nefsin arzusuna kürek salladın
Kendi pazarımız hakkın belledin
Yön bizim haneye sefa geldiniz

Aldanan nakışa tapınan işe
Gönül arzusuna bitmez savaşa
Boşlar dolu çıktı dolular boşa
Ön bizim haneye sefa geldiniz

Hakk'ın emirlerin alınca başa
Tatbik et gönlünde eyle tek köşe
Dinleyip duymayan yorgunluk boşa
Kin bizim haneye sefa geldiniz

Ozan der nasihat yetmez olacak
Belleme bu ömür bitmez olacak
Gözün görmez dizin tutmaz olacak
Son bizim haneye sefa geldiniz

-263-

Düşman öğüt vermez gurbet yurt olmaz
 Öz vatani öz evlada kurt olmaz
 Dönmez isek bundan büyük dert olmaz
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Biraz düşün annen ile babanı
 Dinin dini-İslâm'a göster çabanı
 Bir hatırla koyun kuzu obanı
 Gel gayri sılaya dönelim gardaş

Bir olalım vatanda birlik içinde
 Bir düzen düzelim dirlik içinde
 Öz ana yurduna erlik içinde
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Yabancılaşsaks çok ayıp olur
 Kültürümüz yiter din kayıp olur
 Oğlan eve gelmez kız seyip olur
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Eğer göz var ise mahlûka seyir
 Sende sarraf olan altını ayır
 Azı bilmeyene çok etmez hayır
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Burda modaymış bizde ayıplar
 Bunlara uysun başları boş seyipler
 Kârımızdan fazla oldu kayıplar
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Yetişen çocuğa tesir olmuyor
 Karnaval diyor da eve gelmiyor
 Türkçe lisan dini nedir bilmiyor
 Gel gayri vatana dönelim gardaş

Dinini bilmezsen ahlakın bozan
 Dinlersin çan sesin duyman bir ezan
 Önce kendin dönder dön Âşık Ozan
 Gel gayri sılaya dönelim gardaş

-264-

Dertliler dermanı hasta şifası
Kudret kullara ferman olan yar
Âşıklara ilaç Hakk'ın cefası
Yetişip bağrında orman olan yar

Âşıklar cemali Hakk'ın ameli
Aşk ile yağrulmuşsinni kemali
Hak ustâ mimarı dini temeli
Aşkım meydanında harman olan yar

Kırkların cemine katışıp katan
Cevher metânı âşıkla satan
Hızır kıyafetli acize yeten
Dar günde yetişip derman olan yar

Muhammed'in nuru kudret yapısı
Yaratılan Yaradan'ın hepsi
Suçluya suçsuza açık kapısı
Âşık Ozan'ım der ferman olan yar

KARŞILAŞMA

-265-

Yediler serdarı kırkların başı
 Ali ile Muhammed'in sırdaşı
 Leyla'da görünen Mecnun ateşi
 Gözleri sürmeli bir cana yâr yâr

Eren evliyalar gazi şehitler
 Bütün canlı cansız olan muhitler
 Hak yolunda Allah için şehitler
 Gözleri sürmeli bir cana yâr yâr

Karası havası denizi suyu
 Ta Âdem'den gelen asil öz boyu
 Semada güneşi gökteki ayı
 Gözleri sürmeli bir cana yâr yâr

Hakk'ın kapısında kabil dilekler
 Cihanın sultanı çark-ı felekler
 Gökyüzünde safa duran melekler
 Gözleri sürmeli bir cana yâr yâr

Âşık Faruk gibi mahzun ozanlar
 Aşkın kalemiyle hüccet yazanlar
 Hakk'a gönül verip mecnun gezenler
 Gözleri sürmeli bir cana yâr yâr

-266-

Ne kaçıyon Âdemlerin soyundan
Kendin usanmışsın kendi huyundan
Kısmet olmaz erenlerin payından
Eğri gitme insan yola gel yola.

Hazret Muhammed'in yolun taşlama
Dile zenaat edip koğa başlama
Mürşidin müminin izin boşlama
Eğri gitme insan yola gel yola.

Feyiz ırmağından içmek istersen
Sıratı mizan-ı geçmek istersen
Cennet bağlarında uçmak istersen
Eğri gitme insan yola gel yola.

Eren kervanıyla gideyim dersen
Kırkların cemine yeteyim dersen
Hakk'ın emrin dürüst tutayım dersen
Eğri gitme insan yola gel yola.

Amelin sağ yandan almak istersen
Beş vakti göğsünde kılmak istersen
Salavat vererek ölmek istersen
Eğri gitme insan yola gel yola.

Faruk dereytandan kaçayım dersen
İnsan kisvesine geçeyim dersen
Cennet kapısını açayım dersen
Eğri gitme insan yola gel yola.

KARŞILAŞMA

Şarkışla kasabasından Hüroğlu ile Gemerek Çat köyünden Faruk Ozan. Ön ayağını Faruk Ozan veriyor.

-267-

Aldı Faruk

İncitme gönüller cevherlerini
Gülistan bağı bu har var içinde
Gözet virane de neferlerini
Hor bakma kimseye yar var içinde

Hüroğlu

Yerde nimet gökte güneş semada ay
Mahlûkat mevcudat her canlı bir pay
Almadık avunduk vay canına vay
İnsana özel duygu der ver içinde.

Faruk

Uyan kardeş dünyaya bak hana bak
İyi düşün bir damarda kana bak
On sekiz bin âlem tek bir cana bak
Muhammed Ali bu sır var içinde

Hüroğlu

Verilen nimeti çiğneyip geçme
İyi fark eyle kötüyü seçme
Haram bir çeşmeden dolup su içme
Hayırdan ziyade şer var içinde.

Faruk

Bedenin bir dünya insan yapısı
Yaradılan Yaradan'ın hepsi
Hazret-i Kur'an'muş ilmin kapısı
Aç ki o kapıyı nur var içinde

Hüroğlu

On iki İmamlar ordan geldiler
Muhammed Ali'den destur aldılar
Mürşit nazarında dergâh kurdular

Gir ki o dergâha pir var içinde

Faruk

Ebubekir Sıddık Osman'la Ömer
Muhammed Ali de şems ile kamer
Elif Be Mim'le Nun onda muteber
Hazret-i Muhammed'i gör var içinde

Hüroğlu

Şefaât kâr Ahmet Muhammed sözü
Ayât nazil etti Cebrail özü
Sırları peygamber saklardı bazı
Aşıktan maşuga sor var içinde

Faruk

Söylenen kelimada âşığın sazın
Aşk-ı muhabbette ateşin közün
Birlik dergâhında bir olan bizim
Kolaydan ziyade sor var içinde.

Hüroğlu

Şu gönlümde zuhur eden ilhamım
Bir hakikat kaynağıdır kelamın
Bazı an olgunum bazı an hamım
Yanardağ gönlümün kar var içinde

Faruk

Bedeni tartımda gönül mizanım
Okutanın okuruyum yazanım
Maşuğu aşığım kelimada ozanım
Ayette ozan gördüm sır var içinde

Hüroğlu

Hüroğlu da der ki azda çok gezdim
İlmin kitabında okudum yazdım
Çok âşık bağladım çoğunu çözdüm
Ayette ozan gördüm sır var içinde.

Faruk

Âşık Faruk Ozan dosttan bu nazar
Hayır ile şerri yan yana gezer
İlmin kitabını ilm'olan çözer
Bakar gözü görmez kör var içinde

Hüroğlu

Âşık Hüroğlu der gönlümde pazar
Gelir nazlı yârim içimde gezer
Bu sırrı kim bağlar bilmem kim çözer
Koskoca dünya bu er var içinde

Kayseri'nin Höbek Köyü İmamı Ali Hafız ile Ozan Faruk'un karşılıklı deyişleri:

-268-

Ali Hafız

Kereminden dağda söyleyip gezen
Musa ile kimdi Tevrat'ı yazan
Kimi kim saklayan da Âşık Ozan
Böyle bir rüyayı yorabildin mi

Faruk

Ali Hafız nerde söyle şu dostun
Belki karıncada üstüne bastın
Gah deri yüzdürdün gahi post astın
Ölü de diriye görebildin mi?

Ali Hafız

Hak hakikatınan ortaya çıkan
Cesedin yoğurup çukura bakan
Âdem ile Havva ortaya çıkan
Sen buna bir mana verebildin mi?

Faruk

Ozan Ali olmuş dostum ün vermiş
Dini İslâm'a düzen vermiş yön vermiş
Kerbelâ'da Hüseyin'le can vermiş
Birde bakıp binde görebilin mi?

Ali Hafız

Bazı ceset dünya olur han olur
Bazı ruh var her tarafı yön olur
Yazı var ki ilmi ayet dün olur
Sen beni kendinden sorabildin mi?

Ali Hafız

Al'Hafıza ayet muhfuz getirdi
Kün dedi cihanı yaptı bitirdi
Kend'elini kendi canınan götürdü
Sen bunca yareyi sarabildin mi?

Faruk

Al Hafız bir ordu vardı oraya

Kimi dünyaya aldandı kimi karıya
Candan korkan gece kaçtı geriye
Ya sen ikrarında durabildin mi?

Ali Hafız

Matem düştü yere göğe havaya
Çadır kurdu kızgın çöle ovaya
Ehlibeyti bindirdiler deveye
Ozan gözyaşını silebilir mi?

Faruk

Al Hafız o günler bu güne şahit
Kerbelâ denilen susuz bir muhit
Yetmiş iki kişi orda er şehit
Erenler namazı kılabilir mi?

Ali Hafız

Ozan der dostum var emelimizde
Hiç sarsıntı olmaz cemalimizde
Gamı biz yoğurduk temelimizde
Sen ölmezden evvel ölebilir mi?

Faruk Ozan'a Şarkışlalı Hüroğlu'nun Deyişleri

-269-

Aldı Ozan

Ebubekir Sıddık Osman'la Ömer
Muhammet Ali de şems ile kamer
Elif Bey mimle nun onda muteber
Hazreti Muhammed'i gör var içinde

Aldı Hüroğlu

Şefaatkâr Ahmet Muhammet sözü
Ayet nazil etti Cebrail özü
Sırları peygamber saklardı bazı
Âşıktan maşuka sor var içinde

Aldı Ozan

Âşık Faruk Ozan dosttan bu naz
Hayır ile şerri yan yana geze
İlmin kitabını ilmi olan çöze
Bahar gözüm görmez kör var içi

Aldı Hüroğlu

Âşık Hüroğlu der gönlünde pazar
Gelir nazlı yârim içinde gezer
Bu sırrı kim bağlar bilmem kim gezer
Koskoca dünya bu er var içinde

Aldı Ozan

Söylenen kelimde aşın sazın
Aşk muhabbette ateşin közün
Birlik dergâhında bir olmalı
Kolaydan ziyade zor var içinde

Aldı Hüroğlu

Şu gönülden zuhur eden ilhamım

Bir hakikat kaynağıdır kelimim
Bazı an olgunum bazı an hamım
Yanardağ gönlümün kar var içinde

Aldı Ozan
Bedeni tartımda gönül mizanım
Okutanın okuruyum yazanım
Maşuka aşığım kelimde ozanım

Aldı Hüroğlu

Hüroğlu da der ki azda çok gezdim
İlmin kitabında okudum yazdım
Çok âşık bağladım çoğunu çözdüm
Ayette Ozan gördüm Sır var içinde